

Stjórnartíðindi

1989 - C-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Meiriháttar galli á bls. 39.

Gallar á bls. 29, 78, og 98.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1989

C-DEILD

REYKJAVÍK — 1990
RÍKISPRENTSMÍÐJAN GUTENBERG

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	16. maí	Auglýsing um breytingu á stofnskrá Evrópuráðsins	1
2	27. júní	Auglýsing um samning milli Grænlands/Danmerkur, Íslands og Noregs um loðnustofninn á hafsvæðinu milli Grænlands, Íslands og Noregs	2–4
3	27. júní	Auglýsing um tvísköttunarsamning við Sviss	4–13
4	10. júlí	Auglýsing um breytingu á samningi um Alþjóðasjómælinga- stofnunina	14
5	10. júlí	Auglýsing um viðauka III og V við alþjóðasamning um varnir gegn mengun frá skipum	14
6	10. ágúst	Auglýsing um breytingu á Norðurlandasamningi um gagn- kvæma aðstoð í tollamálum	14–15
7	18. ágúst	Auglýsing um samning um réttarstöðu samnorrænna stofnana og starfsfólks þeirra	15–17
8	11. sept.	Auglýsing um breytingu á samningi við Bandaríkin um fisk- veiðar undan ströndum Bandaríkjanna	17–18
9	11. sept.	Auglýsing um Vínarsamning um vernd ósónlagsins og Montrealbókunar um efni sem valda rýrnun á ósónlaginu	18–50
10	11. sept.	Auglýsing um samning við Kanada um félagslegt öryggi	50–56
11	11. sept.	Auglýsing um viðurkenningu Íslands á lögsögu Mannrétt- indadómstóls Evrópu	57
12	20. sept.	Auglýsing um samning um réttarstöðu skrifstofu ráðherra- nefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlanda- ráðs	57–61
13	10. okt.	Auglýsing um breytingu á Norðurlandasamningi um viður- kenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknþjónustunnar	61
14	10. okt.	Auglýsing um samning um að tilkynna án tafar um kjarnorku- slys	61–68
15	10. okt.	Auglýsing um Evrópusamning um vernd fornleifaarfsins	69–74
16	10. okt.	Auglýsing um viðbótarsamning við Evrópusamning um upp- lýsingar um erlenda löggjöf	74–85
17	10. okt.	Auglýsing um Evrópusamning um vernd dýra í landbúnaði	85–90
18	30. okt.	Auglýsing um breytingar á viðskiptasamningi við Bretland	91
19	30. nóv.	Auglýsing um Norðurlandasamning til að komast hjá tvískött- un að því er varðar skatta á tekjur og eignir	91–114

II

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
20	4. des.	Auglýsing um gildistöku samnings um réttarstöðu samnor- rænna stofnana og starfsfólks þeirra	114
21	10. des.	Auglýsing um gildistöku viðbótarsamnings nr. 8 við Mann- réttindasáttmála Evrópu	114
22	10. des.	Auglýsing um gildistöku breytingar á Oslóarsamningi um mengun sjávar	115
23	10. des.	Auglýsing um gildistöku breytingar á Parísarsamningi um mengun sjávar	115
24	10. des.	Auglýsing um gildistöku breytingar á stofnskrá Alþjóðaheil- brigðisstofnunarinnar	115

STJÓRNARTÍÐINDI C – 1989

16. maí 1989

Nr. 1

AUGLÝSING

um breytingu á stofnskrá Evrópuráðsins.

Samkvæmt heimild í 41. gr. d. lið stofnskrár Evrópuráðsins frá 5. maí 1950 var við aðild Finnlands að ráðinu gerð breyting á 26. gr. stofnskrárinnar varðandi fjölda fulltrúa á Ráðgjafarþingi Evrópuráðsins, sbr. auglýsingu í A-deild Stjórnartíðinda nr. 74/1950. Var ákveðið að Finnland skyldi öðlast rétt á fimm þingfulltrúum. Breyting þessi tók gildi 5. maí 1989.

26. gr. stofnskrárinnar með áorðnum breytingum er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 16. maí 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

Hið breytta orðalag 26. gr. hljóðar svo:

The amended text of Article 26 is worded as follows:

„Eftirtalin ríki skulu eiga rétt á tölu fulltrúa sem hér segir:

Austurríki	6
Belgía	7
Kýpur	3
Danmörk	5
Finnland	5
Frakkland	18
Sambandslýðveldið Þýskaland	18
Grikkland	7
Ísland	3
Írland	4
Ítalía	18
Liechtenstein	2
Lúxemborg	3
Malta	3
Holland	7
Noregur	5
Portúgal	7
San Marino	2
Spánn	12
Svíþjóð	6
Sviss	6
Tyrkland	12
Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður Írlands	18"

“Members shall be entitled to the number of Representatives given below:

Austria	6
Belgium	7
Cyprus	3
Denmark	5
Finland	5
France	18
Federal Republic of Germany	18
Greece	7
Iceland	3
Ireland	4
Italy	18
Liechtenstein	2
Luxembourg	3
Malta	3
Netherlands	7
Norway	5
Portugal	7
San Marino	2
Spain	12
Sweden	6
Switzerland	6
Turkey	12
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	18"

C 1

Prentsmiðjan Gutenberg hf.

AUGLÝSING

um samning milli Grænlands/Danmerkur, Íslands og Noregs um loðnu- stofninn á hafsvæðinu milli Grænlands, Íslands og Noregs.

Hinn 12. júní 1989 var undirritaður í Kaupmannahöfn samningur milli Grænlands/Danmerkur, Íslands og Noregs um loðnustofninn á hafsvæðinu milli Grænlands, Íslands og Noregs. Alþingi hafði með ályktun 11. maí 1989 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn. Samningurinn öðlaðist gildi við undirskrift.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Útanríkisráðuneytið, Reykjavík, 27. júní 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

**milli Grænlands/Danmerkur, Íslands og Noregs
um loðnustofninn á hafsvæðinu milli Grænlands,
Íslands og Jan Mayen**

1. gr.

Aðilar skulu eiga samvinnu um verndun og nýtingu loðnustofnsins á hafsvæðinu milli Grænlands, Íslands og Jan Mayen.

2. gr.

Aðilar skulu leitast við að ná samkomulagi um leyfilegan hámarksafla á loðnu fyrir hverja vertíð. Náist ekki samkomulag mun Ísland, sem sá aðili sem mestra hagsmuna hefur að gæta varðandi loðnustofninn, ákveða leyfilegan hámarksafla. Noregur og Grænland skulu þó ekki bundin af þeirri ákvörðun, sé hún bersýnilega ósanngjörn. Leitast skal við að ákveða fyrir 1. júní ár hvert leyfilegan hámarksafla til bráðabirgða og fyrir 1. desember endanlegan leyfilegan hámarksafla fyrir vertíðina sem hefst 1. júlí og stendur til 30. apríl árið eftir.

3. gr.

Leyfilegur hámarksafli skiptist milli aðila þannig:

Grænland:	11 af hundraði.
Ísland:	78 af hundraði.
Noregur:	11 af hundraði.

4. gr.

Ef aðili ákveður að framselja sína aflahlutdeild að fullu eða að hluta skal hann tilkynna það hinum aðilunum.

AVTALE

**mellom Grønland/Danmark, Island og Norge om
loddebestanden i farvannene mellom Grønland,
Island og Jan Mayen.**

Artikkel 1

Partene skal samarbeide om bevaring og forvaltning av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

Artikkel 2

Partene skal søke å bli enige om den største tillatte totalfangst (TAC) for lodde for hver enkelt sesong. Hvis enighet ikke opnås skal Island, som den Part som har den største interesse i loddebestanden, fastsette den største tillatte fangstmengde. Norge og Grønland skal imidlertid ikke være bundet av denne fastsettelse dersom den er åpenbart urimelig. Bestrebelser skal gjøres for å fastsette innen 1. juni og 1. desember hvert år, henholdsvis den foreløpige og den endelige TAC for den sesong som begynner 1. juli og varer til 30. april påfølgende år.

Artikkel 3

Den største tillatte totalfangst skal fordeles mellom Partene som følger:

Grønland	11 prosent
Island	78 prosent
Norge	11 prosent

Artikkel 4

Hvis en av Partene beslutter å overføre sin kvote, helt eller delvis, skal de øvrige Parter informeres om det.

5. gr.

1. Ef Noregur eða Grænland veiða ekki sína hlutdeild á tiltekinni vertíð skal Ísland leitast við að veiða það magn sem á vantar. Í slíkum tilvikum skal hlutaðeigandi aðili fá bætur á næstu vertíð sem nema sama magni, enda hafi ástæður, sem hlutaðeigandi aðili réði ekki við, legið til þess að hann veiddi ekki sína hlutdeild á vertíðinni.

2. Ef bætur samkvæmt 1. tl. leiða til þess á einhverri vertíð að skiptingin er bersýnilega ósanngjörn, skulu aðilar reyna að ná samkomulagi um það hvernig bótum skuli háttáð.

6. gr.

1. Grænlandskum og norskum fiskiskipum skal heimilt til 15. febrúar á hverri vertíð að veiða loðnu í íslenskri efnahagslögsögu norðan 64° 30' N. Ísland mun einnig leyfa þessum fiskiskipum að landa afla sínum í íslenskum höfnum og taka um borð vistir í íslenskum höfnum. Að fengnum tilmælum grænlestra stjórnvalda getur Ísland veitt fiskiskipum af öðru þjóðerni, sem fengið hafa grænlandskt fiskveiðileyfi, sömu réttindi, enda sé gerður um það samningur við Ísland sem gildi fyrir eina vertíð í senn.

2. „Grænlandsk fiskiskip“ merkir í 1. tl. skip sem skráð eru í Grænlandi og fullnægja skilyrðum grænlestra fiskveiðilaga um eignaraðild.

7. gr.

Íslenskum og norskum fiskiskipum skal heimilt að veiða loðnu í grænlandskri fiskveiðilögsögu norðan 64° 30' N.

8. gr.

Fiskiskipum með grænlandskt fiskveiðileyfi og íslenskum fiskiskipum skal heimilt að veiða loðnu í fiskveiðilögsögunni við Jan Mayen, og einnig að landa afla sínum í norskum höfnum.

9. gr.

Með vísan til veiðiheimilda í lögsögu samkvæmt 6., 7. og 8. gr. getur hver aðili fyrir sig sett takmarkanir í sinni lögsögu með tilliti til stærðar fiskiskipa, fjölda þeirra og gerðar.

10. gr.

Aðilar skulu skiptast reglulega á tölfræðilegum upplýsingum um loðnuveiðarnar.

11. gr.

Aðilar skulu vinna saman að vísindalegum rannsóknum á loðnustofninum.

Artikkel 5

1. Hvis Norge eller Grønland i løpet av sesongen ikke fisker sin kvote, vil Island søke å fiske den gjenstående del. Vedkommende Part vil i så tilfelle bli kompensert i den påfølgende sesong med et tilsvarende kvantum, forutsatt av Partens manglende fangst i den foregående sesong skyldes forhold som ligger utenfor dens kontroll.

2. Hvis kompensasjon i henhold til punkt 1 i en sesong fører til en fordeling som er klart urimelig, skal Partene søke å bli enige om på hvilken måte kompensasjonen skal gjennomføres.

Artikkel 6

1. Grønlandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i hver sesong inntil 15. februar i den islandske økonomiske sone nord for 64° 30' N. Island vil også tillate slike fartøyer å ilandføre sine fangster i islandske havner samt å ta ombord forsyninger i islandske havner. På anmodning fra Grønland og i henhold til avtale med Island for en sesong av gangen, kan Island tilstå disse rettigheter til fartøyer av andre nasjonaliteter med grønlandsk lisens.

2. Med "grønlandske fartøyer" som omtalt i punkt 1, forstås fartøyer som er registrert i Grønland og oppfyller den grønlandske fiskerilovs krav til eierskap.

Artikkel 7

Islandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i den grønlandske fiskerisone nord for 64° 30' N.

Artikkel 8

Grønlandsk lisensierte og islandske fartøyer skal tillates å fiske lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen, så vel som å ilandføre sine fangster i norske havner.

Artikkel 9

I forbindelse med fiskeadgang som er nevnt i artiklene 6, 7 og 8, kan hver av Partene for sin sone fastsette restriksjoner m.h.t. fartøyenes størrelse, antall og type.

Artikkel 10

Partene skal løpende utveksle statistikk om loddefangstene.

Artikkel 11

Partene skal samarbeide om gjennomføring av vitenskapelig forskning vedrørende loddebestanden.

12. gr.

Aðilar skulu halda fund a.m.k. einu sinni á ári, til skiptis í löndunum þremur, til að ræða framkvæmd samningsins. Aðilar skulu hafa samráð um verndunaraðgerðir, þar á meðal um tillögur um lokanir svæða til verndunar smáloðnu.

Artikkel 12

Partene skal møtes minst en gang i året, vekselsvis i hvert av de tre land, for å drøfte gjennomføringen av avtalen. Partene skal konsultere vedrørende iverksettelse av bevaringstiltak, inklusive forslag om stenging av områder for å beskytte loddeyngel.

13. gr.

Samningurinn skal gilda fyrir vertíðirnar frá og með 1. júlí 1989 til og með 30. apríl 1992.

Artikkel 13

Avtalen skal gjelde for sesongene fra og med 1. juli 1989 og til og med 30. april 1992.

Fyrir Ísland
Hörður Helgason

For Island
Hörður Helgason

Fyrir Noreg
Ole Ålgård

For Norge
Ole Ålgård

Fyrir Grænland/Danmörku
Kaj Egede

For Grønland/Danmark
Kaj Egede

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Sviss.

Hinn 20. júní 1989 var skipst á fullgildingarskjöllum vegna samnings milli lýðveldisins Íslands og sambandsríkisins Sviss til að koma í veg fyrir tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir sem undirritaður var í Bern 3. júní 1988. Samningurinn öðlaðist gildi sama dag.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 27. júní 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli Lýðveldisins Íslands og Sambandsríkisins Sviss til að koma í veg fyrir tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir

Ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands
og
Svissneska sambandsráðið,
sem óska að gera með sér samning til að koma í veg fyrir tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir,
hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum aðildarríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru álagðir vegna hvors aðildarríkisins um sig, opinberra stofnana eða sveitarstjórna, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir venjulegir eða sérstakir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir, eða á þætti tekna og eigna.

3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru aðallega þessir:

a) á Íslandi:

- (i) tekjuskattur til ríkisins;
 - (ii) eignarskattur til ríkisins; og
 - (iii) tekjuútsvar til sveitarfélaga;
- (hér eftir nefndir „íslenskur skattur“).

b) í Sviss:

Sambands-, Kantónu- og sveitarstjórnarskattar:

- (i) á tekjur (heildartekjur, launatekjur, eignatekjur, viðskiptahagnað, söluhagnað og aðrar tegundir tekna); og
 - (ii) á eignir (heildareignir, lausafjáreignir og fasteignir, atvinnurekstrareignir, innborgað eigið fé og varasjóð og allar aðrar tegundir eigna);
- (hér eftir nefndir „svissneskur skattur“).

4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða svipaðrar tegundar, sem lagðir verða á eftir undirskrift hans til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvort öðru upplýsingar um allar meiri háttar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

5. Samningurinn skal ekki taka til svissnesks afdráttarskatts af happdrættisvinningum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

- a) „Ísland“ merkir Lýðveldið Ísland og, þegar notað í landfræðilegum skilningi, landssvæði Íslands, svo og sérhvert það svæði sem liggur að landhelgi Íslands og þar sem Ísland getur í samræmi við reglur alþjóðalaga beitt rétti sínum að því er varðar hafsbotninn og jarðlögin undir honum og náttúruaðæfi þeirra og með er farið sem innlent svæði að skattalögum;
 - b) „Sviss“ merkir Sambandsríkið Sviss;
 - c) „aðili“ merkir mann, félag og sérhver önnur samtök aðila;
 - d) „félag“ merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra stofnun sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
 - e) „fyrirtæki í aðildarríki“ og „fyrirtæki í hinu aðildarríkinu“ merkir fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í aðildarríki, og fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í hinu aðildarríkinu;
 - f) „aðildarríki“ og „hitt aðildarríkið“ merkja Ísland eða Sviss eftir því sem efnið gefur til kynna;
 - g) „flutningar á alþjóðaleidum“ merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í aðildarríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu aðildarríkinu;
 - h) „bært stjórnvald“ merkir:
 - (i) að því er Ísland varðar, fjármálaráðherra eða umboðsmann hans;
 - (ii) að því er Sviss varðar, framkvæmdastjóra skattýfirvalda sambandsins eða umboðsmann hans.
2. Við framkvæmd aðildarríkis á ákvæðum samnings þessa skulu, nema annað leiði af efninu, öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, hafa sömu merkingu og í lögum viðkomandi aðildarríkis að því er varðar skatta þá sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti aðila

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í aðildarríki“ sérhvern þann aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaraðseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtakið felur ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki eða af eignum sem þar eru staðsettar. Hugtakið felur í sér sameignarfélag sem stofnað er í samræmi við löggjöf annars hvors aðildarríkjanna.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum aðildarríkjunum samkvæmt 1. tl. skal úrskurða málið eftir neðangreindum reglum:

- a) Maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili. Eigi hann fast heimili í báðum ríkjunum telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna).
- b) Ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann í hvorugu ríkinu á fast heimili, telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði.
- c) Ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra, telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang.
- d) Ef maður á ríkisfang í báðum eða hvorugu ríkjanna skulu bær stjórnvöld í aðildarríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst eiga heimilisfesti í báðum aðildarríkjunum samkvæmt 1. tl., telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækisins fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ merkir einkum:

- a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- b) útibú;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæði;
- f) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðæfi eru nýtt.

3. Byggingarframkvæmd eða samsetningarvinna telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdir standi yfir lengur en tólf mánuði.

4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð í sambandi við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir staflid a) – e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhæfingar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

5. Ef aðili sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. tl. hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í aðildarríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið, og beitir þessari heimild að jafnaði, er fyrirtæki þetta – þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. – talið hafa fasta atvinnustöð í því ríki vegna hvers konar starfsemi sem aðilinn gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. tl. og sem myndi ekki, þótt innt af hendi á fastri atvinnustofnun, gera þessa föstu atvinnustofnun að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þess töluliðar.

6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í aðildarríki þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar síns.

7. Þótt félag sem er heimilisfast í aðildarríki stjórni eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu eða rekur viðskipti í síðarnefnda ríkinu (annaðhvort fyrir milligöngu fastrar atvinnustöðvar eða á annan hátt), leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) sem staðsett er í hinu aðildarríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið „fasteign“ skal skýra í samræmi við lög þess aðildarríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til fastrar eða breytilegrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til að hagnýta námur, lindir og aðrar náttúruauðlindir. Skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.

3. Ákvæði 1. tl. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ákvæði 1. og 3. tl. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Tekjur af atvinnurekstri

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki er skattskyldur einungis í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu aðildarríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki sem hagnaðurinn stafar frá nefndri fastri atvinnustöð.

2. Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu aðildarríkinu frá fastri atvinnustöð þar, skal hvort aðildarríki um sig – nema annað leiði af ákvæðum 3. tl. – telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað, sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í skiptum við fyrirtæki það sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem leiða af því að hún er föst atvinnustöð, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og venjulegan stjórnunarkostnað, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í aðildarríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess skal ekkert í 2. tl. útiloka það aðildarríki frá því að ákveða skattskyldan hagnað eftir þeirri skiptingu sem tíðkast hefur. Aðferð sú, sem notuð er við skiptinguna, skal samt sem áður vera slík að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða framangreindra töluliða skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaðurinn felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir

1. Hagnaður af rekstri skipa eða loftfara á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi, skal hún teljast hafa aðsetur í því aðildarríki þar sem heimahöfn skipsins er, eða ef ekki er um slíka heimahöfn að ræða þá í því aðildarríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.

3. Ákvæði 1. tl. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool“), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki**Pegar**

- a) fyrirtæki í aðildarríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í hinu aðildarríkinu, eða
- b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í aðildarríki og fyrirtækis í hinu aðildarríkinu,

og í öðru hvoru tilvikinu hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru hvort öðru óháð, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast sem hagnaður þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

10. gr.

Ágóðahlutir

1. Ágóðahluti, sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíka ágóðahluti má þó einnig skattleggja í því aðildarríki þar sem félagið sem ágóðahlutina greiðir er heimilisfast og eftir lögum þess ríkis. Sé móttakandinn hins vegar raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna má skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en:

- a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna ef raunverulegi rétthafinn er félag (undanskilið er þó sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir;
- b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öllum öðrum tilvikum.

3. Þrátt fyrir ákvæði staflíðar a) 2. tl., og svo lengi sem ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu á Íslandi eru eftir íslenskum lögum frádráttarbærir frá skattskyldum hagnaði eða eru yfirfærانlegir sem rekstrartap félagsins við ákvörðun tekjuskatts, má einnig skattleggja á Íslandi, eftir íslenskum lögum, ágóðahluti sem greiddir eru af félaginu til aðila heimilisfasts í Sviss. Sé móttakandinn hins vegar raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna má skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 15 hundraðshlutar af þeim hluta ágóðahlutanna sem eru frádráttarbærir frá skattskyldum hagnaði félagsins eða eru yfirfærانlegir sem rekstrartap félagsins.

4. Þær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd takmarkana samkvæmt 2. og 3. tl.

Þessir tölulíðir hafa engin áhrif á skattlagningu félagsins, að því er varðar þann hagnað sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

5. Hugtakið „ágóðahlutir“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, ágóðahlutaskírteinum og ágóðahlutaréttindum, námuhlutabréfum, stofnbrefum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, til hlutdeildar í hagnaði, svo og tekjur af öðrum félagsréttindum sem við skattlagningu er farið með á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem úthlutunina framkvæmir er heimilisfast.

6. Ákvæði 1., 2. og 3. tl. gilda ekki þegar raunverulegur rétthafi ágóðahlutanna er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfast, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu og hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

7. Ef félag sem er heimilisfast í aðildarríki fær hagnað eða tekjur frá hinu aðildarríkinu getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágóðahlutina sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.

Vextir

1. Vextir, sem myndast í aðildarríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu aðildarríkinu, skulu, ef þessi aðili er raunverulegur réttthafi vaxtanna, einungis skattlagðir í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum án tillits til þess hvort þær eru tryggðar með veði í fasteign eða hvort þær fela í sér rétt til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisskuldabréfum og tekna af öðrum skuldabréfum eða skuldarviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og ágóði tengdur slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldarviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

3. Ákvæði 1. tl. gilda ekki þegar raunverulegur réttthafi vaxtanna er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu þar sem vextirnir mynduðust, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs réttthafa eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og raunverulegur réttthafi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er vera skattskyld í samræmi við löggjöf hvors aðildarríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknanir

1. Þóknanir, sem myndast í aðildarríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu aðildarríkinu, skulu, ef þessi aðili er raunverulegur réttthafi þóknana, einungis skattlagðar í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið „þóknanir“ í þessari grein merkir hvers konar greiðslur, sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu, þar með taldar kvikmyndir, hvers konar einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkön, áætlanir, leynilega formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir afnot eða rétt til að hagnýta iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnað eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

3. Ákvæði 1. tl. gilda ekki þegar raunverulegur réttthafi þóknana er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu þar sem þóknanirnar mynduðust, eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu, og réttindin eða eignin sem þóknanirnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs réttthafa eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, fjárhæð þóknana er hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem hún er greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur réttthafi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er vera skattskyld í samræmi við löggjöf hvors aðildarríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu fasteignar sem nánar er skilgreind í 6. gr., sem staðsett er í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í hinu aðildarríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stofnun.

3. Hagnað, sem hlýst af sölu skips eða loftfars sem notað er á alþjóðaleiðum, eða lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

4. Hagnað, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2. og 3. tl., skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi, skulu einungis vera skattskyldar í því ríki, nema hann hafi að jafnaði í hinu aðildarríkinu fasta stofnun til þess að leysa af hendi þessi störf sín. Ef hann hefur slíka fasta stofnun má leggja skatt á tekjurnar í hinu ríkinu, en þó einungis þann hluta þeirra sem rekja má til þessarar föstu stofnunar.

2. Hugtakið „sjálfstæð starfsemi“ merkir einkum sjálfstæð störf á sviði vísinda, bókmennta, lista, kennslu- og uppeldismála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 16., 18. og 19. gr., skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í hinu aðildarríkinu. Ef starfið er innt af hendi þar má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sem hann innir af hendi í hinu aðildarríkinu, einungis vera skattskyld í fyrrnefnda ríkinu, ef:

- a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á viðkomandi tekjuári, og
- b) endurgjaldið er innt af hendi af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og
- c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun sem vinnuveitandinn rekur í hinu ríkinu.

Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari í rekstri á alþjóðaleiðum í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

16. gr.

Stjórnarlaun

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir setu í stjórn eða stjórnarígildi í félagi sem heimilisfast er í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja aðila heimilisfastan í aðildarríki af tekjum sem hann aflar í hinu aðildarríkinu af persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikhús- eða kvikmyndaleikari, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila, má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því aðildarríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

18. gr.

Eftirlaun

Eftirlaun og aðrar svipaðar greiðslur, inntar af hendi til heimilisfasts aðila í aðildarríki vegna fyrra starfs hans, skal einungis skattleggja í því ríki, þó með þeirri undantekningu sem um ræðir í 2. tl. 19. gr.

19. gr.

Opinbert starf

1. a) Endurgjald, að undanteknum eftirlaunum, sem greitt er af aðildarríki, opinberri stofnun eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þessa ríkis, opinberrar stofnunar eða sveitarstjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.

- b) Slíkt endurgjald skal þó einungis skattleggja í hinu aðildarríkinu ef starfið er innt af hendi þar og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - (i) er ríkisborgari þess ríkis; eða
 - (ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að inna þetta starf af hendi.
2. a) Eftirlaun, sem greidd eru af, eða úr sjóðum stofnuðum af, aðildarríki, opinberri stofnun eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þessa ríkis, opinberrar stofnunar eða sveitarstjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.
- b) Slík eftirlaun skal þó einungis skattleggja í hinu aðildarríkinu ef maðurinn er þar heimilisfastur og er jafnframt ríkisborgari þess ríkis.
3. Ákvæði 15., 16. og 18. gr. skulu gilda um endurgjald og eftirlaun greidd fyrir störf innt af hendi í sambandi við starfsemi sem rekin er af aðildarríki, opinberri stofnun eða sveitarstjórn þess.

20. gr.

Námsmenn og starfsnemar

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til aðildarríkis heimilisfastur í hinu aðildarríkinu og sem dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal ekki vera skattlagður í því ríki af greiðslum sem hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun, enda séu slíkar greiðslur til hans runnar frá aðilum utan þess ríkis.

21. gr.

Aðrar tekjur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar og ekki er fjallað um hér að framan skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.
2. Ákvæði 1. tl. gilda ekki um tekjur, aðrar en tekjur af fasteign, sbr. skilgreiningu í 2. tl. 6. gr., þegar móttakandi teknanna er heimilisfastur í aðildarríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu aðildarríkinu eða hann leysir af hendi sjálfstæða starfsemi frá fastri stofnun staðsettri í síðarnefnda ríkinu og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stofnun. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

22. gr.

Eignir

1. Eign sem fólgin er í fasteign samkvæmt skilgreiningu 6. gr. sem er í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki og sem er staðsett í hinu aðildarríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Eign sem fólgin er í lausafjäreign sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í hinu aðildarríkinu eða í lausafjäreign sem tilheyrir fastri stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í hinu aðildarríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
3. Eign sem fólgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru á alþjóðaleiðum, svo og lausafé sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
4. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í aðildarríki skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þær eru staðsettar.

23. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. Þegar aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur tekjur eða á eignir sem samkvæmt ákvörðun samnings þessa má skattleggja í hinu aðildarríkinu, skal fyrrnefnda ríkið, ef það brýtur ekki í bága við ákvæði 2., 3. og 4. tl. þessarar greinar, undanþiggja þessar tekjur eða eignir skattlagningu, en má, þegar reiknaður er skattur af öðrum tekjum eða eignum þessa aðila, nota þann skattstiga, sem notaður hefur verið, ef undanþegnu tekjurnar eða eignirnar hefðu ekki verið þannig undanþegnar.
2. Þegar aðili heimilisfastur á Íslandi fær ágóðahluti sem samkvæmt ákvæðum 10. gr. má skattleggja í Sviss skal Ísland draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila svissneskan skatt sem greiddur var samkvæmt ákvæðum þessa samnings. Frádráttur þessi skal þó ekki nema hærri fjárhæð en þeim hluta íslenska skattsins, reiknaðs áður en frádráttur er gerður, sem svarar til þessara tekna.

3. Þegar aðili heimilisfastur í Sviss fær ágóðahluti sem samkvæmt ákvæðum 10. gr. má skattleggja á Íslandi, skal Sviss, að framkominni beiðni, veita ívilnun í skatti til þessa heimilisfasta aðila. Ívilnun þessi má vera fölginn í:

- a) frádrætti frá skatti á tekjur þessa heimilisfasta aðila að fjárhæð jafnri álögðum skatti á Íslandi samkvæmt ákvæðum 10. gr. Slíkur frádráttur skal þó ekki nema hærri fjárhæð en þeim hluta svissneska skattsins, reiknaðs áður en frádráttur er gerður, sem svarar til slíkra ágóðahluta; eða
- b) ákveðinni heildarlækkun á fjárhæð svissneska skattsins; eða
- c) undanþágu slíkra ágóðahluta að hluta til frá svissneskum skatti, sem að minnsta kosti felur í sér frádrátt álagðs skatts á Íslandi frá vergri fjárhæð ágóðahlutanna.

Sviss skal, í samræmi við svissnesk ákvæði varðandi framkvæmd alþjóðlegra samninga til að koma í veg fyrir tvísköttun, ákvarða umfang og framgangsmáta ívilnunarinnar.

4. Félag sem er heimilisfast í Sviss og sem fær ágóðahluti frá félagi heimilisföstu á Íslandi skal, í sambandi við svissneskan skatt sem lagður er á slíka ágóðahluti, eiga rétt á sömu ívilnun sem myndi vera veitt félaginu, ef félagið sem greiðir ágóðahlutina væri heimilisfast í Sviss.

24. gr.

Jafnrétti

1. Ríkisborgarar aðildarríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu aðildarríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki eru heimilisfastir í öðru hvoru eða báðum aðildarríkjunum.

2. Hugtakið „ríkisborgarar“ merkir:

- a) alla menn, sem hafa ríkisfang í aðildarríki;
- b) allar persónur að lögum, sameignarfélög og samtök sem byggja réttarstöðu sína á gildandi lögum í aðildarríki.

3. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í hinu aðildarríkinu skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki þar sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi aðildarríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu aðildarríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og lækkun skatta vegna hjúskaparstéttar eða fjölskylduframfærslu sem það veitir aðilum sem þar eru heimilisfastir.

4. Eigi ákvæði 9. gr., 4. tl. 11. gr. eða 4. tl. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknun og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í aðildarríki til aðila heimilisfasts í hinu aðildarríkinu vera frádráttarþærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrirnefnda ríkinu. Á sama hátt eru skuldir fyrirtækis í aðildarríki við aðila heimilisfastan í hinu aðildarríkinu frádráttarþærar við ákvörðun skattskyldrar eignar fyrirtækisins eftir sömu reglum og skuld við aðila heimilisfastan í fyrirnefnda ríkinu.

5. Þótt fjármagn fyrirtækja í aðildarríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnað af einum eða fleirum aðilum, sem eru heimilisfastir í hinu aðildarríkinu, skulu þau ekki vera háð annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum skyldum í því sambandi í fyrirnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar í því ríki eru eða gætu orðið háð.

6. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

25. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum aðildarríkjunum leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarvernd sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans innan ákvæða 1. tl. 24. gr., í því aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu aðildarríkinu í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa.

3. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi skýringu eða beitingu ákvæða samningsins. Þau geta einnig ráðgast sín á milli í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því skyni að gera samkomulag í samræmi við það sem um er rætt í þessari grein. Þegar æskilegt virðist að fram fari munnlegar umræður til þess að samkomulag náist geta slíkar umræður farið fram í nefnd sem skipuð er fulltrúum bærra stjórnvalda beggja aðildarríkjanna.

26. gr.

Skipti á upplýsingum

1. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum (upplýsingum sem þau hafa undir höndum við venjulega framkvæmd í samræmi við skattalöggjöf þeirra) sem nauðsynlegar eru vegna framkvæmdar ákvæða samnings þessa varðandi skatta þá sem ákvæði samningsins ná til. Allar upplýsingar sem þannig er skipst á skal fara með sem trúnaðarmál og ekki gera kunnar öðrum aðilum en þeim sem hafa með höndum ákvörðun og innheimtu þeirra skatta sem samningur þessi fjallar um. Framangreindar upplýsingar skulu eigi látnar í té ef þær myndu ljósra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði atvinnumála, viðskipta, bankastarfsemi, iðnaðar eða annarrar starfsemi.

2. Ákvæði þessarar greinar skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi á annað hvort aðildarríkjanna skyldu til að framkvæma stjórnarráðstafanir, sem víkja frá reglum og stjórnvenjum annars hvors aðildarríkjanna eða sem myndu vera andstæðar sjálfstæði, öryggi eða almenningshagsmunum (ordre public), eða láta í té gögn sem ekki er unnt að afla samkvæmt eigin löggjöf eða löggjöf þess ríkis sem óskar upplýsinganna.

27. gr.

Sendierindrekar og ræðiserindrekar

1. Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendierindrekar eða ræðiserindrekar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

2. Samningur þessi skal ekki taka til alþjóðastofnana, deilda þeirra eða starfslíðs, né heldur til aðila sem eru sendiráðsmenn, starfsmenn ræðisstofnunar eða starfsmenn fastanefnda þriðja ríkis, sem staðsettir eru í aðildarríki, en eru í hvorugu aðildarríkjanna taldir heimilisfastir þar að því er varðar skatta á tekjur og eignir.

28. gr.

Gildistaka

1. Samningur þennan skal fullgilda og skipst skal á fullgildingarskjölum í Reykjavík svo fljótt sem kostur er.

2. Samningur þessi skal taka gildi þegar skipst hefur verið á fullgildingarskjölum og ákvæði hans skulu koma til framkvæmda á því skattári sem hefst á eða á eftir fyrsta degi þess almanaksárs sem fylgir næst á eftir því ári sem samningurinn tekur gildi.

29. gr.

Uppsögn

Samningur þessi skal gilda þar til honum er sagt upp af aðildarríki. Hvort aðildarríkjanna um sig getur sagt upp samningnum eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok hvers almanaksárs.

Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt vegna skattárs sem hefst á eða á eftir fyrsta janúar þess almanaksárs sem fylgir næst á eftir því ári sem tilkynnt var um uppsögnina.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í Bern hinn 3. júní 1988 á íslensku, þýsku og ensku og skulu allir textarnir jafngildir. Í vafatilvikum skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Lýðveldisins Íslands:
Páll Ásg. Tryggvason

Fyrir hönd
Svissneska sambandsráðsins:
R. Felber

AUGLÝSING

um breytingu á samningi um Alþjóðasjómælingastofnunina.

Hinn 29. júní 1989 var ríkisstjórn Mónakó afhent samþykktarskjal Íslands vegna breytingar á 2. tl. X. gr. samnings frá 3. maí 1967 um Alþjóðasjómælingastofnunina, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 6/1968, þar sem samningurinn er birtur, og 16/1970. Breytingin var gerð á 13. Alþjóðasjómælingaþinginu í Mónakó 5. til 15. maí 1987 í ákvörðun nr. 5. Samkvæmt henni er breyting gerð á kosningu framkvæmdanefndar stofnunarinnar.

Tilkynnt verður um gildistöku breytingarinnar síðar.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. júlí 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

AUGLÝSING

um viðauka III og V við alþjóðasamning um varnir gegn mengun frá skipum.

Hinn 30. júní 1989 var aðalframkvæmdastjóra Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar afhent samþykktarskjal Íslands vegna viðauka III og V við alþjóðasamning frá 2. nóvember 1973 um varnir gegn mengun frá skipum, eins og honum var breytt með bókun frá 17. febrúar 1978, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 9/1985 þar sem samningurinn er birtur ásamt bókuninni.

Viðauki V öðlast gildi 30. september 1989 að því er Ísland varðar. Tilkynnt verður um gildistöku viðauka III síðar.

Viðaukarnir eru ekki birtir með auglýsingu þessari en hægt er að fá aðgang að texta þeirra í utanríkisráðuneytinu.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. júlí 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

AUGLÝSING

um breytingu á Norðurlandasamningi um gagnkvæma aðstoð í tollamálum.

Hinn 3. ágúst 1989 var undirritaður í Osló samningur um breytingu á samningi frá 11. september 1981 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma aðstoð í tollamálum, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 19/1981 þar sem samningurinn frá 1981 er birtur.

Samningurinn öðlaðist gildi við undirskrift.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. ágúst 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

um breytingu á samningi frá 11. september 1981 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæma aðstoð í tollamálum.

Vegna þess að Færeyingar hafa óskað eftir að fá að taka þátt í norrænu tollasamstarfi og fyrir tilmæli Norræna tollasamvinnuráðsins hafa ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar orðið ásáttar um að 14. gr. hins norræna samnings frá 11. september 1981 um gagnkvæma aðstoð í tollamálum skuli hér eftir hljóða svo:

14. gr.

Gildissvið

Samningur þessi gildir ekki á Grænlandi að því er Danmörku varðar, né á Svalbarða, Jan Mayen eða á norskum landssvæðum utan Evrópu að því er Noreg varðar.

Breytingarsamningur þessi gengur í gildi við undirskrift.

Gjört í Osló hinn 3. ágúst 1989 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku.

18. ágúst 1989

Nr. 7

AUGLÝSING

um samning um réttarstöðu samnorrænna stofnana og starfsfólks þeirra.

Hinn 10. ágúst 1989 var norska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um réttarstöðu samnorrænna stofnana og starfsfólks þeirra sem gerður var í Stokkhólmi 9. desember 1988. Alþingi hafði með lögum nr. 55/1989 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn. Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 18. ágúst 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um réttarstöðu samnorrænna stofnana og starfsfólks þeirra

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem eru sammála um að efla norrænt samstarf,

sem gera sér ljóst að norræna ráðherranefndin hafi komið á fót, sem lið í þessu samstarfi, opinberum samnorrænum stofnunum með norrænu starfsliði og gera ráð fyrir að slíkar stofnanir verði settar á stofn í framtíðinni,

sem æskja þess að setja sameiginlegar reglur um réttarstöðu þessara stofnana, þar á meðal launa- og starfsskilyrði starfsfólks þeirra, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Sérhver samnorræn stofnun, sem norræna ráðherranefndin hefur komið á fót og fjármagnað, er sjálfstæður réttaraðili með sömu lögaðild og aðrir lögaðilar í landinu þar sem hún hefur aðsetur. Hún getur þannig eignast og látið af hendi fasteignir og lausafjármuni og verið málsaðili fyrir dómstólum.

2. gr.

Til starfa við samnorrænar stofnanir eru ráðnir ríkisborgarar frá Norðurlöndum. Ráðherranefnd Norðurlanda getur einnig heimilað ráðningu ríkisborgara frá öðrum löndum.

Við ráðningu starfsfólks til einstakra stofnana skal reynt að skipta ábyrgðarstöðum réttlátlega á milli ríkisborgara frá öllum Norðurlöndum.

3. gr.

Ráðherranefndin eða sá, sem hún tilnefnir, ákveður erindisbréf og starfsreglur fyrir starfsfólk við samnorrænar stofnanir. Í starfsreglunum skal koma fram hvaða aðili eða aðilar bera ábyrgð á ráðningu starfsfólks fyrir stofnunina.

Áður en erindisbréf eða starfsreglur verða samþykktar skal viðkomandi stéttarfélagum gefinn kostur á að láta í ljós álit sitt.

4. gr.

Hver samningsaðili skuldbindur sig til að reikna starfstímann í stofnun eins og opinbert starf sem innt er af hendi í heimalandinu. Fastráðnir ríkisstarfsmenn, sem fá tímabundið starf við stofnun, fá leyfi frá störfum í þann tíma sem ráðningin stendur.

Tímabundið starf merkir ráðningu sem ekki varir lengur en átta ár.

5. gr.

Ráðning að samnorrænni stofnun skal framkvæmd með skriflegum samningi milli ráðherranefndarinnar eða þess sem hún ákveður annars vegar og þess sem ráðinn er hins vegar. Hafi ráðherranefndin ekki samþykkt annað skal samningurinn gerður á grundvelli heildarsamningsins sem ráðherranefndin hefur þegar staðfest.

Ráðherranefndin ákveður launa- og starfsskilyrði starfsfólks samnorrænna stofnana. Almenn starfsskilyrði, sem fyrrgreind ákvæði taka ekki til, eru ákveðin eða breytt að undangengnum samningaviðræðum milli þess opinbera stjórnsvalds sem fer með vinnuveitendamál varðandi almenn launa- og starfsskilyrði ríkisstarfsmanna í því landi þar sem stofnunin hefur aðsetur og fulltrúa viðkomandi stéttarfélaga. Áður en slíkar samningaviðræður hefjast skal norræna launa- og starfsmannanefndin taka málið fyrir.

6. gr.

Hvert starfsland skuldbindur sig til að láta starfsfólk við samnorrænar stofnanir njóta góðs af lífeyrissjóði ríkisins í starfslandinu samkvæmt sömu skilyrðum og gilda fyrir samsvarandi stöður í ríkisþjónustu í starfslandinu, sé annað ekki ákveðið með samningi við einstaka starfsmenn.

Samningur sem er eða kann að verða gerður milli Norðurlanda um samræmingu réttinda sem aflað hefur verið í lífeyrissjóði ríkisins eða samsvarandi lífeyrissjóði skal einnig gilda fyrir starfsfólk samnorrænna stofnana sem hefur lífeyrisréttindi í þeim Norðurlandanna sem hafa gerst aðilar að samningnum.

7. gr.

Deilur um túlkun eða notkun ráðningarsamnings skulu útkljáðar af sáttanefnd, komi aðilar sér ekki saman um annað.

Sáttanefnd skal skipa ef annar deiluaðila krefst þess. Sáttanefndin skal skipuð þremur mönnum. Deiluaðilar tilnefna hvor sinn manninn sem í sameiningu tilnefna hinn þriðja sem verður formaður sáttanefndarinnar. Ef sáttanefndarmenn sem tilnefndir eru af deiluaðilum verða ekki ásáttir um tilnefningu þriðja manns skal fara þess a leit við formann þess dómstóls í starfslandinu, sem fer með vinnudeilur, að hann tilnefni þriðja mann.

Úrskurður sáttanefndar skal vera skriflegur og undirritaður af nefndarmönnum.
Sáttanefndin ákveður sjálf starfsreglur sínar að öðru leyti.
Norðræna ráðherranefndin ákveður þóknun sáttanefndar eftir tillögu frá sáttanefndinni.
Sáttanefndin ákveður skiptingu kostnaðar af sáttameðferðinni milli deiluaðila.

8. gr.

Ráðherranefndin getur ákveðið að samningurinn gildi einnig fyrir stofnanir sem ekki eru fjármagnaðar af norðrænu fjárlögunum en eru fjármagnaðar á annan samnorranen opinberan hátt.

Ráðherranefndin getur ákveðið að ákvæðin í þessum samningi verði aðeins notuð að hluta við ákveðna stofnun.

9. gr.

Samningur þessi öðlast gildi 30 dögum eftir þann dag er allir samningsaðilar hafa tilkynnt norska utanríkisráðuneytinu að hann hafi verið samþykktur.

Norska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum samningsaðilum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

Við gildistöku samnings þessa fellur úr gildi samningur frá 31. janúar 1974 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um réttarstöðu starfsfólks við samnorranar stofnanir.

10. gr.

Samningsaðili getur sagt samningnum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til norska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir þá öðrum samningsaðilum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar.

Uppsögn tekur aðeins til þess aðila sem að uppsögninni stendur og tekur gildi sex mánuðum eftir að norska utanríkisráðuneytinu barst tilkynning um uppsögnina.

11. gr.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í norska utanríkisráðuneytinu sem sendir öðrum samningsaðilum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Stokkhólmi hinn 9. desember 1988 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og skulu allir textar jafngildir.

AUGLÝSING

um breytingu á samningi við Bandaríkin um fiskveiðar undan ströndum Bandaríkjanna.

Með orðsendingaskiptum í Reykjavík 23. nóvember 1988 og 17. janúar 1989 var gengið frá breytingum á samningi frá 21. september 1984 milli Íslands og Bandaríkjanna um fiskveiðar undan ströndum Bandaríkjanna, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 16/1984 þar sem samningurinn er birtur. Breytingarnar öðluðust gildi 25. júlí 1989.

Breytingarnar eru birtar sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 11. september 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

BREYTINGAR

1. Í stað orðanna „bandaríks fisks eða fiskafurða“ í 1. tl. 4. gr. komi „bæði bandaríks fisks og fiskafurða, sérstaklega fisks og fiskafurða sem erlenda ríkið hefur sótt um úthlutun á,“.

2. Í stað núverandi orðalags 2. tl. 4. gr. komi: „hvort og að hve miklu leyti þessi þjóð hafi samstarf við Bandaríkin bæði um að efla möguleika í útflutningi fisks frá Bandaríkjunum sem fyrir hendi eru, svo og að bæta við nýjum, með kaupum á fiskafurðum frá bandarískum framleiðendum og um að auka fiskviðskipti með kaupum á fiski og fiskafurðum af bandarískum fiskimönnum, sérstaklega fiski og fiskafurðum sem erlenda ríkið hefur sótt um úthlutun á;“.

3. Á undan lokasetningu 7. gr. komi: „Án þess að um verði að ræða mismunun að því er varðar ákvörðun þóknunarinnar, má upphæð hennar vera mismunandi eftir því, til dæmis, hvort að mati Bandaríkjanna skip eða ríkisborgarar lýðveldisins Íslands veiða óviðunandi magn úr stofnum sem leita aftur upp í ár og upprunnar eru í Bandaríkjunum eða hvort lýðveldið Ísland gerir ekki nægilegar ráðstafanir til að vernda og efla bandaríska fiskstofna.“

4. Á eftir orðunum „sérefnahagslögsögu Bandaríkjanna“ komi „og nokkurt sjávarspendýr á úthafinu sem upprunnið er í Bandaríkjunum, svo sem eyraseli (loðseli) frá Norður-Kyrrahafi,“.

5. Í stað „1. júlí 1989“ komi „1. júlí 1991“.

AMENDMENTS

1. In Article IV, paragraph 1, replace the phrase “of United States fish or fishery products” with “of both United States fish and fishery products, particularly fish and fishery products for which the foreign nation has requested an allocation;”

2. In Article IV, paragraph 2, replace the present text with the following: “Whether, and to what extent, such nation is cooperating with the United States in both the advancement of existing and new opportunities for fisheries exports from the United States through the purchase of fishery products from United States processors and the advancement of fisheries trade through the purchase of fish and fishery products from United States fishermen, particularly fish and fishery products for which the foreign nation has requested an allocation;”

3. In Article VII, before the final sentence, insert the following: “While such fees shall be applied without discrimination, the fee level may vary depending upon, inter alia, whether, in the judgment of the United States, vessels or nationals of the Republic of Iceland are harvesting United States origin anadromous species at unacceptable levels, or whether the Republic of Iceland is failing to take sufficient action to benefit the conservation and development of United States fisheries.”

4. In Article VIII, insert after the words “exclusive economic zone,” the phrase “and any marine mammal of U.S. origin, such as North Pacific fur seals, on the high seas,”.

5. In Article XVI, replace the date “July 1, 1989” with the date “July 1, 1991.”

AUGLÝSING

um Vínarsamning um vernd ósonlagsins og Montrealbókunar um efni sem valda rýrnun á ósónlaginu.

Hinn 29. ágúst 1989 var aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna afhent aðildarskjöl Íslands vegna Vínarsamnings um vernd ósonlagsins sem gerður var í Vín 22. mars 1985 og Montrealbókunar um efni sem valda rýrnun á ósónlaginu sem gerð var í Montreal 16. september 1987. Alþingi hafði með ályktun 18. maí 1989 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn og bókunina.

Samningurinn og bókunin öðlast gildi 27. nóvember 1989 að því er Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari og bókunin sem fylgiskjal 2.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 11. september 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal 1.

VÍNARSAMNINGUR um vernd ósónlagsins

Inngangur

Aðilar að samningi þessum

sem eru ljós þau skaðvænlegu áhrif á heilsu manna og hið náttúrulega umhverfi sem breytingar á ósónlaginu gætu haft,

sem minnst viðeigandi ákvæða yfirlýsingar ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um umhverfi mannsins og sérstaklega 21. grundvallarregluna, þar sem segir „í samræmi við sáttmála Sameinuðu þjóðanna og grundvallarreglur þjóðaréttar hafa ríki fullveldisrétt til að hagnýta sér sín eigin auðæfi samkvæmt sinni eigin stefnu í umhverfismálum, og ábyrgð á að tryggja að starfsemi innan lögsögu þeirra eða undir stjórn þeirra valdi ekki tjóni á umhverfi annarra ríkja eða á svæðum utan lögsögu ríkja“,

sem hafa hliðsjón af aðstæðum og sérstökum þörfum þróunarlanda,

sem hafa í huga þá vinnu og rannsóknarstarf, sem bæði fer fram innan einstakra ríkja og á alþjóðavettvangi, þar á meðal áætlun Umhverfismálastofnunar Sameinuðu þjóðanna um alheimsatákn varðandi ósónlagið,

sem einnig hafa í huga þær varúðarráðstafanir til verndar ósónlaginu sem þegar hafa verið gerðar á vegum einstakra ríkja og á alþjóðavettvangi,

sem er ljóst að ráðstafanir til að vernda ósónlagið fyrir breytingum af mannavöldum krefjast samvinnu og aðgerða á alþjóðavettvangi, og að grundvalla beri þær á viðeigandi vísindalegum og tæknilegum atriðum,

sem einnig er ljós þörfin fyrir frekari rannsóknir og kerfisbundnar athuganir til þess að byggja upp frekari vísindalega þekkingu á ósónlaginu og hugsanlegum skaðlegum áhrifum af breytingum á því,

sem eru staðráðnir í að vernda heilsu manna og náttúrulegt umhverfi fyrir skaðlegum áhrifum breytinga á ósónlaginu,

hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

VIENNA CONVENTION for the Protection of the Ozone Layer

Preamble

The Parties to this Convention,

Aware of the potentially harmful impact on human health and the environment through modification of the ozone layer,

Recalling the pertinent provisions of the Declaration of the United Nations Conference on the Human Environment, and in particular principle 21, which provides that “States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction”,

Taking into account the circumstances and particular requirements of developing countries,

Mindful of the work and studies proceeding within both international and national organizations and, in particular, of the World Plan of Action on the Ozone Layer of the United Nations Environment Programme,

Mindful also of the precautionary measures for the protection of the ozone layer which have already been taken at the national and international levels,

Aware that measures to protect the ozone layer from modifications due to human activities require international co-operation and action, and should be based on relevant scientific and technical considerations,

Aware also of the need for further research and systematic observations to further develop scientific knowledge of the ozone layer and possible adverse effects resulting from its modification,

Determined to protect human health and the environment against adverse effects resulting from modifications of the ozone layer,

Have agreed as follows:

1. gr.

Skilgreiningar

Í samningi þessum merkja:

1. „Ósónlagið“ ósónlagið í lofthjúpi jarðar fyrir ofan neðsta loftlag veðrahvolfsins.

2. „Skaðleg áhrif“ breytingar á umhverfi eða lífríki, þar með taldar breytingar á loftslagi, sem hafa marktæk áhrif til hins verra á heilsu manna, eða á samsetningu, endurvaxargetu eða framleiðni vistkerfa, hvort sem þau eru náttúruleg eða stjórnað af mönnum, eða á efni sem mannkyni eru gagnleg.

3. „Aðrir valkostir um tækni eða búnað“ tækni eða búnað sem, ef nýttur er, gerir kleift að draga úr eða koma með öllu í veg fyrir að efnum, sem líklegt er eða mögulegt að hafi skaðleg áhrif á ósónlagið, sé sleppt lausum.

4. „Aðrir valkostir um efni“ efni sem draga úr, koma í veg fyrir eða komast hjá skaðlegum áhrifum á ósónlagið.

5. „Aðilar“ aðila að samningi þessum, komi ekki annað fram í textanum.

6. „Svæðisstofnun um efnahagssamvinnu“ stofnun fullvalda ríkja innan tiltekins svæðis, sem ákvörðunarbær er um mál sem samningur þessi eða bókanir með honum taka til, og sem réttilega hefur verið heimilað í samræmi við eigin meðferðarreglur að undirrita, fullgilda, staðfesta eða samþykkja viðkomandi löggjörninga eða lýsa yfir aðild að þeim.

7. „Bókanir“ bókanir með samningi þessum.

2. gr.

Almennar skuldbindingar

1. Aðilar skulu gera viðeigandi ráðstafanir í samræmi við ákvæði samnings þessa og þeirra bókana sem í gildi eru og þeir eiga aðild að til að vernda heilsu manna og náttúrulegt umhverfi gegn skaðlegum áhrifum sem stafa eða líklega stafa af starfsemi manna, sem breytir eða líklegt er að breyti ósónlaginu.

2. Í þessu skyni skulu aðilar í samræmi við þau úrræði sem þeir eiga kost á og eftir getu sinni:

(a) starfa saman með kerfisbundnum athugunum, rannsóknum og upplýsingaskiptum til að þess að geta betur skilið og metið áhrif starfsemi manna á ósónlagið og áhrif breytinga á ósónlaginu á heilsu manna og náttúrulegt umhverfi,

Article 1

Definitions

For the purposes of this Convention:

1. “The ozone layer” means the layer of atmospheric ozone above the planetary boundary layer.

2. “Adverse effects” means changes in the physical environment or biota, including changes in climate, which have significant deleterious effects on human health or on the composition, resilience and productivity of natural and managed ecosystems, or on materials useful to mankind.

3. “Alternative technologies or equipment” means technologies or equipment the use of which makes it possible to reduce or effectively eliminate emissions of substances which have or are likely to have adverse effects on the ozone layer.

4. “Alternative substances” means substances which reduce, eliminate or avoid adverse effects on the ozone layer.

5. “Parties” means, unless the text otherwise indicates, Parties to this Convention.

6. “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention or its protocols and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to the instrument concerned.

7. “Protocols” means protocols to this Convention.

Article 2

General obligations

1. The Parties shall take appropriate measures in accordance with the provisions of this Convention and of those protocols in force to which they are party to protect human health and the environment against adverse effects resulting or likely to result from human activities which modify or are likely to modify the ozone layer.

2. To this end the Parties shall, in accordance with the means at their disposal and their capabilities:

(a) Co-operate by means of systematic observations, research and information exchange in order to better understand and assess the effects of human activities on the ozone layer and the effects on human health and the environment from modification of the ozone layer;

(b) gera viðeigandi ráðstafanir á sviði löggjafar eða stjórnsýslu og starfa saman við að samhæfa viðeigandi stefnumið til að stjórna, takmarka, minnka eða hindra starfsemi manna innan lögsögu þeirra eða undir stjórn þeirra, ef í ljós kemur að starfsemin hafi eða sé líkleg til að hafa skaðleg áhrif vegna breytinga eða líklegra breytinga á ósónlaginu,

(c) starfa saman við að móta ráðstafanir, starfs-hætti og staðla til framkvæmdar á samningi þessum sem samkomulag hefur náðst um, með tilliti til að samþykktar verði bókanir og viðaukar,

(d) starfa með þar til bærum alþjóðastofnunum til að framkvæma með virkum hætti samning þennan og bókanir þær sem þeir eiga aðild að.

3. Ákvæði samnings þessa skulu á engan hátt skerða rétt aðila til að gera í samræmi við alþjóðalög ráðstafanir heima fyrir til viðbótar þeim sem fjallað er um í 1. og 2. tl., né hafa áhrif á viðbótarráðstafanir sem aðili hefur þegar gert heima fyrir, enda séu ráðstafanirnar ekki ósamrýmanlegar skuldbindingum hans samkvæmt samningi þessum.

4. Framkvæmd greinar þessarar skal grundvalla á viðeigandi vísindalegum og tæknilegum atriðum.

3. gr.

Rannsóknir og kerfisbundnar athuganir

1. Eftir því sem hæfa þykir, skuldbinda aðilarnir, annaðhvort beint eða fyrir milligöngu til þess berra alþjóðastofnana, sig til þess að hefja og vinna saman að stjórn rannsókna og vísindalegs mats á:

(a) eðlis- og efnafræðilegum ferlum sem geta haft áhrif á ósónlagið;

(b) heilsu manna og öðrum líffræðilegum áhrifum sem stafa af breytingum á ósónlaginu, einkum þeim sem stafa af breytingum á útfjólublárrí geislun sólar með líffræðileg áhrif (UV-B);

(c) veðurfarsáhrifum sem rekja má til breytinga á ósónlaginu;

(d) áhrifum á náttúruleg og smíðuð efni sem eru gagnleg mannkyni og stafa af breytingum á ósónlaginu og þar af leiddum breytingum á UV-B geislun;

(e) efnum, aðferðum, ferlum og athöfnum sem geta haft áhrif á ósónlagið og uppsöfnuðum áhrifum þeirra;

(f) öðrum valkostum um efni og tæknibúnað;

(g) skyldum félags- og hagfræðilegum málefnum;

og eins og nánar er tilgreint í Viðaukum I og II.

(b) Adopt appropriate legislative or administrative measures and co-operate in harmonizing appropriate policies to control, limit, reduce or prevent human activities under their jurisdiction or control should it be found that these activities have or are likely to have adverse effects resulting from modification or likely modification of the ozone layer;

(c) Co-operate in the formulation of agreed measures, procedures and standards for the implementation of this Convention, with a view to the adoption of protocols and annexes;

(d) Co-operate with competent international bodies to implement effectively this Convention and protocols to which they are party.

3. The provisions of this Convention shall in no way affect the right of Parties to adopt, in accordance with international law, domestic measures additional to those referred to in paragraphs 1 and 2 above, nor shall they affect additional domestic measures already taken by a Party, provided that these measures are not incompatible with their obligations under this Convention.

4. The application of this article shall be based on relevant scientific and technical considerations.

Article 3

Research and systematic observations

1. The Parties undertake, as appropriate, to initiate and co-operate in, directly or through competent international bodies, the conduct of research and scientific assessments on:

(a) The physical and chemical processes that may affect the ozone layer;

(b) The human health and other biological effects deriving from any modifications of the ozone layer, particularly those resulting from changes in ultra-violet solar radiation having biological effects (UV-B);

(c) Climatic effects deriving from any modifications of the ozone layer;

(d) Effects deriving from any modifications of the ozone layer and any consequent change in UV-B radiation on natural and synthetic materials useful to mankind;

(e) Substances, practices, processes and activities that may affect the ozone layer, and their cumulative effects;

(f) Alternative substances and technologies;

(g) Related socio-economic matters;

and as further elaborated in annexes I and II.

2. Eftir því sem hæfa þykir, takast aðilarnir á hendur, beint eða fyrir milligöngu til þess bærra alþjóðastofnana, og með fullu tilliti til löggjafar einstakra ríkja og þeirrar starfsemi sem fer fram jafnt á alþjóðlegum vettvangi eða í einstökum ríkjum, að efla eða koma á fót sameiginlegum áætlunum eða áætlunum sem bæta hver aðra upp, til þess að athuga kerfisbundið ástand ósónlagsins og aðrar viðeigandi mælanlegar breytistærðir, sem gerð er nánari grein fyrir í Viðauka I.

3. Aðilarnir takast á hendur að vinna saman, beint eða fyrir milligöngu til þess bærra alþjóðastofnana, til þess að tryggja reglubundna og tímaþæra söfnun, gildismat og miðlun rannsókn- og mælinganiðurstæðna fyrir atbeina viðeigandi gagnamiðstöðva í heiminum.

4. gr.

Samvinna á sviði laga, vísinda og tækni

1. Aðilar skulu auðvelda og stuðla að skiptum á vísindalegum, tæknilegum, félagshagfræðilegum, viðskiptalegum og lagalegum upplýsingum sem samning þennan varða, eins og frekar er lýst í Viðauka II. Upplýsingar þessar skulu látnar í té þeim stofnunum sem aðilarnir koma sér saman um. Sérhver slík stofnun sem fær upplýsingar er sá aðili sem lét þær í té lítur á sem trúnaðarmál skal sjá um að ekki verði skýrt frá efni þeirra, og skal gera þær ráðstafanir sem til þarf til að gæta leyndar þeirra áður en þær eru gerðar tiltækar öllum aðilum.

2. Aðilar skulu í samræmi við landslög sín, reglur og framkvæmdavenjur og þannig að sérstaklega sé tekið tillit til þarfa þróunarlanda starfa saman, beint eða fyrir milligöngu þar til bærra alþjóðastofnana, að því að stuðla að þróun og miðlun tækni og þekkingar. Slíka samvinnu skal sérstaklega viðhafa með því að:

(a) auðvelda öðrum aðilum nýtingu annarra valkosta um tækni,

(b) veita upplýsingar hvað snertir aðra valkosti um tækni og búnað, og láta í té tilheyrandi leiðarvísa og leiðbeiningar,

(c) láta í té nauðsynlegan búnað og aðstöðu til rannsókna og kerfisbundinna athugana,

(d) veita vísinda- og tæknistarfsliði viðeigandi þjálfun.

5. gr.

Sending upplýsinga

Aðilar skulu um skrifstofuna senda þingi aðilanna, sem stofnað er samkvæmt 6. gr., upplýsingar um þær ráðstafanir sem þeir hafa gert til framkvæmdar samningsins og bókana þeirra sem

2. The Parties undertake to promote or establish, as appropriate, directly or through competent international bodies and taking fully into account national legislation and relevant ongoing activities at both the national and international levels, joint or complementary programmes for systematic observation of the state of the ozone layer and other relevant parameters, as elaborated in annex I.

3. The Parties undertake to co-operate, directly or through competent international bodies, in ensuring the collection, validation and transmission of research and observational data through appropriate world data centres in a regular and timely fashion.

Article 4

Co-operation in the legal, scientific and technical fields

1. The Parties shall facilitate and encourage the exchange of scientific, technical, socio-economic, commercial and legal information relevant to this Convention as further elaborated in annex II. Such information shall be supplied to bodies agreed upon by the Parties. Any such body receiving information regarded as confidential by the supplying Party shall ensure that such information is not disclosed and shall aggregate it to protect its confidentiality before it is made available to all Parties.

2. The Parties shall co-operate, consistent with their national laws, regulations and practices and taking into account in particular the needs of the developing countries, in promoting, directly or through competent international bodies, the development and transfer of technology and knowledge. Such co-operation shall be carried out particularly through:

(a) Facilitation of the acquisition of alternative technologies by other Parties;

(b) Provision of information on alternative technologies and equipment, and supply of special manuals or guides to them;

(c) The supply of necessary equipment and facilities for research and systematic observations;

(d) Appropriate training of scientific and technical personnel.

Article 5

Transmission of information

The Parties shall transmit, through the secretariat, to the Conference of the Parties established under article 6 information on the measures adopted by them in implementation of

þeir eiga aðild að, í því formi og á þeim fresti sem fundir aðila að viðkomandi löggörningum kunna að ákveða.

6. gr.

Þing aðilanna

1. Þing aðilanna er hér með stofnsett. Skrifstofan tilnefnd til bráðabirgða samkvæmt 7. gr. skal boða til fyrsta fundar þings aðilanna eigi síðar en ári eftir að samningur þessi öðlast gildi. Eftir það skulu reglulegir fundir þings aðilanna haldnir með reglulegu millibili sem þingið ákveður á fyrsta fundi sínum.

2. Aukafundir þings aðilanna skulu annars haldnir eftir því sem þingið kann að telja nauðsynlegt, eða að skriflegri beiðni hvaða aðila sem er, ef að minnsta kosti þriðjungur aðilanna styður beiðnina innan sex mánaða frá því er skrifstofan tilkynnti þeim um hana.

3. Þing aðilanna skal með almennri samstöðu koma sér saman um og koma á fundarsköpum og fjármálareglum fyrir sig sjálft og fyrir þær undirstofnanir sem það kann að koma á fót, svo og ákvæðum um fjármál sem gilda skulu um störf skrifstofunnar.

4. Þing aðilanna skal hafa framkvæmd samnings þessa stöðugt til athugunar, og skal að auki:

(a) ákvarða form og tímabil til sendingar upplýsinga samkvæmt 5. gr., og fjalla um þær upplýsingar og um skýrslur, sem undirstofnanir kunna að leggja fram,

(b) athuga vísindalegar upplýsingar um ósónlagið, hugsanlegar breytingar á því, og hugsanleg áhrif slíkra breytinga,

(c) stuðla, í samræmi við 2. gr., að samhæfingu á viðeigandi stefnumiðum, áætlunum og ráðstöfunum til að minnka svo sem kostur er að sleppt sé efnum sem valda eða líklegt er að valdi breytingum á ósónlaginu, og gera tillögur um hverjar þær ráðstafanir aðrar sem samning þennan varða,

(d) koma, í samræmi við 3. og 4. gr., á framkvæmdaáætlunum til rannsókna, kerfisbundinna athugana, vísinda- og tæknilegrar samvinnu, skipta á upplýsingum og miðlunar á tækni og þekkingu,

(e) fjalla um og samþykka breytingar á samningi þessum og viðaukum við hann samkvæmt 9. og 10. gr., eftir þörfum,

this Convention and of protocols to which they are party in such form and at such intervals as the meetings of the parties to the relevant instruments may determine.

Article 6

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the secretariat designated on an interim basis under article 7 not later than one year after entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be determined by the Conference at its first meeting.

2. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

3. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt rules of procedure and financial rules for itself and for any subsidiary bodies it may establish, as well as financial provisions governing the functioning of the secretariat.

4. The Conference of the Parties shall keep under continuous review the implementation of this Convention, and, in addition, shall:

(a) Establish the form and the intervals for transmitting the information to be submitted in accordance with article 5 and consider such information as well as reports submitted by any subsidiary body;

(b) Review the scientific information on the ozone layer, on its possible modification and on possible effects of any such modification;

(c) Promote, in accordance with article 2, the harmonization of appropriate policies, strategies and measures for minimizing the release of substances causing or likely to cause modification of the ozone layer, and make recommendations on any other measures relating to this Convention;

(d) Adopt, in accordance with articles 3 and 4, programmes for research, systematic observations, scientific and technological co-operation, the exchange of information and the transfer of technology and knowledge;

(e) Consider and adopt, as required, in accordance with articles 9 and 10, amendments to this Convention and its annexes;

(f) fjalla um breytingar á bókunum og viðaukum við þær og, verði það ákveðið, að leggja til við aðila að viðkomandi bókunum að breytingarnar verði samþykktar,

(g) fjalla um og samþykkja samkvæmt 10. gr. viðauka við samning þennan til viðbótar þeim sem fyrir eru, eftir þörfum,

(h) fjalla um og samþykkja bókanir samkvæmt 8. gr., eftir þörfum,

(i) koma á fót þeim undirstofnunum sem þörf er talin vera fyrir til framkvæmdar samningsins,

(j) leita þar sem við á aðstoðar hæfra alþjóðastofnana og vísindanefnda, einkum Alþjóðaveðurfræðistofnunarinnar og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar, auk Samræmingarnefndarinnar um ósónlagið, til vísindalegra rannsókna, kerfisbundinna athugana og annarra aðgerða sem varða tilgang samnings þessa, og nýta eftir því sem við á þær upplýsingar sem stofnanir þessar og nefndir veita,

(k) fjalla um og framkvæma hverjar þær aðgerðir aðrar, sem þörf kann að vera fyrir til að tilgangi samnings þessa verði náð.

5. Sameinuðu þjóðirnar, sérstofnanir þeirra og Alþjóðakjarnorkumálastofnunin, svo og öll ríki sem ekki eru aðilar að samningi þessum, mega senda áheyrnarfulltrúa til að koma fram fyrir þeirra hönd á fundum þings aðilanna. Hver sá starfshópur eða stofnun, sem hæfur er á þeim sviðum er að vernd ósónlagsins lúta, hvort sem er á vegum einnar þjóðar eða fleiri, á vegum ríkisvalds eða einkaaðila, sem tjáð hefur skrifstofunni ósk sína um að senda áheyrnarfulltrúa á fund þings aðilanna, má fá þar aðgang, nema þriðjungur viðstaddra aðila andmæli því. Um heimild áheyrnarfulltrúa til aðgangs og þátttöku skal fara eftir þeim fundarsköpum sem þing aðilanna setur.

7. gr.

Skrifstofa

1. Verkefni skrifstofunnar eru:

(a) að undirbúa og veita fyrirgreiðslu við fundi þá sem fjallað er um í 6., 8., 9. og 10. gr.;

(b) að semja og senda skýrslur byggðar á upplýsingum sem borist hafa samkvæmt 4. og 5. gr., svo og byggðar á upplýsingum sem fengist hafa á fundum undirstofnana sem komið hefur verið á fót samkvæmt 6. gr.;

(c) að sinna þeim verkefnum sem henni eru falin með bókunum;

(f) Consider amendments to any protocol, as well as to any annexes thereto, and, if so decided, recommend their adoption to the parties to the protocol concerned;

(g) Consider and adopt, as required, in accordance with article 10, additional annexes to this Convention;

(h) Consider and adopt, as required, protocols in accordance with article 8;

(i) Establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of this Convention;

(j) Seek, where appropriate, the services of competent international bodies and scientific committees, in particular the World Meteorological Organization and the World Health Organization, as well as the Co-ordinating Committee on the Ozone Layer, in scientific research, systematic observations and other activities pertinent to the objectives of this Convention, and make use as appropriate of information from these bodies and committees;

(k) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention.

5. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties by observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, qualified in fields relating to the protection of the ozone layer which has informed the secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one-third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 7

Secretariat

1. The functions of the secretariat shall be:

(a) To arrange for and service meetings provided for in articles 6, 8, 9 and 10;

(b) To prepare and transmit reports based upon information received in accordance with articles 4 and 5, as well as upon information derived from meetings of subsidiary bodies established under article 6;

(c) To perform the functions assigned to it by any protocol;

(d) að semja skýrslur um framkvæmd starfa sinna samkvæmt samningi þessum, og leggja þær fyrir þing aðilanna;

(e) að tryggja nægilega samræmingu við störf annarra viðkomandi alþjóðastofnana, einkum með því að gera þær ráðstafanir með stjórnunartilhögun og samningagerð sem þörf kann að vera fyrir til að hún geti rækt störf sín með virkum hætti;

(f) að vinna þau störf önnur sem þing aðilanna kann að ákveða.

2. Verkefnum skrifstofunnar skal til bráðabirgða sinnt af Umhverfismálastofnun Sameinuðu þjóðanna, þar til fyrsta reglulegum fundi þings aðilanna sem haldinn er samkvæmt 6. gr. lýkur. Á hinum fyrsta reglulega fundi sínum skal þing aðilanna tilnefna skrifstofuna úr hópi þeirra hæfu alþjóðastofnana sem til eru og hafa látið í ljós vilja til að sinna verkefnum skrifstofunnar samkvæmt samningi þessum.

8. gr.

Samþykkt bókana

1. Þing aðilanna getur á fundi sínum samþykkt bókanir samkvæmt 2. gr.

2. Texta bókana sem lagt er til að samþykktar verði skal skrifstofan senda aðilum að minnsta kosti sex mánuðum fyrir fundinn.

9. gr.

Breytingar á samningnum eða á bókunum

1. Hver aðili getur lagt til breytingar á samningi þessum eða á bókun. Með breytingum skal meðal annars tekið eðlilegt tillit til víðeigandi vísindalegra og tæknilegra atriða.

2. Breytingar á samningi þessum skulu samþykktar á fundi þings aðilanna. Breytingar á bókun skulu samþykktar á fundi aðila að viðkomandi bókun. Texta sérhverrar tillögu til breytinga á samningi þessum eða á bókun skal skrifstofan, nema annað sé ákveðið í viðkomandi bókun, senda aðilum að minnsta kosti sex mánuðum fyrir þann fund þar sem hann er borinn upp til samþykktar. Skrifstofan skal einnig til upplýsingar senda breytingartillögur þeim ríkjum er undirritað hafa samning þennan.

3. Aðilar skulu reyna til þrautar að koma sér saman um breytingartillögur með almennri samstöðu. Hafi allar tilraunir til að ná almennri samstöðu reynst árangurslausar og samkomulag hefur ekki tekist, skal breytingin ef allt annað bregst samþykkt með atkvæðum þriggja fjórðu hluta þeirra aðila sem viðstaddir eru fundinn og atkvæði

(d) To prepare reports on its activities carried out in implementation of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties;

(e) To ensure the necessary co-ordination with other relevant international bodies and in particular to enter into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;

(f) To perform such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

2. The secretariat functions will be carried out on an interim basis by the United Nations Environment Programme until the completion of the first ordinary meeting of the Conference of the Parties held pursuant to article 6. At its first ordinary meeting, the Conference of the Parties shall designate the secretariat from amongst those existing competent international organizations which have signified their willingness to carry out the secretariat functions under this Convention.

Article 8

Adoption of protocols

1. The Conference of the Parties may at a meeting adopt protocols pursuant to article 2.

2. The text of any proposed protocol shall be communicated to the Parties by the secretariat at least six months before such a meeting.

Article 9

Amendment of the Convention or protocols

1. Any Party may propose amendments to this Convention or to any protocol. Such amendments shall take due account, *inter alia*, of relevant scientific and technical considerations.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. Amendments to any protocol shall be adopted at a meeting of the Parties to the protocol in question. The text of any proposed amendment to this Convention or to any protocol, except as may otherwise be provided in such protocol, shall be communicated to the Parties by the secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to this Convention for information.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting, and

greiða, og skal vörsluaðili leggja hana fyrir alla aðila til fullgildingar, samþykktar eða staðfestingar.

4. Málsmeðferð sú sem lýst er í 3. tl. skal gilda um breytingar á öllum bókunum, að því undanskildu að atkvæði tveggja þriðju hluta aðila að viðkomandi bókun sem viðstaddir eru fund og atkvæði greiða skulu nægja til að samþykkja þær.

5. Til kynna skal vörsluaðila skriflega um fullgildingu, samþykkt og staðfestingu breytinga. Breytingar sem samþykktar eru samkvæmt 3. eða 4. tl. skulu öðlast gildi meðal þeirra aðila sem hafa staðfest þær á níutugasta degi eftir að vörsluaðili hefur veitt viðtöku tilkynningu um fullgildingu, samþykkt eða staðfestingu að minnsta kosti þriggja fjórðu hluta aðila að samningi þessum eða að minnsta kosti tveggja þriðju hluta aðila að viðkomandi bókun, nema annað sé ákveðið í bókuninni. Gagnvart öðrum aðilum skulu breytingar síðan öðlast gildi á níutugasta degi efir að viðkomandi aðilar afhenda skjöl sín um fullgildingu, samþykkt eða staðfestingu breytinganna.

6. Í samningi þessum merkja „aðilar sem viðstaddir eru og atkvæði greiða“ þá aðila sem viðstaddir eru og greiða með- eða mótatkvæði.

10. gr.

Samþykkt viðauka og breytingar á þeim

1. Viðaukar við samning þennan eða bókanir skulu vera óaðskiljanlegur hluti hans eða viðkomandi bókana, eftir því sem við á, og sé annað ekki beinlínis tekið fram felur tilvísun í samning þennan eða í bókanir við hann einnig í sér tilvísun í sérhvern viðauka við hann. Viðaukar skulu bundnir við vísinda- og tæknileg atriði eða stjórnnunaratriði.

2. Að öðru leyti en því sem ákveðið kann að vera í bókun hvað snertir viðauka við hana skal eftirfarandi tilhögun gilda um tillögur að viðbótarviðaukum við samning þennan eða við bókun, og um samþykkt þeirra og gildistöku:

(a) Leggja skal til og samþykkja viðauka við samning þennan á þann hátt sem kveðið er á um í 2. og 3. tl. 9. gr., en viðauka við bókanir skal leggja til og samþykkja á þann hátt sem kveðið er á um í 2. og 4. tl. 9. gr.

(b) Hver sá aðili sem ekki getur fallist á viðbótarviðauka við samning þennan eða viðauka við bókun sem hann er aðili að skal tilkynna það vörsluaðila skriflega innan sex mánaða frá þeim degi er vörsluaðili greindi honum frá samþykkt hans. Skal vörsluaðili án tafar tilkynna öllum

shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, approval or acceptance.

4. The procedure mentioned in paragraph 3 above shall apply to amendments to any protocol, except that a two-thirds majority of the parties to that protocol present and voting at the meeting shall suffice for their adoption.

5. Ratification, approval or acceptance of amendments shall be notified to the Depositary in writing. Amendments adopted in accordance with paragraphs 3 or 4 above shall enter into force between parties having accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of notification of their ratification, approval or acceptance by at least three-fourths of the Parties to this Convention or by at least two-thirds of the parties to the protocol concerned, except as may otherwise be provided in such protocol. Thereafter the amendments shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval or acceptance of the amendments.

6. For the purposes of this article, “Parties present and voting” means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 10

Adoption and amendment of annexes

1. The annexes to this Convention or to any protocol shall form an integral part of this Convention or of such protocol, as the case may be, and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention or its protocols constitutes at the same time a reference to any annexes thereto. Such annexes shall be restricted to scientific, technical and administrative matters.

2. Except as may be otherwise provided in any protocol with respect to its annexes, the following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention or of annexes to a protocol:

(a) Annexes to this Convention shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in article 9, paragraphs 2 and 3, while annexes to any protocol shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in article 9, paragraphs 2 and 4;

(b) Any party that is unable to approve an additional annex to this Convention or an annex to any protocol to which it is party shall so notify the Depositary, in writing, within six months from the date of the communication of the adoption by the Depositary. The Depositary shall without delay

aðilum um hverja slíka tilkynningu sem honum hefur borist. Getur aðili hvenær sem er látið staðfestingu sína koma í stað fyrri andmæla, og skulu viðaukarnir síðan öðlast gildi gagnvart þeim aðila.

(c) Er sex mánuðir eru liðnir frá því er vörslu-aðili sendi út tilkynningu sína skal viðaukinn öðlast gildi gagnvart öllum aðilum að samningi þessum eða að viðkomandi bókunum sem ekki hafa lagt fram tilkynningu samkvæmt ákvæðum b-liðar.

3. Tillögur til breytinga á viðaukum við samning þennan eða við bókun, og samþykkt þeirra og gildistaka, skal háð sömu meðferðarreglum og gilda um tillögur að viðaukum við samning þennan eða við bókun, og samþykkt þeirra og gildistöku. Viðaukar og breytingar á þeim skulu meðal annars taka eðlilegt tillit til vðeigandi vísindalegra og tæknilegra atriða.

4. Ef viðbótarviðauki eða breyting á viðauka varðar breytingu á samningi þessum eða á bókun skal viðbótarviðaukinn eða hinn breytti viðauki ekki öðlast gildi fyrr en breytingin á samningi þessum eða á viðkomandi bókun öðlast gildi.

11. gr.

Lausn deilumála

1. Nú rís deila milli aðila um túlkun eða framkvæmd samnings þessa, og skulu viðkomandi aðilar þá leita lausnar á henni með samningaviðræðum.

2. Nái viðkomandi aðilar ekki samkomulagi með samningaviðræðum geta þeir í sameiningu leitað vinsamlegrar aðstoðar eða óskað milligöngu þriðja aðila.

3. Þegar fullgilding, staðfesting, samþykkt eða aðild að samningi þessum fer fram, eða hvenær sem er síðar, getur ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu lýst því yfir skriflega við vörslu-aðila að hvað varði deilu sem ekki hefur verið leyst samkvæmt 1. eða 2. tl. fallist það á aðra eða báðar eftirtalдар aðferðir til lausnar þannig að bindandi sé:

(a) gerðardóm samkvæmt tilhögun sem þing aðilanna ákveður á fyrsta reglugæfum fundi þess,

(b) vísun deilunnar til Alþjóðadómstólsins.

notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time substitute an acceptance for a previous declaration of objection and the annexes shall thereupon enter into force for that Party;

(c) On the expiry of six months from the date of the circulation of the communication by the Depositary, the annex shall become effective for all Parties to this Convention or to any protocol concerned which have not submitted a notification in accordance with the provision of subparagraph (b) above.

3. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention or to any protocol shall be subject to the same procedure as for the proposal, adoption and entry into force of annexes to the Convention or annexes to a protocol. Annexes and amendments thereto shall take due account, *inter alia*, of relevant scientific and technical considerations.

4. If an additional annex or an amendment to an annex involves an amendment to this Convention or to any protocol, the additional annex or amended annex shall not enter into force until such time as the amendment to this Convention or to the protocol concerned enters into force.

Article 11

Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the parties concerned shall seek solution by negotiation.

2. If the parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.

3. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a State or regional economic integration organization may declare in writing to the Depositary that for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 or paragraph 2 above, it accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory:

(a) Arbitration in accordance with procedures to be adopted by the Conference of the Parties at its first ordinary meeting;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

4. Hafi aðilarnir ekki í samræmi við 3. tl. fallist á sömu eða neina málsmeðferð skal deilan lögð til sáttameðferðar samkvæmt 5. tl., nema aðilarnir komi sér saman um annað.

5. Mynduð skal sáttanefnd að beiðni eins deilu-aðilans. Skulu eiga sæti í nefndinni jafnmargir nefndarmenn skipaðir af hverjum hinna viðkomandi aðila, og formaður sem kosinn skal sameiginlega af nefndarmönnum þeim sem aðilar hafa skipað. Skal nefndin kveða upp endanlegan og ráðgefandi úrskurð sem aðilar skulu athuga af kostgæfni.

6. Ákvæði þessarar greinar skulu einnig gilda um bókanir, nema annað sé ákveðið í viðkomandi bókun.

12. gr. Undirritun

Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu ríkja og svæðisstofnana um efnahags-samvinnu í sambandsráðuneyti utanríkismála lýðveldisins Austurríkis í Vínarborg, frá 22. mars 1985 til 21. september 1985, og í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York frá 22. september 1985 til 21. mars 1986.

13. gr. Fullgilding, staðfesting og samþykkt

1. Samningur þessi og allar bókanir skulu háð fullgilding, staðfestingu eða samþykkt ríkja og svæðisstofnana um efnahagssamvinnu. Fullgildingar-, staðfestingar- og samþykktarskjöl skal fela vörsluaðila til varðveislu.

2. Hver sú svæðisstofnun sem vísað er til í 1. tl. sem verður aðili að samningi þessum eða að bókun án þess að nokkurt aðildarríki hennar sé aðili skal háð öllum skuldbindingum samkvæmt samningnum eða bókuninni, eftir því sem við á. Ef eitt eða fleiri aðildarríki slíkrar stofnunar eru aðilar að samningnum eða að viðkomandi bókun skulu stofnunin og aðildarríki hennar ákveða sín á milli hvernig skipta beri ábyrgð á skuldbindingum samkvæmt samningnum eða bókuninni, eftir því sem við á. Í slíkum tilvikum er stofnuninni og aðildarríkjum hennar ekki heimilt að nýta samtímis rétt sinn samkvæmt samningnum eða viðkomandi bókun.

4. If the parties have not, in accordance with paragraph 3 above, accepted the same or any procedure, the dispute shall be submitted to conciliation in accordance with paragraph 5 below unless the parties otherwise agree.

5. A conciliation commission shall be created upon the request of one of the parties to the dispute. The commission shall be composed of an equal number of members appointed by each party concerned and a chairman chosen jointly by the members appointed by each party. The commission shall render a final and recommendatory award, which the parties shall consider in good faith.

6. The provisions of this article shall apply with respect to any protocol except as otherwise provided in the protocol concerned.

Article 12 Signature

This Convention shall be open for signature by States and by regional economic integration organizations at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria in Vienna from 22 March 1985 to 21 September 1983, and at United Nations Headquarters in New York from 22 September 1985 to 21 March 1986.

Article 13 Ratification, acceptance or approval

1. This Convention and any protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Depositary.

2. Any organization referred to in paragraph 1 above which becomes a Party to this Convention or any protocol without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention or the protocol, as the case may be. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to the Convention or relevant protocol, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention or protocol, as the case may be. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention or relevant protocol concurrently.

3. Í fullgildingar-, staðfestingar- eða samþykktaraskjölum sínum skulu stofnanir þær sem fjallað er um í 1. tl. lýsa því hvar valdmörk þeirra eru hvað snertir þau málefni sem samningurinn eða viðkomandi bókun gildir um. Stofnanirnar skulu einnig tilkynna vörsluaðila um allar verulegar breytingar á valdmörkum þeirra.

14. gr.

Aðild

1. Samningur þessi og hver bókun skulu liggja frammi til aðildar af hálfu ríkja og svæðisstofnana um efnahagssamvinnu frá þeim degi að telja er lokað er fyrir undirritun samningsins eða viðkomandi bókunar. Aðildarskjöl skulu falin vörsluaðila til varðveislu.

2. Í aðildarskjölum sínum skulu stofnanir þær sem í 1. tl. greinir lýsa því hvar valdmörk þeirra eru hvað snertir þau málefni sem samningurinn eða viðkomandi bókun gildir um. Einnig skulu stofnanir þessar tilkynna vörsluaðila um allar verulegar breytingar á valdmörkum þeirra.

3. Ákvæði 2. tl. 13. gr. skulu gilda um svæðisstofnanir um efnahagssamvinnu sem lýsa yfir aðild að samningi þessum eða einhverri bókun.

15. gr.

Atkvæðisréttur

1. Hver aðili að samningi þessum eða að bókun skal hafa eitt atkvæði.

2. Að öðru leyti en því sem segir í 1. tl. skulu svæðisstofnanir um efnahagssamvinnu nýta atkvæðisrétt sinn í málefnum innan valdmarka sinna með þeim atkvæðafjölda sem nemur fjölda aðildarríkja þeirra sem eru aðilar að samningnum eða að viðkomandi bókun. Stofnanir þessar skulu ekki nýta atkvæðisrétt sinn ef aðildarríki þeirra nýta atkvæðisrétt sinn, og gagnkvæmt.

16. gr.

Samband samnings þessa og bókana með honum

1. Ríki eða svæðisstofnun um efnahagsmál getur ekki orðið aðili að bókun nema með því að vera um leið aðili að samningnum.

2. Ákvarðanir varðandi bókanir skulu aðeins teknar af aðilum að viðkomandi bókun.

3. In their instruments of ratification, acceptance or approval, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention or the relevant protocol. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 14

Accession

1. This Convention and any protocol shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the date on which the Convention or the protocol concerned is closed for signature. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

2. In their instruments of accession, the organizations referred to in paragraph 1 above shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention or the relevant protocol. These organizations shall also inform the Depositary of any substantial modification in the extent of their competence.

3. The provisions of article 13, paragraph 2, shall apply to regional economic integration organizations which accede to this Convention or any protocol.

Article 15

Right to vote

1. Each Party to this Convention or to any protocol shall have one vote.

2. Except as provided for in paragraph 1 above, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to the Convention or the relevant protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 16

Relationship between the Convention and its protocols

1. A State or a regional economic integration organization may not become a party to a protocol unless it is, or becomes at the same time, a Party to the Convention.

2. Decisions concerning any protocol shall be taken only by the parties to the protocol concerned.

17. gr.
Gildistaka

1. Samningur þessi skal öðlast gildi á nítugasta degi eftir afhendingu tuttugasta fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjals.

2. Hver bókun skal, nema annað sé ákveðið í henni sjálfri, öðlast gildi á nítugasta degi eftir afhendingu ellefta fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjals hennar.

3. Gagnvart hverjum þeim aðila sem fullgildir, staðfestir eða samþykkir samning þennan eða lýsir yfir aðild að honum eftir að tuttugasta fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjal hefur verið afhent, skal samningurinn öðlast gildi á nítugasta degi eftir að fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjal hans er afhent.

4. Hver bókun skal, nema annað sé ákveðið í henni sjálfri, öðlast gildi gagnvart aðila sem fullgildir, staðfestir eða samþykkir hana eða lýsir yfir aðild að henni eftir að hún öðlast gildi samkvæmt 2. tl., á nítugasta degi eftir þann dag er fullgildingar-, staðfestingar-, samþykkis- eða aðildarskjal hans hefur verið afhent, eða á þeim degi er samningurinn tekur gildi gagnvart honum, hvort sem síðar verður.

5. Hvað 1. og 2. tl. snertir skal skjal sem svæðisstofnun um efnahagssamvinnu afhendir ekki talið sem viðbót við skjöl sem aðildarríki þess afhenda.

18. gr.
Fyrirvarar

Enga fyrirvara má gera við samning þennan.

19. gr.
Uppsögn

1. Hvenær sem er eftir að fjögur ár eru liðin frá því er samningur þessi öðlaðist gildi gagnvart aðila getur hann sagt honum upp með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila.

2. Eftir að fjögur ár eru liðin frá þeim degi er bókun öðlaðist gildi gagnvart aðila getur hann hvenær sem er sagt henni upp með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila, enda sé ekki annað ákveðið í bókuninni sjálfri.

3. Uppsögn skal öðlast gildi er eitt ár er liðið frá því er vörsluaðili veitti henni viðtöku, eða á þeim síðari degi er tilgreindur kann að vera í tilkynningu um uppsögn.

Article 17
Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. Any protocol, except as otherwise provided in such protocol, shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the eleventh instrument of ratification, acceptance or approval of such protocol or accession thereto.

3. For each Party which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

4. Any protocol, except as otherwise provided in such protocol, shall enter into force for a party that ratifies, accepts or approves that protocol or accedes thereto after its entry into force pursuant to paragraph 2 above, on the ninetieth day after the date on which that party deposits its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, or on the date on which the Convention enters into force for that Party, whichever shall be the later.

5. For the purposes of paragraphs 1 and 2 above, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

Article 18
Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 19
Withdrawal

1. At any time after four years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Except as may be provided in any protocol, at any time after four years from the date on which such protocol has entered into force for a party, that party may withdraw from the protocol by giving written notification to the Depositary.

3. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year after the date of its receipt by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification of the withdrawal.

4. Hver sá aðili sem segir upp samningi þessum skal einnig talinn hafa sagt upp sérhverri bókun sem hann er aðili að.

20. gr.

Vörsluaðili

1. Aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal taka að sér að vera vörsluaðili samnings þessa og allra bókana.

2. Vörsluaðili skal einkum tilkynna aðilum um:

(a) undirritanir samnings þessa og hvernar bókunar, og afhendingu fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- og aðildarskjala samkvæmt 13. og 14. gr.,

(b) dag þann er samningurinn og hver bókun muni öðlast gildi samkvæmt 17. gr.,

(c) tilkynningar um uppsögn samkvæmt 19. gr.,

(d) breytingar sem samþykktar eru á samningnum og hverri bókun, staðfestingu aðila á þeim og gildistökudag þeirra samkvæmt 9. gr.,

(e) allar orðsendingar varðandi samþykkt og viðurkenningu viðauka og breytinga á viðaukum samkvæmt 10. gr.,

(f) tilkynningar svæðisstofnana um efnahags-samvinnu um mörk valdsviðs þeirra varðandi mál-efni sem samningur þessi og hver bókun tekur til, og um sérhverja breytingu á því,

(g) yfirlýsingar sem veittar eru samkvæmt 3. tl. 11. gr.

21. gr.

Gildir textar

Frumrit samnings þessa, en arabískur, kínverskur, enskur, franskur, rússneskur og spænskur texti hans eru jafngildir, skal afhenda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveislu.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Vínarborg hinn 22. mars 1985.

4. Any Party which withdraws from this Convention shall be considered as also having withdrawn from any protocol to which it is party.

Article 20

Depositary

1. The Secretary-General of the United Nations shall assume the functions of depositary of this Convention and any protocols.

2. The Depositary shall inform the Parties, in particular, of:

(a) The signature of this Convention and of any protocol, and the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with articles 13 and 14;

(b) The date on which the Convention and any protocol will come into force in accordance with article 17;

(c) Notification of withdrawal made in accordance with article 19;

(d) Amendments adopted with respect to the Convention and any protocol, their acceptance by the parties and their date of entry into force in accordance with article 9;

(e) All communications relating to the adoption and approval of annexes and to the amendment of annexes in accordance with article 10;

(f) Notifications by regional economic integration organizations of the extent of their competence with respect to matters governed by this Convention and any protocols, and of any modifications thereof;

(g) Declarations made in accordance with article 11, paragraph 3.

Article 21

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Vienna on the 22nd day of March 1985

Viðauki I

Rannsóknir og kerfisbundnar athuganir

1. Aðilar að samningnum gera sér grein fyrir því að helstu vísindaleg viðfangsefni eru:

(a) breytingar á ósónlaginu sem gætu leitt til breytingar á magni á þeirri útfjólubláu geislun sólar með líffræðileg áhrif (UV-B) sem nær til yfirborðs jarðar og hugsanlegar afleiðingar fyrir heilsu manna, lífverur, vistkerfi og efni sem eru gagnleg mannkyni;

(b) breytingar á lóðréttri dreifingu ósóns, sem gætu breytt hitastigserð lofthjúpsins og hugsanleg áhrif á veður og veðráttu.

2. Aðilar að samningnum skulu, samkvæmt ákvæðum 3. gr., vinna saman að stjórn rannsókna og kerfisbundinna athugana og semja ráðleggingar um rannsóknir í framtíðinni og athuganir á sviðum eins og þeim sem á eftir eru talin:

(a) **Rannsóknir á eðlisfræði og efnafræði loft-hjúpsins**

- (i) viðtæk fræðileg líkön: frekari þróun líkana sem taka tillit til víxlverkunar geislunar-, hreyfifræði- og efnafræðilegra ferla; könnun á samtímisáhrifum ýmissa efna, sem smíðuð eru af mönnum og finnast í náttúrunni, á ósón lofthjúpsins; túlkun mæligagna frá gervihnöttum og annars staðar frá; mat á breytingum á stefnu mælanlegra breytistærða í lofthjúpnnum og í jarðeðlisfræði, og þróun aðferða svo að rekja megi breytingar á þessum breytistærðum til tiltekinna orsaka;
- (ii) rannsóknarstofukannanir á: hraðastuðlum, ísogspversniðum og gangi efnahvarfa og ljós-efnahvarfa í veðrahvolfi og heiðhvolfi; litrófsmælingagögn sem renna stöðum undir vettvangsmælingar á öllum viðeigandi hlutum litrófsins;
- (iii) vettvangsmælingar: þéttni og flæði helstu lofttegunda, bæði af náttúrulegum uppruna eða af mannavöldum; kannanir á hreyfifræði lofthjúpsins; samtímismælingar á ljósefnafræðilega skyldum efnasamböndum niður að neðsta loftlagi veðrahvolfsins með notkun mælitækja á staðnum og með fjarkönnunarbúnaði; innbyrðis samanburður á ólíkum nemum, þ.m.t. samhæðar samsvörunarmælingar fyrir mælitæki í gervihnöttum; þrívíð dreifing helstu efnasambanda sem eru í loft-hjúpnnum í litlu magni, flæði geislunarrrófs sólar og veðurfræðilegar mælistærðir;

Annex I

Research and systematic observations

1. The Parties to the Convention recognize that the major scientific issues are:

(a) Modification of the ozone layer which would result in a change in the amount of solar ultra-violet radiation having biological effects (UV-B) that reaches the Earth's surface and the potential consequences for human health, for organisms, ecosystems and materials useful to mankind;

(b) Modification of the vertical distribution of ozone, which could change the temperature structure of the atmosphere and the potential consequences for weather and climate.

2. The Parties to the Convention, in accordance with article 3, shall co-operate in conducting research and systematic observations and in formulating recommendations for future research and observation in such areas as:

(a) **Research into the physics and chemistry of the atmosphere**

- (i) Comprehensive theoretical models: further development of models which consider the interaction between radiative, dynamic and chemical processes; studies of the simultaneous effects of various man-made and naturally occurring species upon atmospheric ozone; interpretation of satellite and non-satellite measurement data sets; evaluation of trends in atmospheric and geophysical parameters, and the development of methods for attributing changes in these parameters to specific causes;
- (ii) Laboratory studies of: rate coefficients, absorption cross-sections and mechanisms of tropospheric and stratospheric chemical and photochemical processes; spectroscopic data to support field measurements in all relevant spectral regions;
- (iii) Field measurements: the concentration and fluxes of key source gases of both natural and anthropogenic origin; atmospheric dynamics studies; simultaneous measurements of photochemically-related species down to the planetary boundary layer, using *in situ* and remote sensing instruments; intercomparison of different sensors, including co-ordinated correlative measurements for satellite instrumentation; three-dimensional fields of key atmospheric trace constituents, solar spectral flux and meteorological parameters;

- (iv) þróun mælitækja, þ.m.t. nema fyrir gervihnetti og búnað sem er ekki í gervihnöttum til þess að greina efnasambönd sem eru í loft-
hjúpunum í litlu magni, flæði geislunnarrófs
sólár og veðurfræðilegar breytistærðir;
- (b) **Rannsóknir á heilsufari, líffræðilegum áhrifum og áhrifum ljósefnafræðilegs niðurbrots**
 - (i) samband milli þess er menn verða fyrir sýnilegri og útfjólublárrí solargeislun og (a) myndunar húðkrabba, bæði sortuæxla og krabbameins sem er ekki sortuæxli og (b) áhrifa á ónámiskerfið;
 - (ii) áhrif UV-B geislunar, þ.m.t. breytileg bylgulengd, á (a) uppskeru, skóga og önnur vistkerfi jarðar og (b) næringarkeðju í vatni og fiskveiðar, svo og mögulega hindrun súrefnisframleiðslu í plöntusvifi sjávar;
 - (iii) með hverjum hætti UV-B geislun hefur áhrif á lifandi efni, tegundir og vistkerfi, þ.m.t. samband milli geislaskammts, geislunarstyrks og svörunar; viðgerðir á skemmdum af völdum ljósgeislunar, aðlögun og verndun;
 - (iv) kannanir á líffræðilegum virknislitrófum og litrófssvörun með því að nota marglita geislun svo að náð verði yfir mögulega víxlverkun mismunandi bylgjulengdarsvæða;
 - (v) áhrif UV-B geislunar á: næmni og virkni líffræðilegra tegunda sem eru mikilvægar fyrir jafnvægi lífheimsins; grunnferlar eins og ljóstillifun og lífefnasmið;
 - (vi) áhrif UV-B geislunar á ljósníðurbrot mengunarvalda, efna sem notuð eru í landbúnaði og annarra efna;
- (c) **Rannsóknir á áhrifum á veðurfar**
 - (i) fræðilegar athuganir og mælingar á geislunaráhrifum ósóns og annarra efna sem er að finna í litlu magni og áhrif á veðurfarsþætti, svo sem yfirborðshitastig lands og úthafa, úrkomumynstur, skipti milli veðrahvolfs og heiðhvolfs;
 - (ii) könnun á afleiðingum slíkra veðurfarsáhrifa á ýmsar tegundir mannlegra athafna;
- (d) **Kerfisbundnar athuganir á:**
 - (i) ástandi ósónlagsins (þ.e. breytileika í tíma og rúmi á heildarmagni og lóðrétttri dreifingu) með því að athugunarkerfi ósóns á jörðunni, sem byggist á samþættingu kerfa í gervihnöttum og á jörðu niðri, verði að fullu starfhæft;
- (iv) Instrument development, including satellite and non-satellite sensors for atmospheric trace constituents, solar flux and meteorological parameters;
- (b) **Research into health, biological and photodegradation effects**
 - (i) The relationship between human exposure to visible and ultra-violet solar radiation and (a) the development of both non-melanoma and melanoma skin cancer and (b) the effects on the immunological system;
 - (ii) Effects of UV-B radiation, including the wavelength dependence, upon (a) agricultural crops, forests and other terrestrial ecosystems and (b) the aquatic food web and fisheries, as well as possible inhibition of oxygen production by marine phytoplankton;
 - (iii) The mechanisms by which UV-B radiation acts on biological materials, species and ecosystems, including: the relationship between dose, dose rate, and response; photo-repair, adaptation, and protection;
 - (iv) Studies of biological action spectra and the spectral response using polychromatic radiation in order to include possible interactions of the various wavelength regions;
 - (v) The influence of UV-B radiation on: the sensitivities and activities of biological species important to the biospheric balance; primary processes such as photosynthesis and biosynthesis;
 - (vi) The influence of UV-B radiation on the photodegradation of pollutants, agricultural chemicals and other materials;
- (c) **Research on effects on climate**
 - (i) Theoretical and observational studies of the radiative effects of ozone and other trace species and the impact on climate parameters, such as land and ocean surface temperatures, precipitation patterns, the exchange between the troposphere and stratosphere;
 - (ii) The investigation of the effects of such climate impacts on various aspects of human activity;
- (d) **Systematic observations on:**
 - (i) The status of the ozone layer (i.e. the spatial and temporal variability of the total column content and vertical distribution) by making the Global Ozone Observing System, based on the integration of satellite ground-based systems, fully operational;

- (ii) þéttni þeirra lofttegunda í veðrahvolfi og heiðhvolfi sem geta gefið frá sér HO_x , NO_x , ClO_x og kolefnissambönd;
- (iii) hitastigi frá jörðu að miðhvolfi, með notkun kerfa í gervihnöttum og á jörðu niðri;
- (iv) útgeislun sólar, greindri eftir bylgjulengdum, sem nær til lofthjúps jarðar og varma-geislun sem stafar frá lofthjúpi jarðar, með notkun mælinga í gervihnöttum;
- (v) útgeislun sólar, greindri eftir bylgjulengdum, sem nær til yfirborðs jarðar á útfjólubláu sviði og hefur líffræðileg áhrif (UV-B);
- (vi) eiginleikum loftúða og dreifingu þeirra frá jörðu og í miðhvolf, með notkun kerfa á jörðu niðri, í lofti og í gervihnöttum;
- (vii) veðurfarsfræðilega mikilvægum breytistærðum með því að framhalda áætlunum um veðurathuganir í háum gæðaflokki við yfirborð jarðar;
- (viii) efnun sem er að finna í litlu magni, geislun sólar og loftúða með því að nota bætтар aðferðir við að greina gögn af allri jörðinni.

3. Aðilar að samningnum skulu, með tilliti til sérstakra þarfa þróunarlanda, vinna saman að því að efla víðeigandi vísindalega og tæknilega þjálfun sem þörf er fyrir til þess að taka þátt í þeim rannsóknum og kerfisbundnu athugunum sem lýst er í stórum dráttum í viðauka þessum. Sérstök áhersla skal lögð á gagnkvæma kvörðun athugunartækja og aðferða með það í huga að fá fram sambærileg eða stöðluð vísindagögn.

4. Eftirtalin efni af náttúrulegum uppruna eða af manna völdum og sem er ekki raðað í forgangs-röð eru talin geta breytt efnafræðilegum og eðlisfræðilegum eiginleikum ósónlagsins:

- (a) Kolefnissambönd
- (i) **Kolsýringur (CO)**
Kolsýringur á sér mikilvæga gjafa, náttúrulega og af manna völdum, og hann er talinn hafa mikil, bein áhrif í ljósefnafræðilegum hvörfum í veðrahvolfinu og óbein áhrif í ljósefnafræðilegum hvörfum í heiðhvolfi.
- (ii) **Koltvísýringur (CO_2)**
Koltvísýringur á sér mikilvæga gjafa, náttúrulega og af manna völdum, og hann virkar á ósón heiðhvolsins með áhrifum á varmagerð lofthjúpsins.
- (iii) **Metan (CH_4)**
Metan á sér gjafa, bæði náttúrulega og af manna völdum og það virkar á ósón bæði í veðrahvolfi og heiðhvolfi.

- (ii) The tropospheric and stratospheric concentrations of source gases for the HO_x , NO_x , ClO_x and carbon families;
- (iii) The temperature from the ground to the mesosphere, utilizing both ground-based and satellite systems;
- (iv) Wavelength-resolved solar flux reaching, and thermal radiation leaving, the Earth's atmosphere, utilizing satellite measurements;
- (v) Wavelength-resolved solar flux reaching the Earth's surface in the ultra-violet range having biological effects (UV-B);
- (vi) Aerosol properties and distribution from the ground to the mesosphere, utilizing ground-based, airborne and satellite systems;
- (vii) Climatically important variables by the maintenance of programmes of high-quality meteorological surface measurements;
- (viii) Trace species, temperatures, solar flux and aerosols utilizing improved methods for analysing global data.

3. The Parties to the Convention shall co-operate, taking into account the particular needs of the developing countries, in promoting the appropriate scientific and technical training required to participate in the research and systematic observations outlined in this annex. Particular emphasis should be given to the intercalibration of observational instrumentation and methods with a view to generating comparable or standardized scientific data sets.

4. The following chemical substances of natural and anthropogenic origin, not listed in order of priority, are thought to have the potential to modify the chemical and physical properties of the ozone layer.

- (a) Carbon substances
- (i) **Carbon monoxide (CO)**
Carbon monoxide has significant natural and anthropogenic sources, and is thought to play a major direct role in tropospheric photochemistry, and an indirect role in stratospheric photochemistry.
- (ii) **Carbon dioxide (CO_2)**
Carbon dioxide has significant natural and anthropogenic sources, and affects stratospheric ozone by influencing the thermal structure of the atmosphere.
- (iii) **Methane (CH_4)**
Methane has both natural and anthropogenic sources, and affects both tropospheric and stratospheric ozone.

(iv) **Kolvatnsefnissambönd önnur en metan**

Kolvatnsefnissambönd önnur en metan, en til þeirra telst mikill fjöldi efnasambanda, eiga sér gjafa, bæði náttúrulega og af manna völdum, og þau hafa bein áhrif í ljósefnafræðilegum hvörfum veðrahvolfs og óbein áhrif í ljósefnafræðilegum hvörfum heiðhvolfs.

(b) Nitursambönd

(i) **Tvínituroxíð (N_2O)**

Áhrifamestu N_2O -gjafar eru náttúrulegir, en það sem til er lagt af manna völdum verður æ mikilvægara. Tvínituroxíð er frumuppspretta NO_x sambanda í heiðhvolfi, en þau eiga afar mikilvægan þátt í að stjórna nægu magni ósóns í heiðhvolfi.

(ii) **Nituroxíð (NO_x)**

NO_x -gjafar á jörðu niðri eiga aðeins mikinn og beinan þátt í ljósefnafræðilegum hvörfum í veðrahvolfi, en óbeinan þátt í ljósefnafræðilegum hvörfum í heiðhvolfi. Komist NO_x hins vegar nálægt mörkum veðrahvolfs og heiðhvolfs getur það leitt beint til breytinga á ósónmagni í efri hluta veðrahvolfs og í heiðhvolfi.

(c) Klórsambönd

(i) **Fullhalógenbundnir alkanar, t.d. CCl_4 , $CFCl_3$ (CFC-11), CF_2Cl_2 (CFC-12), $C_2F_3Cl_3$ (CFC-113), $C_2F_4Cl_2$ (CFC-114)**

Fullhalógenbundnir alkanar eru smíðaðir af mönnum og þeir virka sem ClO_x -gjafar, en það á mjög mikinn þátt í ljósefnafræðilegum hvörfum ósóns, einkum í 30-50 km hæð.

(ii) **Alkanar sem eru að hluta til halógenbundnir, t.d. CH_3Cl , CHF_2Cl (CFC-22), CH_3CCl_3 , $CHFCl_2$ (CFC-21)**

CH_3Cl -gjafar eru náttúrulegir, en aðrir hluthalógenbundnir alkanar nefndir að ofan eru smíðaðir af mönnum. Þessar lofttegundir virka einnig sem ClO_x -gjafar í heiðhvolfi.

(d) Brómsambönd

Fullhalógenbundnir alkanar, t.d. CF_3Br

Þessar lofttegundir eru smíðaðar af mönnum og virka sem BrO_x -gjafar sem hegða sér svipað og ClO_x .

(e) Vetnissambönd

(i) **Vetni (H_2)**

Vetni, en gjafar þess eru náttúrulegir og af manna völdum, á óverulegan þátt í ljósefnafræðilegum hvörfum í heiðhvolfi.

(iv) **Non-methane hydrocarbon species**

Non-methane hydrocarbon species, which consist of a larger number of chemical substances, have both natural and anthropogenic sources, and play a direct role in tropospheric photochemistry and an indirect role in stratospheric photochemistry.

(b) Nitrogen substances

(i) **Nitrous oxide (N_2O)**

The dominant sources of N_2O are natural, but anthropogenic contributions are becoming increasingly important. Nitrous oxide is the primary source of stratospheric NO_x , which play a vital role in controlling the abundance of stratospheric ozone.

(ii) **Nitrogen oxides (NO_x)**

Ground-level sources of NO_x play a major direct role only in tropospheric photochemical processes and an indirect role in stratosphere photochemistry, whereas injection of NO_x close to the tropopause may lead directly to a change in upper tropospheric and stratospheric ozone.

(c) Chlorine substances

(i) **Fully halogenated alkanes, e.g. CCl_4 , $CFCl_3$ (CFC-11), CF_2Cl_2 (CFC-12), $C_2F_3Cl_3$ (CFC-113), $C_2F_4Cl_2$ (CFC-114)**

Fully halogenated alkanes are anthropogenic and act as a source of ClO_x , which plays a vital role in ozone photochemistry, especially in the 30-50 km altitude region.

(ii) **Partially halogenated alkanes, e.g. CH_3Cl , CHF_2Cl (CFC-22), CH_3CCl_3 , $CHFCl_2$ (CFC-21)**

The sources of CH_3Cl are natural, whereas the other partially halogenated alkanes mentioned above are anthropogenic in origin. These gases also act as a source of stratospheric ClO_x .

(d) Bromine substances

Fully halogenated alkanes, e.g. CF_3Br

These gases are anthropogenic and act as a source of BrO_x , which behaves in a manner similar to ClO_x .

(e) Hydrogen substances

(i) **Hydrogen (H_2)**

Hydrogen, the source of which is natural and anthropogenic, plays a minor role in stratospheric photochemistry.

(ii) Vatn (H_2O)

Vatn, en gjafar þess eru náttúrulegir, á mjög mikilvægan þátt í ljósefnafræðilegum hvörfum bæði í veðrahvolfi og í heiðhvolfi. Meðal staðbundinna gjafa vatnsgufu í heiðhvolfinu eru oxun metans, og í minna mæli oxun vetnis.

(ii) Water (H_2O)

Water, the source of which is natural, plays a vital role in both tropospheric and stratospheric photochemistry. Local sources of water vapour in the stratosphere include the oxidation of methane and, to a lesser extent, of hydrogen.

Viðauki II **Skipti á upplýsingum**

1. Aðilar að samningnum viðurkenna að öflun og sameiginleg nýting upplýsinga eru mikilvæg til að ná fram tilgangi hans og til að tryggja að allar aðgerðir sem framkvæmdar kunna að verða séu víðeigandi og réttlátar. Aðilar skulu því skiptast á vísindalegum, tæknilegum og félagshagfræðilegum upplýsingum og upplýsingum á sviði atvinnurekstrar, viðskipta og löggjafar.

2. Við ákvörðun á því hvaða upplýsingum skuli safna og skiptast á með ber aðilum að hafa hliðsjón af notagildi upplýsinganna og kostnaði við að afla þeirra. Aðilar viðurkenna einnig að samstarf samkvæmt viðauka þessum þarf að samræmast landslögum þeirra og reglum og framkvæmdarháttum varðandi einkaleyfi, verslunarleyndarmál, og vernd trúnaðarupplýsinga og upplýsinga sem háðar eru eignarrétti.

3. Vísindalegar upplýsingar

Hér með teljast upplýsingar um:

(a) fyrirhugaðar og yfirstandandi rannsóknir, bæði á vegum stjórnvalda og einkaaðila, sem auðvelda samhæfingu rannsóknaráætlaða svo að fáanlegt fjármagn einstakra ríkja og alþjóðlegt fjármagn nýtist sem best,

(b) þau gögn um losun lofttegunda sem þörf er á til rannsókna,

(c) vísindalegar niðurstöður sem birtar eru í viðurkenndum fagtímaritum að fenginni umsögn sérfróðra manna og fjalla um skilning á eðlis- og efnafræði lofthjúps jarðar og næmleik hans gagnvart breytingum, einkum að því er varðar ástand ósónlagsins og áhrif á heilsu manna, umhverfi og veðurfar og sem gætu stafað af breytingum sem verða á hvaða tíma sem er og verða á heildarmagni ósóns eða lóðréttri dreifingu þess,

(d) mat á niðurstöðum rannsókna og ráðleggingum um rannsóknir í framtíðinni.

4. Tæknilegar upplýsingar

Hér með teljast upplýsingar um:

(a) tiltækileika og kostnað annarra efnasambanda og annarra valkosta um tæknibúnað til þess að draga úr losun efna sem hafa áhrif á ósón og upplýsingar um fyrirhugaðar og yfirstandandi rannsóknir á þessum sviðum,

Annex II **Information exchange**

1. The Parties to the Convention recognize that the collection and sharing of information is an important means of implementing the objectives of this Convention and of assuring that any actions that may be taken are appropriate and equitable. Therefore, Parties shall exchange scientific, technical, socio-economic, business, commercial and legal information.

2. The Parties to the Convention, in deciding what information is to be collected and exchanged, should take into account the usefulness of the information and the costs of obtaining it. The Parties further recognise that co-operation under this annex has to be consistent with national laws, regulations and practices regarding patents, trade secrets, and protection of confidential and proprietary information.

3. Scientific information

This includes information on:

(a) Planned and ongoing research, both governmental and private, to facilitate the co-ordination of research programmes so as to make the most effective use of available national and international resources;

(b) The emission data needed for research;

(c) Scientific results published in peer-reviewed literature on the understanding of the physics and chemistry of the Earth's atmosphere and of its susceptibility to change, in particular on the state of the ozone layer and effects on human health, environment and climate which would result from changes on all time-scales in either total column content or the vertical distribution of ozone;

(d) The assessment of research results and the recommendations for future research.

4. Technical information

This includes information on:

(a) The availability and cost of chemical substitutes and of alternative technologies to reduce the emissions of ozone-modifying substances and related planned and ongoing research;

(b) þær takmarkanir og áhættuþætti sem fylgja því að nota önnur efnasambönd og aðra valkosti um tæknibúnað.

5. Upplýsingar um félagsdagfræðileg málefni og viðskiptamálefni varðandi efni sem skráð eru í Viðauka I

Hér með teljast upplýsingar um:

- (a) framleiðslu og framleiðslugetu,
- (b) notkun og notkunarmynstur,
- (c) inn- og útflutning,
- (d) kostnað, áhættu og hag af starfsemi manna sem kann að skaða ósónlagið óbeint, og áhrif aðgerða sem framkvæmdar eru eða ætlaðar eru til að stjórna slíkri starfsemi.

6. Lagalegar upplýsingar

Hér með teljast upplýsingar um:

- (a) landslög, stjórnarsýsluadgerðir og lögfræðilegt rannsóknarstarf varðandi vernd ósónlagsins,
- (b) þjóðréttarsamninga, þ.m.t. tvíhliða samninga, sem varða vernd ósónlagsins,
- (c) aðferðir og skilmála til leyfisveitinga og aðgang að einkaleyfum sem varða vernd ósónlagsins.

(b) The limitations and any risks involved in using chemical or other substitutes and alternative technologies.

5. Socio-economic and commercial information on the substances referred to in annex I

This includes information on:

- (a) Production and production capacity;
- (b) Use and use patterns;
- (c) Imports/exports;
- (d) The costs, risks and benefits of human activities which may indirectly modify the ozone layer and of the impacts of regulatory actions taken or being considered to control these activities.

6. Legal information

This includes information on:

- (a) National laws, administrative measures and legal research relevant to the protection of the ozone layer;
- (b) International agreements, including bilateral agreements, relevant to the protection of the ozone layer;
- (c) Methods and terms of licensing and availability of patents relevant to the protection of the ozone layer.

Fylgiskjal 2.

MONTREALBÓKUN um efni sem valda rýrnun ósónlagsins

Aðilar að bókun þessari,

sem eru aðilar að Vínarsamningi um vernd ósónlagsins,

sem minnast þeirrar skuldbindingar sinnar samkvæmt samningnum að gera viðeigandi ráðstafanir til að vernda heilsu manna og náttúrulegt umhverfi gegn skaðlegum áhrifum sem stafa eða líklega stafa af starfsemi manna sem breytir eða líklegt er að breyti ósónlaginu,

sem viðurkenna að losun ákveðinna efna út í andrúmsloftið um allan heim geti valdið verulegri rýrnun og öðrum breytingum á ósónlaginu þannig að líklegt er að skaði heilsu manna og náttúrulegt umhverfi,

sem eru ljós þau áhrif á loftslag sem losun efna þessara gæti haft,

sem gera sér grein fyrir því að ráðstafanir til að forða ósónlaginu frá rýrnun beri að grundvallar á viðeigandi vísindalegri þekkingu og með hliðsjón af tæknilegum og efnahagslegum sjónarmiðum,

MONTREAL PROTOCOL on Substances that Deplete the Ozone Layer

The Parties to this Protocol,

Being Parties to the Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer,

Mindful of their obligation under that Convention to take appropriate measures to protect human health and the environment against adverse effects resulting or likely to result from human activities which modify or are likely to modify the ozone layer,

Recognizing that world-wide emissions of certain substances can significantly deplete and otherwise modify the ozone layer in a manner that is likely to result in adverse effects on human health and the environment,

Conscious of the potential climatic effects of emissions of these substances,

Aware that measures taken to protect the ozone layer from depletion should be based on relevant scientific knowledge, taking into account technical and economic considerations,

sem hafa einsett sér að vernda ósónlagið með varúðarráðstöfunum þannig að stjórnað sé á réttlátan hátt heildarlosun á jörðinni á efnum sem valda rýrnun þess, með það lokatakmark í huga að á grundvelli aukinnar vísindalegrar þekkingar og með hliðsjón af tæknilegum og efnahagslegum sjónarmiðum verði losun þeirra að fullu hætt,

sem viðurkenna að gera verður sérstakar ráðstafanir til að mæta þörfum þróunarlanda fyrir efni þessi,

sem veita athygli þeim varúðarráðstöfunum til að takmarka losun ákveðinna klórflúórkolefna sem þegar hafa verið gerðar meðal einstakra þjóða og á einstökum svæðum,

sem líta til mikilvægis þess að stuðla að alþjóðasamvinnu í rannsóknar- og þróunarstarfi á sviði vísinda og tækni sem lýtur að því að stjórnað sé og dregið úr losun efna sem valda rýrnun ósónlagsins, með þarfar þróunarlanda sérstaklega í huga,

hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

1. gr.

Skilgreiningar

Í bókun þessari merkja:

1. „Samningurinn“ Vínarsamning um vernd ósónlagsins sem samþykktur var hinn 22. mars 1985.

2. „Aðilar“ aðila að bókun þessari, komi ekki annað fram í textanum.

3. „Skrifstofan“ skrifstofuna samkvæmt samningnum.

4. „Takmörkunarskylt efni“ efni sem skráð er í Viðauka A við bókun þessa, hvort sem það er til eitt sér eða í efnablöndu. Hugtakið nær þó ekki yfir slík efni eða efnablöndur sem eru í framleiddri vöru annarri en geymi sem notaður er til flutnings eða geymslu hins skráða efnis.

5. „Framleiðsla“ magn takmörkunarskyldra efna sem framleidd eru, að frádregnu því magni sem eytt er með þeirri tækni sem aðilarnir samþykkja.

6. „Neysla“ framleiðslu að viðbættum innflutningi á takmörkunarskyldum efnum, en að frádregnum útflutningi þeirra.

7. „Reiknað magn“ framleiðslu, innflutnings, útflutnings og neyslu, magn sem reiknað er samkvæmt 3. gr.

8. „Iðnaðarhagræðing“ flutning á sumu eða öllu reiknuðu framleiðslumagni eins aðila til annars í því skyni að ná aukinni efnahagslegri skilvirkni eða vegna fyrirsjáanlegs skorts vegna verksmiðjulukana.

Determined to protect the ozone layer by taking precautionary measures to control equitably total global emissions of substances that deplete it, with the ultimate objective of their elimination on the basis of developments in scientific knowledge, taking into account technical and economic considerations,

Acknowledging that special provision is required to meet the needs of developing countries for these substances,

Noting the precautionary measures for controlling emissions of certain chlorofluorocarbons that have already been taken at national and regional levels,

Considering the importance of promoting international co-operation in the research and development of science and technology relating to the control and reduction of emissions of substances that deplete the ozone layer, bearing in mind in particular the needs of developing countries.

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

1. “Convention” means the Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer, adopted on 22 March 1985.

2. “Parties” means, unless the text otherwise indicates, Parties to this Protocol.

3. “Secretariat” means the secretariat of the Convention.

4. “Controlled substance” means a substance listed in Annex A to this Protocol, whether existing alone or in a mixture. It excludes, however, any such substance or mixture which is in a manufactured product other than a container used for the transportation or storage of the substance listed.

5. “Production” means the amount of controlled substances produced minus the amount destroyed by technologies to be approved by the Parties.

6. “Consumption” means production plus imports minus exports of controlled substances.

7. “Calculated levels” of production, imports, exports and consumption means levels determined in accordance with Article 3.

8. “Industrial rationalization” means the transfer of all or a portion of the calculated level of production of one Party to another, for the purpose of achieving economic efficiencies or responding to anticipated shortfalls in supply as a result of plant closures.

2. gr.

Takmörkunarráðstafanir

1. Hver aðili skal sjá um að á því tólf mánaða tímabili sem byrjar á fyrsta degi sjöunda mánaðar eftir þann dag er bókun þessi öðlast gildi, og á hverju tólf mánaða tímabili eftir það, fari reiknað magn neyslu hans á takmörkunarskyldum efnum í flokki I í Viðauka A ekki fram úr reiknaðri neyslu hans á árinu 1986. Í lok tímabilsins skal hver sá aðili sem framleiðir eitt eða fleiri þessara efna sjá um að reiknað magn framleiðslu hans á efnunum fari ekki fram úr reiknuðu framleiðslumagni hans á árinu 1986, en þó má magnið hafa aukist um allt að 10% miðað við 1986. Aukningin er aðeins heimil til að uppfylla grundvallarþarfir þeirra aðila heima fyrir, sem beita 5. gr., og til iðnaðarhagræðingaráðila.

2. Hver aðili skal sjá um að á því tólf mánaða tímabili sem byrjar á fyrsta degi þrítugasta og sjöunda mánaðar eftir þann dag er samningur þessi öðlast gildi, og á hverju tólf mánaða tímabili eftir það, fari reiknað magn neyslu hans á takmörkunarskyldum efnum í flokki II í Viðauka A ekki fram úr reiknaðri neyslu hans á árinu 1986. Hver sá aðili sem framleiðir eitt eða fleiri þessara efna skal sjá um að reiknað magn framleiðslu hans á efnunum fari ekki fram úr reiknuðu framleiðslumagni hans á árinu 1986, en þó má magnið hafa aukist um allt að 10% miðað við 1986. Aukningin er aðeins heimil til að uppfylla grundvallarþarfir þeirra aðila heima fyrir, sem beita 5. gr., og til iðnaðarhagræðingar milli aðila. Aðilarnir skulu á fyrsta fundi sínum eftir hina fyrstu vísindalegu athugun ákveða hvaða ráðum skuli beitt til að framkvæma þessar ráðstafanir.

3. Hver aðili skal sjá um að á tímabilinu 1. júlí 1993 til 30. júní 1994, og á hverjum tólf mánuðum eftir það, fari reiknað magn neyslu hans á takmörkunarskyldum efnum af flokki I í Viðauka A ekki fram úr 80% af reiknaðri neyslu hans á árinu 1986. Hver sá aðili sem framleiðir eitt eða fleiri þessara efna skal á umræddum tímabilum sjá um að reiknað magn framleiðslu hans á efnunum fari ekki fram úr 80% af reiknuðu framleiðslumagni hans á árinu 1986. Til að uppfylla grundvallarþarfir þeirra aðila heima fyrir, sem beita 5. gr., og til iðnaðarhagræðingar milli aðila má þó reiknað framleiðslumagn hans fara fram úr þessum tak-

Article 2

Control measures

1. Each Party shall ensure that for the twelve-month period commencing on the first day of the seventh month following the date of the entry into force of this Protocol, and in each twelve-month period thereafter, its calculated level of consumption of the controlled substances in Group I of Annex A does not exceed its calculated level of consumption in 1986. By the end of the same period, each Party producing one or more of these substances shall ensure that its calculated level of production of the substances does not exceed its calculated level of production in 1986, except that such level may have increased by no more than ten per cent based on the 1986 level. Such increase shall be permitted only so as to satisfy the basic domestic needs of the Parties operating under Article 5 and for the purposes of industrial rationalization between Parties.

2. Each Party shall ensure that for the twelve-month period commencing on the first day of the thirty-seventh month following the date of the entry into force of this Protocol, and in each twelve month period thereafter, its calculated level of consumption of the controlled substances listed in Group II of Annex A does not exceed its calculated level of consumption in 1986. Each Party producing one or more of these substances shall ensure that its calculated level of production of the substances does not exceed its calculated level of production in 1986, except that such level may have increased by no more than ten per cent based on the 1986 level. Such increase shall be permitted only so as to satisfy the basic domestic needs of the Parties operating under Article 5 and for the purposes of industrial rationalization between Parties. The mechanisms for implementing these measures shall be decided by the Parties at their first meeting following the first scientific review.

3. Each party shall ensure that for the period 1 July 1993 to 30 June 1994 and in each twelve-month period thereafter, its calculated level of consumption of the controlled substances in Group I of Annex A does not exceed, annually, eighty per cent of its calculated level of consumption in 1986. Each Party producing one or more of these substances shall, for the same periods, ensure that its calculated level of production of the substances does not exceed, annually, eighty per cent of its calculated level of production in 1986. However, in order to satisfy the basic domestic needs of the Parties operating under Article 5 and

mörkunum um allt að 10% af reiknuðu framleiðslumagni hans á árinu 1986.

4. Hver aðili skal sjá um að á tímabilinu 1. júlí 1998 til 30. júní 1999, og á hverjum tólf mánuðum eftir það, fari reiknað magn neyslu hans á takmörkunarskyldum efnum af flokki I í Viðauka A ekki fram úr 50% af reiknaðri neyslu hans á árinu 1986. Hver sá aðili sem framleiðir eitt eða fleiri þessara efna skal á umræddum tímabilum sjá um að reiknað magn framleiðslu hans á efnunum fari ekki fram úr 50% af reiknuðu framleiðslumagni hans á árinu 1986. Til að uppfylla grundvallarþarfir þeirra aðila heima fyrir, sem beita 5. gr., og til iðnaðarhagræðingar milli aðila má þó reiknað framleiðslumagn hans fara fram úr þessum mörkum um allt að 15% af reiknuðu framleiðslumagni hans á árinu 1986. Tölulíð þessum skal beitt nema tveir þriðju hlutar þeirra aðila sem viðstaddir eru og atkvæði greiða ákveði annað á fundi sínum, enda fari þeir með að minnsta kosti tvo þriðju hluta af reiknaðri heildarneyslu aðilanna á efnunum þessum. Fjalla skal um ákvörðunina og taka hana í ljósi þess mats sem um getur í 6. gr.

5. Ef reiknuð framleiðsla aðila á takmörkunarskyldum efnum af flokki I í Viðauka A var á árinu 1986 minni en 25.000 tonn má hann vegna iðnaðarhagræðingar láta í té eða fá frá öðrum aðila þá framleiðslu sem fer fram úr takmörkum þeim sem í 1., 3., og 4. tl. segir, enda fari samhlöð reiknuð heildarframleiðsla viðkomandi aðila ekki fram úr framleiðslumörkum þeim sem sett eru í þessari grein. Alla slíka tilfærslu á framleiðslu skal tilkynna skrifstofunni eigi síðar en þegar tilfærslan á sér stað.

6. Hver sá aðili sem ekki beitir 5. gr. sem á í byggingu mannvirki til framleiðslu takmörkunarskyldra efna eða hefur gert samning um gerð slíks mannvirkis fyrir 16. september 1987 má ef ráð hefur verið gert fyrir mannvirkinu í landslögum fyrir 1. janúar 1987, bæta framleiðslu þeirra við framleiðslu sína á árinu 1986 við ákvörðun á reiknuðu framleiðslumagni sínu á árinu 1986, enda séu mannvirkin fullgerð fyrir 31. desember 1990 og framleiðsla þeirra auki ekki reiknaða ársneyslu aðilans á takmörkunarskyldum efnum um meir en 0,5 kg á mann.

for the purposes of industrial rationalization between Parties, its calculated level of production may exceed that limit by up to ten per cent of its calculated level of production in 1986.

4. Each Party shall ensure that for the period 1 July 1998 to 30 June 1999, and in each twelve-month period thereafter, its calculated level of consumption of the controlled substances in Group I of Annex A does not exceed, annually, fifty per cent of its calculated level of consumption in 1986. Each Party producing one or more of these substances shall, for the same periods, ensure that its calculated level of production of the substances does not exceed, annually, fifty per cent of its calculated level of production in 1986. However, in order to satisfy the basic domestic needs of the Parties operating under Article 5 and for the purposes of industrial rationalization between Parties, its calculated level of production may exceed that limit by up to fifteen per cent of its calculated level of production in 1986. This paragraph will apply unless the Parties decide otherwise at a meeting by a two-thirds majority of Parties present and voting, representing at least two-thirds of the total calculated level of consumption of these substances of the Parties. This decision shall be considered and made in the light of the assessments referred to in Article 6.

5. Any Party whose calculated level of production in 1986 of the controlled substances in Group I of Annex A was less than twenty-five kilotonnes may, for the purposes of industrial rationalization, transfer to or receive from any other Party, production in excess of the limits set out in paragraphs 1, 3 and 4 provided that the total combined calculated levels of production of the Parties concerned does not exceed the production limits set out in this Article. Any transfer of such production shall be notified to the secretariat, no later than the time of the transfer.

6. Any Party not operating under Article 5, that has facilities for the production of controlled substances under construction, or contracted for, prior to 16 September 1987, and provided for in national legislation prior to 1 January 1987, may add the production from such facilities to its 1986 production of such substances for the purposes of determining its calculated level of production for 1986, provided that such facilities are completed by 31 December 1990 and that such production does not raise that Party's annual calculated level of consumption of the controlled substances above 0.5 kilograms per capita.

7. Tilkynna skal skrifstofunni um hverja tilfærslu á framleiðslu samkvæmt 5. tl. og um alla viðbótarframleiðslu samkvæmt 6. gr. ekki síðar en þegar tilfærslan eða viðbótarframleiðslan á sér stað.

8. (a) Aðilar sem eiga aðild að svæðisstofnun um efnahagssamvinnu samkvæmt skilgreiningu slíkra stofnana í 6. tl. 1. gr. samningsins geta gert með sér samkomulag um að þeir skuli í sameiningu efna skuldbindingar sínar samkvæmt þessari grein hvað snertir neyslu, enda fari reiknað heildarneyslumagn þeirra ekki fram úr því magni sem heimilað er í grein þessari.

(b) Aðilar að slíku samkomulagi skulu tilkynna skrifstofunni um ákvæði þess fyrir þann dag er neysla skal minnkuð samkvæmt því.

(c) Slíkt samkomulag kemur aðeins til framkvæmda ef öll aðildarríki viðkomandi svæðisstofnunar um efnahagssamvinnu og viðkomandi stofnun eru aðilar að samningnum og hafa tilkynnt skrifstofunni um framkvæmdartilhögun sína.

9. (a) Aðilar geta á grundvelli mats samkvæmt 6. gr. ákveðið:

- (i) hvort gera beri breytingar á ákvörðunum um ósóneyðandi áhrif samkvæmt Viðauka A, og þá hverjar þær breytingar skulu vera;
- (ii) hvort gera beri frekari breytingar á eða minnka frekar framleiðslu eða neyslu takmörkunarskyldra efna miðað við 1986; og þá umfang, magn og tímasetningu slíkrar breytingar eða minnkunar;

(b) Skrifstofan skal tilkynna aðilum um tillögur að slíkum breytingum að minnsta kosti sex mánuðum fyrir þann fund aðilanna þar sem þær eru bornar upp til samþykktar;

(c) Þegar slíkar ákvarðanir eru teknar skulu aðilar reyna til þrautar að ná samkomulagi með almennri samstöðu. Hafi allar tilraunir til að ná almennri samstöðu reynst árangurslausar og samkomulag hefur ekki tekist skulu slíkar ákvarðanir, ef allt annað bregst, samþykktar með atkvæðum tveggja þriðju hluta þeirra aðila sem viðstaddir eru og atkvæði greiða, enda fari þeir með að minnsta kosti 50% af heildarneyslu aðilanna á takmörkunarskyldum efnum;

(d) Vörsluaðili skal þegar í stað tilkynna aðilum um ákvarðanirnar, sem skulu vera bindandi fyrir alla aðila. Sé annað ekki tekið þar fram skulu þær öðlast gildi er liðnir eru sex mánuðir frá þeim degi er vörsluaðili sendi út tilkynningu sína.

7. Any transfer of production pursuant to paragraph 5 or any addition of production pursuant to paragraph 6 shall be notified to the secretariat, no later than the time of the transfer or addition.

8. (a) Any Parties which are Member States of a regional economic integration organization as defined in Article 1(6) of the Convention may agree that they shall jointly fulfil their obligations respecting consumption under this Article provided that their total combined calculated level of consumption does not exceed the levels required by this Article.

(b) The Parties to any such agreement shall inform the secretariat of the terms of the agreement before the date of the reduction in consumption with which the agreement is concerned.

(c) Such agreement will become operative only if all Member States of the regional economic integration organization and the organization concerned are Parties to the Protocol and have notified the secretariat of their manner of implementation.

9. (a) Based on the assessments made pursuant to Article 6, the Parties may decide whether:

- (i) adjustments to the ozone depleting potentials specified in Annex A should be made and, if so, what the adjustments should be; and
- (ii) further adjustments and reductions of production or consumption of the controlled substances from 1986 levels should be undertaken and, if so, what the scope, amount and timing of any such adjustments and reductions should be.

(b) Proposals for such adjustments shall be communicated to the Parties by the secretariat at least six months before the meeting of the Parties at which they are proposed for adoption.

(c) In taking such decisions, the Parties shall make every effort to reach agreement by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, such decisions shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting representing at least fifty per cent of the total consumption of the controlled substances of the Parties.

(d) The decisions, which shall be binding on all Parties, shall forthwith be communicated to the Parties by the Depositary. Unless otherwise provided in the decisions, they shall enter into force on the expiry of six months from the date of the circulation of the communication by the Depositary.

10. (a) Á grundvelli mats samkvæmt 6. gr. bókunar þessarar og eftir þeirri málsmeðferð sem lýst er í 9. gr. samningsins geta aðilar ákveðið:

- (i) hvort, og þá hverjum, efnum skuli bæta við eða fella niður úr viðauka við bókun þessa; og
- (ii) verkun, umfang og tímasetningu þeirra takmörkunarráðstafana, sem gilda eiga um þau efni;

(b) Allar slíkar ákvarðanir skulu öðlast gildi hafi þær verið samþykktar með tveimur þriðju hlutum atkvæða þeirra aðila sem viðstaddir voru og atkvæði greiddu.

11. Þrátt fyrir ákvæði greinar þessarar geta aðilar gert strangari ráðstafanir en krafist er í henni.

3. gr.

Útreikningur takmörkunarmarka

Til framkvæmdar á 2. og 5. gr. skal hver aðili hvað snertir hvern flokk efna í Viðauka A ákvarða reiknað magn

- (a) framleiðslu sinnar, með því að
- (i) margfalda ársframleiðslu sína á hverju takmörkunarskyldu efni með ósoneyðingarhæfni þess, sem tilgreind er í Viðauka A,
- (ii) leggja saman útkomuna fyrir hvern flokk;

(b) innflutnings og útflutnings, hvers um sig, með því að fylgja þeirri aðferð, að breyttu breytanda, sem lýst er í a-lið, og,

(c) neyslu, með því að leggja saman reiknað framleiðslumagn og innflutning og draga frá reiknað útflutningsmagn, eins og það er reiknað samkvæmt a- og b-lið. Þó skal frá og með 1. janúar 1993 ekki draga frá neinn útflutning takmörkunarskyldra efna til ríkja sem ekki eru aðilar, þegar reiknað er út neyslumagn þess aðila sem út flytur.

4. gr.

Eftirlit með verslun við ríki sem ekki eru aðilar

1. Innan árs frá því er bókun þessi öðlast gildi skal hver aðili banna innflutning takmörkunarskyldra efna frá sérhverju því ríki sem ekki er aðili að bókun þessari.

2. Frá og með 1. janúar 1993 má ekkert ríki sem beitir 1. tl. 5. gr. flytja nein takmörkunarskyld efni út til ríkja sem ekki eru aðilar að bókun þessari.

10. (a) Based on the assessments made pursuant to Article 6 of this Protocol and in accordance with the procedure set out in Article 9 of the Convention, the Parties may decide:

- (i) whether any substances, and if so which, should be added to or removed from any annex to this Protocol; and
- (ii) the mechanism, scope and timing of the control measures that should apply to those substances;

(b) Any such decision shall become effective, provided that it has been accepted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting.

11. Notwithstanding the provisions contained in this Article, Parties may take more stringent measures than those required by this Article.

Article 3

Calculation of control levels

For the purposes of Articles 2 and 5, each Party shall, for each Group of substances in Annex A, determine its calculated levels of:

- (a) production by:
 - (i) multiplying its annual production of each controlled substance by the ozone depleting potential specified in respect of it in Annex A; and
 - (ii) adding together, for each such Group, the resulting figures;

(b) imports and exports, respectively, by following, *mutatis mutandis*, the procedure set out in subparagraph (a); and

(c) consumption by adding together its calculated levels of production and imports and subtracting its calculated level of exports as determined in accordance with subparagraphs (a) and (b). However, beginning on 1 January 1993, any export of controlled substances to non-Parties shall not be subtracted in calculating the consumption level of the exporting Party.

Article 4

Control of trade with non-Parties

1. Within one year of the entry into force of this Protocol, each Party shall ban the import of controlled substances from any State not party to this Protocol.

2. Beginning on 1 January 1993, no Party operating under paragraph 1 of Article 5 may export any controlled substance to any State not party to this Protocol.

3. Innan þriggja ára frá því er bókun þessi öðlast gildi skulu aðilar eftir þeirri málsmeðferð sem lýst er í 10. gr. samningsins semja viðauka með skrá yfir framleiðsluvörur sem innihalda takmörkunarskyld efni. Aðilar sem ekki hafa andmælt honum eins og málsmeðferðin gerir ráð fyrir skulu innan eins árs frá því er viðaukinn öðlast gildi banna innflutning þessara framleiðsluvara frá öllum ríkjum sem ekki eru aðilar að bókun þessari.

4. Innan fimm ára frá því er bókun þessi öðlast gildi skulu aðilar ákvarða að hvaða leyti gerlegt sé að banna eða takmarka innflutning framleiðsluvara sem framleiddar eru með takmörkunarskyldum efnum en ekki innihalda slík efni, frá ríkjum sem ekki eru aðilar að bókun þessari. Verði þetta talið framkvæmanlegt skulu aðilar eftir þeirri málsmeðferð sem lýst er í 10. gr. samningsins semja viðauka með skrá um slíkar framleiðsluvörur. Aðilar sem ekki hafa andmælt honum eins og málsmeðferðin gerir ráð fyrir skulu innan eins árs frá því er viðaukinn öðlast gildi banna eða takmarka innflutning framleiðsluvaranna frá öllum ríkjum sem ekki eru aðilar að bókun þessari.

5. Hver aðili skal hamla gegn því að tækni til framleiðslu og nýtingar takmörkunarskyldra efna sé flutt út til ríkja sem ekki eru aðilar að bókun þessari.

6. Aðilar skulu ekki veita nýjar niðurgreiðslur, styrki, lán, ábyrgðir eða tryggingar til útflutnings á framleiðsluvörum, búnaði, verksmiðjum eða tækni, sem auðvelda myndu framleiðslu takmörkunarskyldra efna, til ríkja sem ekki eru aðilar að bókun þessari.

7. 5. og 6. tl. gilda ekki um framleiðsluvörur, búnað, verksmiðjur eða tækni, sem bæta geymslu, endurheimt, endurnýtingu eða eyðingu takmörkunarskylda efna, hvetja til þróunar annarra valkosta um efni, eða á annan hátt stuðla að því að draga úr losun takmörkunarskyldra efna.

8. Þrátt fyrir ákvæði þessarar greinar má leyfa innflutning sem getið er um í 1., 3. og 4. tl. frá ríki sem ekki er aðili að bókun þessari ef fundur aðila telur það hlíta að fullu ákvæðum 2. gr. og þessarar greinar, og það hefur lagt fram gögn þar að lútandi eins og tilgreint er í 7. gr.

5. gr.

Sérstök aðstaða þróunarlanda

1. Hverjum þeim aðila sem er þróunarland og sem eigi hefur meiri reiknaða ársneyslu takmörkunarskyldra efna en 0,3 kg á mann á þeim degi er

3. Within three years of the date of the entry into force of this Protocol, the Parties shall, following the procedures in Article 10 of the Convention, elaborate in an annex a list of products containing controlled substances. Parties that have not objected to the annex in accordance with those procedures shall ban, within one year of the annex having become effective, the import of those products from any State not party to this Protocol.

4. Within five years of the entry into force of this Protocol, the Parties shall determine the feasibility of banning or restricting, from States not party to this Protocol, the import of products produced with, but not containing, controlled substances. If determined feasible, the Parties shall, following the procedures in Article 10 of the Convention, elaborate in an annex a list of such products. Parties that have not objected to it in accordance with those procedures shall ban or restrict, within one year of the annex having become effective, the import of those products from any State not party to this Protocol.

5. Each Party shall discourage the export, to any State not party to this Protocol, of technology for producing and for utilizing controlled substances.

6. Each Party shall refrain from providing new subsidies, aid, credits, guarantees or insurance programmes for the export to States not party to this Protocol of products, equipment, plants or technology that would facilitate the production of controlled substances.

7. Paragraphs 5 and 6 shall not apply to products, equipment, plants or technology that improve the containment, recovery, recycling or destruction of controlled substances, promote the development of alternative substances, or otherwise contribute to the reduction of emissions of controlled substances.

8. Notwithstanding the provisions of this Article, imports referred to in paragraphs 1, 3 and 4 may be permitted from any State not party to this Protocol if that State is determined, by a meeting of the Parties, to be in full compliance with Article 2 and this Article, and has submitted data to that effect as specified in Article 7.

Article 5

Special situation of developing countries

1. Any Party that is a developing country and whose annual calculated level of consumption of the controlled substances is less than 0.3 kilograms

bókun þessi öðlast gildi gagnvart honum, né síðar innan tíu ára frá gildistökudegi bókunarinnar, skal heimilt að seinka framkvæmd sinni á þeim takmörkunarráðstöfunum sem lýst er í 1. til 4. tl. 2. gr. um tíu ár frá því sem segir í þeim tölulíðum til að mæta grundvallarþörfum sínum heima fyrir. Hver slíkur aðili skal þó ekki fara fram úr 0,3 kg reiknaðri ársneyslu. Til grundvallar því hvort takmörkunarráðstöfunum sé hlítt má hann annaðhvort leggja meðaltal reiknaðrar ársneyslu á tímabilinu 1995 til 1997 að báðum árum meðtöldum, eða 0,3 kg reiknað neyslumagn á mann, hvort sem lægra er.

2. Aðilar skuldbinda sig til að auðvelda þeim aðilum sem eru þróunarlönd aðgang að öðrum valkostum um efni og tækni sem eru umhverfinu hættulausir, og aðstoða þá við að hefja sem fyrst nýtingu slíkra valkosta.

3. Aðilar skuldbinda sig til að auðvelda með tvihlíða eða fjöhlíða ráðstöfunum veitingu niðurgreiðslna, styrkja, lána, ábyrgða eða trygginga til aðila sem eru þróunarlönd, til að nýta aðra valkosti um tækni og framleiðsluvörur.

6. gr.

Mat og endurskoðun á takmörkunarráðstöfunum

Frá og með árinu 1990, og ekki sjaldnar en á fjögurra ára fresti eftir það, skulu aðilar meta takmörkunarráðstafanir þær sem mælt er fyrir um í 2. gr. á grundvelli þeirra upplýsinga á sviði vísinda, umhverfismála, tækni og efnahagsmála sem fyrir hendi eru. Að minnsta kosti einu ári fyrir hvert mat skulu aðilar kveðja saman hópa skipaða vídeigandi sérfaðingum sem hæfir eru á þeim sviðum sem nefnd voru, og ákveða samsetningu og starfssvið hópanna. Innan eins árs frá því er þeir voru kallaðir saman skulu hópar þessir fyrir milligöngu skrifstofunnar gefa aðilum skýrslur um niðurstöður sínar.

7. gr.

Skýrslur

1. Hver aðili skal innan þriggja mánaða frá því er hann gerist aðili veita skrifstofunni tölfræðilegar upplýsingar um framleiðslu sína, innflutning og útflutning á hverju takmörkunarskyldu efni á árinu 1986, eða eins áreiðanlegar áætlanir og kostur er ef gögn eru ekki fyrir hendi.

2. Hver aðili skal veita skrifstofunni tölfræðilegar upplýsingar um framleiðslu sína (með aðskildum upplýsingum um magn sem eytt hefur verið með þeirri tækni sem aðilarnir samþykkja),

per capita on the date of the entry into force of the Protocol for it, or any time thereafter within ten years of the date of entry into force of the Protocol shall, in order to meet its basic domestic needs, be entitled to delay its compliance with the control measures set out in paragraphs 1 to 4 of Article 2 by ten years after that specified in those paragraphs. However, such Party shall not exceed an annual calculated level of consumption of 0.3 kilograms per capita. Any such Party shall be entitled to use either the average of its annual calculated level of consumption for the period 1995 to 1997 inclusive or a calculated level of consumption of 0.3 kilograms per capita, whichever is the lower, as the basis for its compliance with the control measures.

2. The Parties undertake to facilitate access to environmentally safe alternative substances and technology for Parties that are developing countries and assist them to make expeditious use of such alternatives.

3. The Parties undertake to facilitate bilaterally or multilaterally the provisions of subsidies, aid, credits, guarantees or insurance programmes to Parties that are developing countries for the use of alternative technology and for substitute products.

Article 6

Assessment and review of control measures

Beginning in 1990, and at least every four years thereafter, the Parties shall assess the control measures provided for in Article 2 on the basis of available scientific, environmental, technical and economic information. At least one year before each assessment, the Parties shall convene appropriate panels of experts qualified in the fields mentioned and determine the composition and terms of reference of any such panels. Within one year of being convened, the panels will report their conclusions, through the secretariat, to the Parties.

Article 7

Reporting of data

1. Each Party shall provide to the secretariat, within three months of becoming a Party, statistical data on its production, imports and exports of each of the controlled substances for the year 1986, or the best possible estimates of such data where actual data are not available.

2. Each Party shall provide statistical data to the secretariat on its annual production (with separate data on amounts destroyed by technologies to be approved by the Parties), imports,

og um innflutning sinn og útflutning á slíkum efnum bæði til aðila og ríkja sem ekki eru aðilar, á því ári sem hann gerist aðili og á hverju ári eftir það. Gögn þessi skulu afhent eigi síðar en níu mánuðum frá lokum þess árs sem þau eiga við um.

8. gr.

Vanefndir

Aðilar skulu á fyrsta fundi sínum fjalla um og samþykkja málsmeðferð og starfshætti stofnana til að ákvarða hvort vanefndir eigi sér stað á ákvæðum bókunar þessarar, og hvernig fara skuli með aðila sem taldir eru vanefna ákvæði hennar.

9. gr.

Rannsóknar- og þróunarstarf, meðvitund almennings og upplýsingaskipti

1. Aðilar skulu í samræmi við landslög sín, reglur og framkvæmdavenjur og þannig að sérstaklega sé tekið tillit til þarfa þróunarlanda starfa saman að því að stuðla að rannsóknar- og þróunarstarfi og að upplýsingaskiptum, beint eða fyrir milligöngu þar til bærri alþjóðastofnana, varðandi

(a) bestu aðferðir til að bæta geymslu, endurheimt, endurnýtingu og eyðingu takmörkunarskyldra efna eða til að draga úr losun þeirra á annan hátt,

(b) aðra valkosti sem hugsanlegir eru um takmörkunarskyld efni, framleiðsluvörur sem innihalda slík efni, og um framleiðsluvörur sem unnar eru með þeim,

(c) kosti og ókosti viðeigandi takmörkunarúræða.

2. Aðilar skulu, einir sér, sameiginlega eða fyrir milligöngu þar til bærri alþjóðastofnana, starfa saman að því að vekja almenning til aukinnar meðvitundar um áhrif losunar takmörkunarskyldra efna og annarra efna sem valda rýrnun ósónlagsins á umhverfið.

3. Innan tveggja ára frá því er bókun þessi öðlast gildi og annað hvert ár eftir það skal hver aðili leggja fyrir skrifstofuna samantekt um það starf sem hann hefur unnið samkvæmt bókun þessari.

10. gr.

Tækniaðstoð

1. Aðilarnir skulu í samræmi við ákvæði 4. gr. samningsins og þannig að sérstaklega sé tekið tillit til þarfa þróunarlanda starfa saman að því að stuðla að tækniaðstoð til þess að auðvelda þátttöku í bókun þessari og framkvæmd hennar.

and exports to Parties and non-Parties, respectively, of such substances for the year during which it becomes a Party and for each year thereafter. It shall forward the data no later than nine months after the end of the year to which the data relate.

Article 8

Non-compliance

The Parties, at their first meeting, shall consider and approve procedures and institutional mechanisms for determining non-compliance with the provisions of this Protocol and for treatment of Parties found to be in non-compliance.

Article 9

Research, development, public awareness and exchange of information

1. The Parties shall co-operate, consistent with their national laws, regulations and practices and taking into account in particular the needs of developing countries, in promoting, directly or through competent international bodies, research, development and exchange of information on:

(a) best technologies for improving the containment, recovery, recycling or destruction of controlled substances or otherwise reducing their emissions;

(b) possible alternatives to controlled substances, to products containing such substances, and to products manufactured with them; and

(c) costs and benefits of relevant control strategies.

2. The Parties, individually, jointly or through competent international bodies, shall co-operate in promoting public awareness of the environmental effects of the emissions of controlled substances and other substances that deplete the ozone layer.

3. Within two years of the entry into force of this Protocol and every two years thereafter, each Party shall submit to the secretariat a summary of the activities it has conducted pursuant to this Article.

Article 10

Technical assistance

1. The Parties shall, in the context of the provisions of Article 4 of the Convention, and taking into account in particular the needs of developing countries, co-operate in promoting technical assistance to facilitate participation in and implementation of this Protocol.

2. Hver sá sem gerst hefur aðili að bókun þessari eða undirritað hana getur lagt fyrir skrifstofuna beiðni um tækniaðstoð til þess að framkvæma hana eða taka þátt í henni.

3. Aðilar skulu á fyrsta fundi sínum hefja umræður um hvernig þeir hyggist rækja skyldur sínar skv. 9. gr. svo og 1. og 2. tl. þessarar greinar, þar á meðal um gerð starfsáætlana. Í starfsáætlunum skal tekið sérstaklega tillit til þarfa og aðstæðna þróunarlandanna. Hvetja ber ríki og svæðisstofnanir um efnahagssamvinnu sem ekki eru aðilar að bókuninni til að taka þátt í störfum sem þar eru tilgreind.

11. gr Fundir aðilanna

1. Aðilar skulu halda fundi með reglulegu millibili. Skrifstofan skal boða til fyrsta fundar aðilanna eigi síðar en ári eftir að bókun þessi öðlast gildi og í tengslum við þing aðila samningsins ef fundur hinna síðarnefndu er ákveðinn innan þess tíma.

2. Síðari reglulegir fundir aðilanna skulu haldnir, nema aðilar ákveði annað, í tengslum við fundi þings aðila samningsins. Aukafundir aðilanna skulu annars haldnir eftir því sem fundur aðilanna kann að telja nauðsynlegt, eða að skriflegri beiðni hvaða aðila sem er, ef að minnsta kosti þriðjungur aðilanna styður beiðnina innan sex mánaða frá því er skrifstofan tilkynnti þeim um hana.

3. Aðilarnir skulu á fyrsta fundi sínum:

(a) samþykkja með almennri samstöðu fundarsköp fyrir fundi sína;

(b) samþykkja með almennri samstöðu fjármálareglur þær sem getið er um í 2. tl. 13. gr.;

(c) setja á stofn hópa þá sem getið er í 6. gr. og ákveða starfssvið þeirra;

(d) fjalla um og samþykkja þá málsmæðferð og starfshætti stofnana sem getið er í 8. gr.;

(e) hefjast handa um samningu starfsáætlana samkvæmt 3. tl. 10. gr.

4. Verkefni fundar aðilanna eru að:

(a) athuga framkvæmd bókunar þessarar;

(b) taka ákvarðanir um breytingar eða minnkun svo sem getið er í 9. tl. 2. gr.;

(c) ákveða að auka við, bæta inn í eða fella efni úr viðauka og ákveða takmörkunarráðstafanir þar að lútandi samkvæmt 10. tl. 2. gr.;

2. Any Party or Signatory to this Protocol may submit a request to the secretariat for technical assistance for the purposes of implementing or participating in the Protocol.

3. The Parties, at their first meeting, shall begin deliberations on the means of fulfilling the obligations set out in Article 9, and paragraphs 1 and 2 of this Article, including the preparation of workplans. Such workplans shall pay special attention to the needs and circumstances of the developing countries. States and regional economic integration organizations not party to the Protocol should be encouraged to participate in activities specified in such workplans.

Article 11 Meetings of the Parties

1. The Parties shall hold meetings at regular intervals. The secretariat shall convene the first meeting of the Parties not later than one year after the date of the entry into force of this Protocol and in conjunction with a meeting of the Conference of the Parties to the Convention, if a meeting of the latter is scheduled within that period.

2. Subsequent ordinary meetings of the Parties shall be held, unless the Parties otherwise decide, in conjunction with meetings of the Conference of the Parties to the Convention. Extraordinary meetings of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by a meeting of the Parties, or at the written request of any Party, provided that, within six months of such a request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

3. The Parties, at their first meeting, shall:

(a) adopt by consensus rules of procedure for their meetings;

(b) adopt by consensus the financial rules referred to in paragraph 2 of Article 13;

(c) establish the panels and determine the terms of reference referred to in Article 6;

(d) consider and approve the procedures and institutional mechanisms specified in Article 8; and

(e) begin preparation of workplans pursuant to paragraph 3 of Article 10.

4. The functions of the meetings of the Parties shall be to:

(a) review the implementation of this Protocol;

(b) decide on any adjustments or reductions referred to in paragraph 9 of Article 2;

(c) decide on any addition to, insertion in or removal from any annex of substances and on related control measures in accordance with paragraph 10 of Article 2;

(d) ákveða þar sem nauðsynlegt þykir leiðbeiningar eða starfshætti við skýrslugerð samkvæmt 7. gr. og 3. tl. 9. gr.;

(e) athuga beiðnir um tækniaðstoð sem lagðar eru fram samkvæmt 2. tl. 10. gr.;

(f) athuga skýrslur sem skrifstofan gerir samkvæmt c-lið 12. gr.;

(g) meta, samkvæmt 6. gr., takmörkunarráðstafanir sem gert er ráð fyrir í 2. gr.;

(h) fjalla um og samþykkja eftir þörfum tillögur um breytingar á bókun þessari eða á viðauka, og um nýja viðauka;

(i) fjalla um og samþykkja fjárhagsáætlun vegna framkvæmdar bókunar þessarar;

(j) fjalla um og framkvæma hverjar þær aðgerðir aðrar sem þörf kann að vera fyrir til að tilgangi bókunar þessarar verði náð.

5. Sameinuðu þjóðirnar, sérstofnanir þeirra og Alþjóðakjarnorkumálastofnunin, svo og öll ríki sem ekki eru aðilar að bókun þessari, mega senda áheyrnarfulltrúa til að koma fram fyrir þeirra hönd á fundum aðilanna. Hver sá starfshópur eða stofnun, sem hæfur er á þeim sviðum er að vernd ósónlagsins lúta, hvort sem er á vegum einnar þjóðar eða fleiri, á vegum ríkisvalds eða einkaaðila, sem tjáð hefur skrifstofunni ósk sína um að senda áheyrnarfulltrúa á fund aðilanna, má fá þar aðgang, nema þriðjungur viðstaddra aðila andmæli því. Um heimild áheyrnarfulltrúa til aðgangs og þátttöku skal fara eftir þeim fundarsköpum sem aðilarnir setja.

12. gr. Skrifstofa

Vegna bókunar þessarar skal skrifstofan:

(a) undirbúa og veita fyrirgreiðslu við fundi aðilanna sem gert er ráð fyrir í 11. gr.;

(b) taka við og láta í té að ósk aðila upplýsingar sem veittar eru samkvæmt 7. gr.;

(c) semja og senda aðilum með reglulegu millibili skýrslur byggðar á upplýsingum sem borist hafa samkvæmt 7. og 9. gr.;

(d) tilkynna aðilum um beiðni um tækniaðstoð sem berst samkvæmt 10. gr. til að greiða fyrir veitingu slíkrar aðstoðar;

(e) hvetja ríki sem ekki eru aðilar að samningnum til að sækja fundi aðila sem áheyrnarfulltrúar og til að fara eftir ákvæðum bókunar þessarar;

(f) láta áheyrnarfulltrúum sem ekki eru aðilar að bókuninni í té, eftir því sem við á, upplýsingar og beiðnir sem getið er í c- og d-lið;

(g) vinna þau störf önnur til þess að ná markmiðum bókunar þessarar sem aðilar kunna að fela henni.

(d) establish, where necessary, guidelines or procedures for reporting of information as provided for in Article 7 and paragraph 3 of Article 9;

(e) review requests for technical assistance submitted pursuant to paragraph 2 of Article 10;

(f) review reports prepared by the secretariat pursuant to subparagraph (c) of Article 12;

(g) assess, in accordance with Article 6, the control measures provided for in Article 2;

(h) consider and adopt, as required, proposals for amendment of this Protocol or any annex and for any new annex;

(i) consider and adopt the budget for implementing this Protocol; and

(j) consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Protocol.

5. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not party to this Protocol, may be represented at meetings of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, qualified in fields relating to the protection of the ozone layer which has informed the secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Parties.

Article 12 Secretariat

For the purposes of this Protocol, the secretariat shall:

(a) arrange for and service meetings of the Parties as provided for in Article 11;

(b) receive and make available, upon request by a Party, data provided pursuant to Article 7;

(c) prepare and distribute regularly to the Parties reports based on information received pursuant to Articles 7 and 9;

(d) notify the Parties of any request for technical assistance received pursuant to Article 10 so as to facilitate the provision of such assistance;

(e) encourage non-Parties to attend the meetings of the Parties as observers and to act in accordance with the provisions of this Protocol;

(f) provide, as appropriate, the information and requests referred to in subparagraphs (c) and (d) to such non-party observers; and

(g) perform such other functions for the achievement of the purposes of this Protocol as may be assigned to it by the Parties.

13. gr.

Ákvæði um fjármál

1. Kostnaður við að framkvæma bókun þessa, þar með talið við að reka skrifstofuna í tengslum við bókunina, skal greiddur alfarið af framlögum aðilanna.

2. Aðilar skulu á fyrsta fundi sínum samþykkja með almennu samþykki fjármálareglur vegna framkvæmdar bókunar þessarar.

14. gr.

Samband bókunar þessarar og samningsins

Sé ekki annað ákveðið samkvæmt bókun þessari skulu ákvæði samningsins varðandi bókanir við hann gilda um hana.

15. gr.

Undirritun

Bókun þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu ríkja og svæðisstofnana um efnahagssamvinnu í Montreal hinn 16. september 1987, í Ottawa frá 17. september 1987 til 16. janúar 1988 og í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York frá 17. janúar 1988 til 15. september 1988.

16. gr.

Gildistaka

1. Bókun þessi skal öðlast gildi 1. janúar 1989, enda hafi að minnsta kosti ellefu ríki eða svæðisstofnanir um efnahagssamvinnu, sem fara með að minnsta kosti tvo þriðju hluta áætlaðrar heimsneyslu takmörkunarskyldra efna á árinu 1986, afhent fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjöl sín, og skilyrðum 1. tl. 17. gr. samningsins hafi verið fullnægt. Hafi skilyrðum þessum ekki verið fullnægt fyrir þann dag skal bókunin öðlast gildi á nítugasta degi eftir þann dag sem skilyrðunum er fullnægt.

2. Hvað 1. tl. snertir skal skjal sem svæðisstofnun um efnahagssamvinnu afhendir ekki talið sem viðbót við skjöl sem aðildarríki hennar afhenda.

3. Eftir gildistöku bókunar þessarar verður ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu aðili að henni á nítugasta degi eftir að fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjal er afhent.

Article 13

Financial provisions

1. The funds required for the operation of this Protocol, including those for the functioning of the secretariat related to this Protocol, shall be charged exclusively against contributions from the Parties.

2. The Parties, at their first meeting, shall adopt by consensus financial rules for the operation of this Protocol.

Article 14

Relationship of this Protocol to the Convention

Except as otherwise provided in this Protocol, the provisions of the Convention relating to its protocols shall apply to this Protocol.

Article 15

Signature

This Protocol shall be open for signature by States and by regional economic integration organizations in Montreal on 16 September 1987, in Ottawa from 17 September 1987 to 16 January 1988, and at United Nations Headquarters in New York from 17 January 1988 to 15 September 1988.

Article 16

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on 1 January 1989, provided that at least eleven instruments of ratification, acceptance, approval of the Protocol or accession thereto have been deposited by States or regional economic integration organizations representing at least two-thirds of 1986 estimated global consumption of the controlled substances, and the provisions of paragraph 1 of Article 17 of the Convention have been fulfilled. In the event that these conditions have not been fulfilled by that date, the Protocol shall enter into force on the ninetieth day following the date on which the conditions have been fulfilled.

2. For the purposes of paragraph 1, any such instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

3. After the entry into force of this Protocol, any State or regional economic integration organization shall become a Party to it on the ninetieth day following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

17. gr.

Aðilar sem gerast aðilar eftir gildistöku

Ríki eða svæðisstofnun um efnahagssamvinnu sem verður aðili að bókun þessari eftir gildistöku hennar skulu þegar standa við allar skuldbindingarsamkvæmt 2. gr., svo og samkvæmt 4. gr., sem ríki og svæðisstofnanir um efnahagssamvinnu, sem gerðust aðilar á þeim degi sem bókunin öðlast gildi, eru bundnar af, sbr. þó 5. gr.

18. gr.

Fyrirvarar

Enga fyrirvara má gera við bókun þessa.

19. gr.

Uppsögn

Ákvæði 19. gr. samningsins um uppsögn gilda um bókun þessa nema að því er varðar aðila þá sem getið er í 1. tl. 5. gr. Sérhver þeirra getur sagt henni upp með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila hvenær sem er eftir að fjögur ár eru liðin frá því að hann tókst á hendur skuldbindingar þær sem tilgreindar eru í 1. til. 4. tl. 2. gr. Slík uppsögn skal öðlast gildi er eitt ár er liðið frá því er vörsluaðili veitti henni viðtöku, eða á þeim síðari degi er tilgreindur kann að vera í tilkynningu um uppsögn.

20. gr.

Gildir textar

Frumrit bókunar þessarar, en arabískur, kínverskur, enskur, franskur, rússneskur og spænskur texti hennar eru jafngildir, skal afhenda aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveislu.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Montreal 16. september 1987.

Article 17

Parties joining after entry into force

Subject to Article 5, any State or regional economic integration organization which becomes a Party to this Protocol after the date of its entry into force, shall fulfil forthwith the sum of the obligations under Article 2, as well as under Article 4, that apply at that date to the States and regional economic integration organizations that became Parties on the date the Protocol entered into force.

Article 18

Reservations

No reservations may be made to this Protocol.

Article 19

Withdrawal

For the purposes of this Protocol, the provisions of Article 19 of the Convention relating to withdrawal shall apply, except with respect to Parties referred to in paragraph 1 of Article 5. Any such Party may withdraw from this Protocol by giving written notification to the Depositary at any time after four years of assuming the obligations specified in paragraphs 1 to 4 of Article 2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year after the date of its receipt by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification of the withdrawal.

Article 20

Authentic texts

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Protocol.

Done at Montreal this sixteenth day of September, one thousand nine hundred and eighty seven.

Viðauki A
Takmörkunarskyld efni

Flokkur	Efni	Ósóneyðingarhæfni*
Flokkur I	CFCl ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
Flokkur II	CF ₂ BrCl (halón-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halón-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halón-2402)	(ákvörðuð verður síðar)

* Ósóneyðingarhæfni er áætluð á grundvelli fyrirbyggjandi vitneskju og verður endurskoðuð og breytt með reglulegu millibili.

Annex A
Controlled substances

Group	Substance	Ozone Depleting Potential*
Group I	CFC1 ₃ (CFC-11)	1.0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1.0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0.8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1.0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0.6
Group II	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3.0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10.0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	(to be determined)

* These ozone depleting potentials are estimates based on existing knowledge and will be reviewed and revised periodically.

AUGLÝSING

um samning við Kanada um félagslegt öryggi.

Hinn 1. október 1989 öðlast gildi samningur um félagslegt öryggi milli Íslands og Kanada sem undirritaður var í Gimli 25. júní 1988.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 11. september 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR
um félagslegt öryggi milli Íslands og Kanada**

Ríkisstjórnir Íslands og Kanada,
sem hafa ákveðið að starfa saman á sviði félagslegs öryggis,
hafa ákveðið að gera með sér samning í því skyni, og
hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

**I. HLUTI
Almenn ákvæði****1. gr.
Skilgreiningar**

1. Í samningi þessum merkir
- (a) „ríkisstjórn Kanada“ ríkisstjórnina í umboði hennar hátignar drottningar Kanada, sem ráðherra heilbrigðis- og velferðarmála er í fyrirsvari fyrir,
 - (b) „landsvæði“, hvað Kanada snertir, kanadískt landsvæði, og, hvað Ísland snertir, íslenskt landsvæði,
 - (c) „löggjöf“ lög þau og reglugerðir sem tilgreind eru í 2. gr.,
 - (d) „lögbært stjórnvald“, hvað Kanada snertir, ráðherra þann eða þá sem falin er framkvæmd kanadískrar löggjafar, og, hvað Ísland snertir, heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið eða þá stofnun sem það ráðuneyti tilgreinir,
 - (e) „áunninn réttindatími“ þann framlags-, tryggingar- eða búsetutíma sem notaður er til að öðlast bótarétt samkvæmt löggjöf annars hvors aðilans,
 - (f) „bætur“ allar bætur í reiðu fé, lífeyri eða styrk sem löggjöf annars hvors aðilans kveður á um, þar með talin öll viðbót við eða aukning á slíkar bætur í reiðu fé, lífeyri eða styrk.
2. Sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í þessari grein skal hafa þá merkingu sem því er gefin í viðeigandi löggjöf.

**2. gr.
Löggjöf sem samningurinn gildir um**

1. Samningur þessi á við um eftirtalda löggjöf:
- (a) Hvað Kanada snertir
 - (i) lög um öryggi aldraðra og reglugerðir settar samkvæmt þeim, og
 - (ii) kanadísku lífeyrislögin og reglugerðir settar samkvæmt þeim;
 - (b) Hvað Ísland snertir
 - (i) ellilífeyri,
 - (ii) örorkulífeyri,
 - (iii) barnalífeyri,
 - (iv) ekkju- eða ekkilsbætur, og ekkjulífeyri.
2. Samningur þessi skal einnig ná til allrar löggjafar sem breytir, er viðauki við eða kemur í stað löggjafar sem tilgreind er í 1. tl., sbr. þó 3. tl.
3. Samningur þessi skal því aðeins ná til laga og reglugerða sem færa gildissvið núverandi löggjafar út til annarra flokka bótaþega að annar hvor aðilinn hafi ekki andmælt því gagnvart hinum innan þriggja mánaða frá því er honum var tilkynnt um lögin eða reglugerðirnar.

**3. gr.
Menn sem samningurinn gildir um**

Samningur þessi gildir um sérhvern þann mann sem lýtur eða hefur lotið kanadískri eða íslenskri löggjöf, og um þá sem hann framfærir eða lætur eftir sig í merkingu viðeigandi löggjafar annars hvors aðilans.

4. gr.

Samsvarandi meðferð

Hver sá, sem lýtur eða hefur lotið löggjöf annars aðilans, svo og sá, sem hann framfærir eða lætur eftir sig, skal bera skyldur samkvæmt löggjöf hins aðilans og njóta réttar til bóta samkvæmt henni með sömu skilyrðum og ríkisborgarar þess aðila. Þetta skal einnig gilda um þá ríkisborgara annars aðilans sem aldrei hafa lotið löggjöf hans, svo og um þá sem þeir framfæra eða láta eftir sig.

5. gr.

Yfirfærsla bóta

1. Sé ekki öðruvísi kveðið á í samningi þessum skulu bætur sem maður, er 3. gr. nær til, nýtur samkvæmt löggjöf annars aðilans, þar með taldar bætur sem hann nýtur vegna samnings þessa, ekki sæta neins konar skerðingu, breytingu, greiðslufrestun, niðurfellingu eða upptöku vegna þess eins að hann er búsettur á landsvæði hins aðilans, enda ber að greiða bæturnar þar.

2. Bætur sem samkvæmt samningi þessum ber að greiða manni sem lýtur eða hefur lotið löggjöf beggja aðila, eða þeim sem hann framfærir eða lætur eftir sig, skal greiða á landsvæði þriðja ríkis.

II. HLUTI

Ákvæði um hvaða löggjöf beita skuli

6. gr.

1. Að fullnægðum eftirfarandi ákvæðum þessarar greinar

(a) skal launþegi sem starfar á landsvæði annars aðilans aðeins háður löggjöf þess aðila hvað þau störf snertir, og

(b) sjálfstætt starfandi maður, sem er að jafnaði búsettur á landsvæði annars aðilans og starfar á eigin vegum á landsvæði hins eða á landsvæðum beggja, skal aðeins háður löggjöf fyrrnefnda aðilans hvað þau störf snertir.

2. Sé launþegi, sem löggjöf annars aðilans gildir um vegna starfs hjá vinnuveitanda með starfsstöð á landsvæði þess aðila, sendur af vinnuveitandanum til starfa á landsvæði hins, skal hann hvað þau störf snertir aðeins háður löggjöf fyrrnefnda aðilans eins og störfín væru unnin á landsvæði hans. Þetta skal þó aðeins gilda ef ekki er gert ráð fyrir að launþeginn sé sendur til starfa á landsvæði hins aðilans lengur en í 24 mánuði. Þó má, eflögbær stjórnvöld beggja aðila samþykka það áður, lengja þann tíma sem löggjöfin tekur til hans umfram 24 mánuði.

3. (a) 2. tl. skal gilda um mann sem sendur er til starfa í stöð á landsgrunnssvæði aðila í tengslum við könnun á sjávarbotni og botnlögum neðansjár á því svæði eða nýtingu jarðefnaauðlinda þar, eins og stöðin væri staðsett á landsvæði þess aðila.

(b) Hvað þessa grein snertir tekur landgrunnssvæði aðila til allra svæða utan landhelgi hans, ef um svæði er að ræða þar sem aðilinn má samkvæmt þjóðarétti og landslögum beita rétti til sjávarbotnsins eða botnlaga neðansjár og til náttúruauðlinda þar.

4. Maður sem myndi háður löggjöf beggja aðila vegna launþegastarfa sem skipverji, ef samningi þessum væri ekki til að dreifa, skal hvað þau störf snertir aðeins háður kanadískri löggjöf ef hann er að jafnaði búsettur í Kanada, en aðeins íslenskri löggjöf ef svo er ekki.

5. Launþegi skal hvað snertir launþegastörf í þágu ríkisvalds annars aðilans sem unnin eru á landsvæði hins aðilans aðeins vera háður löggjöf síðarnefnda aðilans ef hann er ríkisborgari hans eða er að jafnaði búsettur á landsvæði hans. Ef svo er getur hann þó valið að vera aðeins háður löggjöf fyrrnefnda aðilans, enda sé hann ríkisborgari hans. 4. grein skal ekki veita þennan valrétt manni sem ekki er ríkisborgari hins fyrrnefnda aðila.

6. Lögbær stjórnvöld aðilanna geta komið sér saman um að breyta framkvæmd ákvæða þessarar greinar gagnvart hvaða mönnum eða flokkum manna sem er.

7. gr.

Skilgreiningar varðandi búsetutímabil með tilliti til kanadískrar og íslenskrar löggjafar

1. Hvað snertir bótaútreikning samkvæmt hinum kanadísku lögum um öryggi aldraðra,

(a) skal, ef kanadísku lífeyrislögin eða almenn lífeyrislög kanadískis fylkis gilda um mann á einhverju því tímabili er hann er búsettur á íslensku landsvæði, sá búsetutími talinn jafngildur búsetutíma í Kanada hvað hann varðar, svo og hvað varðar maka hans eða menn á framfæri hans sem með honum búa og ekki eru háðir íslenskri löggjöf vegna starfs.

(b) skal, ef íslensk löggjöf gildir um mann á einhverju því tímabili er hann er búsettur á kanadísku landsvæði, sá búsetutími ekki talinn til búsetutíma í Kanada hvað hann varðar, né hvað varðar maka hans eða menn á framfæri hans sem með honum búa og ekki eru háðir kanadísku lífeyrislögunum eða almennum lífeyrislögum kanadískis fylkis vegna starfs.

2. Hvað snertir íslenska löggjöf,

(a) skal, ef íslensk löggjöf gildir um mann á einhverju því tímabili er hann er búsettur á kanadísku landsvæði, sá búsetutími talinn jafngildur lögheimilistíma á Íslandi hvað hann varðar, svo og hvað varðar maka hans eða menn á framfæri hans sem með honum búa og ekki eru háðir kanadískri löggjöf vegna starfs.

(b) skal, ef kanadísk löggjöf gildir um mann á einhverju því tímabili er hann er búsettur á íslensku landsvæði, sá búsetutími ekki talinn til lögheimilistíma á Íslandi hvað hann varðar, né hvað varðar maka hans eða menn á framfæri hans sem með honum búa og ekki eru háðir íslenskri löggjöf vegna starfs.

III. HLUTI

Ákvæði um bætur

1. KAFLI

Samlagning tímabila

8. gr.

Eigi maður ekki tiltekinn bótarétt á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt löggjöf annars aðilans, skal réttur til þeirra bóta ákvarðaður með samlagningu þeirra við áunninn réttindatíma samkvæmt löggjöf hins aðilans, enda skarist ekki tímabilin.

9. gr.

Nú á maður ekki tiltekinn bótarétt á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt löggjöf aðilanna að réttindatíma samanlögðum samkvæmt samningi þessum, og skal réttur til þeirra bóta þá ákvarðaður með samlagningu þess tíma við áunninn réttindatíma samkvæmt lögum þriðja ríkis sem báðir aðilar hafa gert samning við um félagslegt öryggi er mælir fyrir um samlagningu tímabila.

10. gr.

1. Nái samanlagður áunninn réttindatími samkvæmt löggjöf annars aðilans ekki einu ári og ekki er til að dreifa bótarétti samkvæmt þeirri löggjöf sé aðeins tekið tillit til hans, er lögbæru stjórnvaldi þess aðila ekki skylt að greiða bætur vegna þess tíma samkvæmt samningi þessum.

2. Þó skal lögbært stjórnvald hins aðilans taka mið af þessum tíma við ákvörðun bótaréttar samkvæmt lögum hans með beitingu 8. og 9. greinar.

2. KAFLI

Bætur samkvæmt kanadískri löggjöf

11. gr.

Bætur samkvæmt lögum um öryggi aldraðra

1. (a) Eigi maður rétt til greiðslu lífeyris í Kanada samkvæmt lögum um öryggi aldraðra án þess að bera fyrir sig ákvæði samnings þessa, en hefur ekki verið búsettur í Kanada svo lengi alls að hann eigi rétt til greiðslu lífeyris erlendis samkvæmt þeim lögum, skal greiða honum hlutagreiðslu lífeyris utan kanadískis landsvæðis ef áunninn réttindatími, samanlagður samkvæmt ákvæðum samnings þessa,

nemur að minnsta kosti þeim lágmarksbúsetutíma í Kanada sem lög um öryggi aldraðra krefjast til greiðslu lífeyris erlendis.

(b) Er þannig stendur á ber einungis að reikna lífeyrisfjárhæð samkvæmt þeim ákvæðum laga um öryggi aldraðra sem fjalla um hlutagreiðslu lífeyris á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt þeim lögum.

2. (a) Eigi maður ekki rétt til ellilífeyris eða makabóta á grundvelli búsetutíma í Kanada einungis skal greiða honum hlutagreiðslu lífeyris eða makabóta ef áunninn réttindatími, samanlagður samkvæmt ákvæðum samnings þessa, nemur að minnsta kosti þeim lágmarksbúsetutíma í Kanada sem lög um öryggi aldraðra krefjast til greiðslu lífeyris eða makabóta.

(b) Er þannig stendur á ber einungis að reikna fjárhæð lífeyris eða makabóta samkvæmt þeim ákvæðum laga um öryggi aldraðra sem fjalla um hlutagreiðslu lífeyris á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt þeim lögum.

2. (a) Eigi maður ekki rétt til ellilífeyris eða makabóta á grundvelli búsetutíma í Kanada einungis skal greiða honum hlutagreiðslu lífeyris eða makabóta ef áunninn réttindatími, samanlagður samkvæmt ákvæðum samnings þessa, nemur að minnsta kosti þeim lágmarksbúsetutíma í Kanada sem lög um öryggi aldraðra krefjast til greiðslu lífeyris eða makabóta.

(b) Er þannig stendur á ber einungis að reikna fjárhæð lífeyris eða makabóta samkvæmt þeim ákvæðum laga um öryggi aldraðra sem fjalla um hlutagreiðslu lífeyris eða makabóta á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt þeim lögum.

3. (a) Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skal lögbært kanadískt stjórnvald ekki skylt að greiða manni ellilífeyri utan kanadísks landsvæðis ef áunninn réttindatími, samanlagður samkvæmt ákvæðum samnings þessa, nemur ekki að minnsta kosti þeim lágmarksbúsetutíma í Kanada sem lög um öryggi aldraðra krefjast til greiðslu lífeyris erlendis.

(b) Makabætur og tekjutryggingarauka skal aðeins greiða utan kanadísks landsvæðis að því leyti sem lög um öryggi aldraðra heimila.

12. gr.

Bætur samkvæmt kanadísku lífeyrslögnum

1. Eigi maður ekki rétt til örorkulífeyris, bóta til barns vegna örorku framlagsmanns, lífeyris til eftirlifanda, munaðarleysingjabóta eða dánarbóta á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt kanadísku lífeyrslögnum einungis, en á þó rétt til þessa á grundvelli samlagningar áunnins réttindatíma samkvæmt samningi þessum, skal lögbært kanadískt stjórnvald reikna út að hve miklu leyti bætur þessar eru vegna tekna samkvæmt ákvæðum kanadísku lífeyrslaganna einungis á grundvelli þeirra tekna sem veita lífeyrisréttindi samkvæmt þeim.

2. (a) Er þannig stendur á skal reikna út grunnupphæð þeirra bóta sem greiða skal samkvæmt ákvæðum samnings þessa með því að margfalda

(i) grunnupphæð bóta sem ákvörðuð er samkvæmt ákvæðum kanadísku lífeyrslaganna með

(ii) brotatölu sem svarar til hlutfalls framlagstíma til kanadísku lífeyrisáætlunarinnar við lágmarksframlagstíma þann sem krafist er í kanadísku lífeyrslögnum til að öðlast rétt til þeirra bóta.

(b) Brotatalan skv. lið (a) (ii) skal þó aldrei vera stærri en einn.

3. KAFLI

Bætur samkvæmt íslenskri löggjöf

13. gr.

1. Þar sem þess er krafist að maður skuli eiga lögheimili á Íslandi til að öðlast rétt til örorkulífeyris, barnalífeyris, ekkju- eða ekkilsbóta eða ekkjulífeyris, skal líta á búsetu í Kanada sem lögheimili á Íslandi.

2. Nú öðlast maður rétt til ellilífeyris, örorkulífeyris eða ekkjulífeyris samkvæmt samningi þessum, og skal þá, sbr. þó 3. og 4. tl., reikna bótafjárhæð samkvæmt ákvæðum íslenskrar löggjafar einungis á grundvelli áunnins réttindatíma samkvæmt þeirri löggjöf.

3. Nú býr aðili utan Íslands, og átti ekki rétt til örorkulífeyris eða ekkjulífeyris er hann fór frá Íslandi, og skal þá, þegar lögheimilistími á Íslandi er ákvarðaður með tilliti til þeirra bóta, einungis tekið

tillit til þess tíma uns hann verður 67 ára í hlutfalli þess tíma er hann átti lögheimili á Íslandi eftir að hann varð 16 ára við heildarlengd þess tíma og unnins réttindatíma samkvæmt hinum kanadísku lögum um öryggi aldraðra.

4. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skal ekki greiða tekjutryggingu eða heimilisuppbót með elli- eða örorkulífeyri til aðila sem býr utan íslensks landsvæðis.

5. Nú er réttur til barnalífeyris eða ekkju- eða ekkilsbóta byggður á samningi þessum, og skal þá ákvarða upphæð lífeyrisins eða bótanna með því að margfalda

- (i) bótaupphæð sem ákvörðuð er samkvæmt íslenskri löggjöf með
- (ii) brotatölu sem svarar til hlutfalls áunnins réttindatíma samkvæmt íslenskri löggjöf við heildarlengd áunnins réttindatíma samkvæmt bæði íslenskri og kanadískri löggjöf.

4. KAFLI

Ákvæði um framkvæmd o.fl.

14. gr.

1. Lögbær stjórnvöld, sem falin er framkvæmd samnings þessa,

(a) skulu að svo miklu leyti sem löggjöf, sem störf þeirra byggjast á, heimilar veita hvort öðru allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna framkvæmdar samnings þessa,

(b) skulu veita hvort öðru alla aðstoð hvað snertir ákvörðun á eða greiðslu á bótum samkvæmt samningi þessum eða löggjöf þeirri sem samningur þessi gildir um, eins og um framkvæmd eigin löggjafar væri að ræða,

(c) skulu senda hvort öðru svo fljótt sem verða má allar upplýsingar um þær ráðstafanir sem þau hafa gert til þess að framfylgja samningi þessum eða um breytingar á löggjöf sinni að svo miklu leyti sem þær breytingar hafa áhrif á framkvæmd samningsins.

2. Aðstoð sú sem um er fjallað í b-lið 1. tl. skal veitt endurgjaldslaust, nema lögbær stjórnvöld aðilanna verði ásátt um að ákveðin útgjöld skuli endurgreidd.

3. Séu ekki ákvæði í lögum annars aðilans um að upplýsingar um hagi manns skuli vera opinberar, skulu allar slíkar upplýsingar sem hinn aðilinn veitir honum vera trúnaðarmál, og má aðeins nota þær til að framfylgja samningi þessum og þeirri löggjöf sem samningur þessi gildir um.

15. gr.

1. Lögbær stjórnvöld aðilanna skulu með samkomulagi um framkvæmd samnings þessa koma á þeim stjórnunarráðstöfunum sem nauðsynlegar eru til að framfylgja honum.

2. Tilgreina skal milligöngustofnanir aðilanna í samkomulaginu.

16. gr.

1. Þar sem löggjöf annars aðilans mælir fyrir um undanþágu frá eða lækkun skatta, lögbundinna gjalda, greiðslna fyrir ræðisathafnir eða gjalda til stjórnvalda vegna útgáfu vottorðs eða skjals sem framvísa ber vegna framkvæmdar þeirrar löggjafar, skal undanþágan eða lækkunin einnig ná til vottorða eða skjala sem framvísa ber vegna framkvæmdar löggjafar hins aðilans.

2. Öll opinber skjöl eða ágríp sem framvísa ber vegna framkvæmdar samnings þessa skulu undanþegin kröfum um staðfestingu sendiráðs eða ræðisstofnunar og hliðstæðum formkröfum.

17. gr.

Lögbær stjórnvöld aðilanna mega til þess að framfylgja samningi þessum hafa beint samband hvort við annað á hvaða opinberu tungumáli hvors aðilans sem er.

18. gr.

1. Kröfu, tilkynningu eða málskot sem varðar ákvörðun eða greiðslu á bótum samkvæmt löggjöf annars aðilans, sem hefði vegna framkvæmdar þeirrar löggjafar átt að leggja fyrir lögbært stjórnvald hans innan tiltekins frests, en lögð er fyrir lögbært stjórnvald hins aðilans innan sama frests, skal farið með eins og það hefði verið gert hjá stjórnvaldi fyrrnefnda aðilans.

2. Líta skal á kröfu um bætur samkvæmt löggjöf annars aðilans sem kröfu um samsvarandi bætur samkvæmt löggjöf hins, enda hafi umsækjandi

(a) óskað þess að með umsóknina yrði farið sem umsókn samkvæmt löggjöf hins aðilans, eða

(b) lagt fram á þeim tíma er sótt er um bætur upplýsingar um áunninn réttindatíma samkvæmt löggjöf hins aðilans. Þó getur umsækjandi óskað þess að umsókn hans um bætur samkvæmt löggjöf hins aðilans verði frestað.

3. Er þannig stendur á sem í 1. og 2. tl. segir skal stjórnvald það sem kröfu, tilkynningu eða málskoti hefur verið komið á framfæri við ávallt senda þau án tafar til stjórnvalds hins aðilans.

19. gr.

1. Greiðslustjórnvald aðila má inna af hendi skuldbindingar hans samkvæmt samningi þessum í gjaldmiðli þess aðila.

2. Greiða skal bótaþegum bætur án þess að dreginn sé frá nokkur framkvæmdarkostnaður sem á kann að falla vegna greiðslunnar.

20. gr.

Lögbær stjórnvöld aðilanna skulu svo sem unnt er leysa allan þann vanda, sem upp kann að koma við túlkun eða framkvæmd samnings þessa, í samræmi við anda hans og meginreglur.

21. gr.

Hlutaðeigandi íslensk yfirvöld og yfirvöld kanadísks fylkis geta gert með sér samkomulag um hvert það mál varðandi félagslegt öryggi sem fellur innan kanadískrar fylkislögsögu, enda sé samkomulagið ekki í ósamræmi við ákvæði samnings þessa.

5. KAFLI

Bráðabirgðaákvæði og lokaákvæði

22. gr.

1. Við ákvörðun um bótarétt samkvæmt samningi þessum skal taka til greina allan áunninn réttindatíma fyrir gildistöku samnings þessa.

2. Ekkert ákvæði samnings þessa veitir manni rétt til þess að fá greiddar bætur fyrir tímabil fyrir gildistöku samnings þessa.

3. Bætur, aðrar en eingreiðslur, skal greiða samkvæmt samningi þessum vegna atvika sem gerðust fyrir gildistökudag hans, sbr. þó 2. tl.

23. gr.

1. Samningur þessi skal öðlast gildi á fyrsta degi annars mánaðar eftir þann mánuð er hvor aðili um sig hefur móttengið skriflega tilkynningu hins um að hann hafi fullnægt öllum skilyrðum um gildistöku samningsins.

2. Gildi samnings þessa er ótímabundið. Hvor aðili um sig getur sagt honum upp hvenær sem er með því að tilkynna hinum þar um skriflega með 12 mánaða fyrirvara.

3. Gangi samningur þessi úr gildi skal réttur til bóta sem maður hefur öðlast samkvæmt ákvæðum hans haldast, og samið skal um hvernig útkljá skuli um öll önnur réttindi sem maður er að vinna sér vegna ákvæða hans.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tveimur samhljóða frumritum í Gimli hinn 25. júní 1988, á íslensku, ensku og frönsku, og skulu allir textar jafngildir.

AUGLÝSING

um viðurkenningu Íslands á lögsögu Mannréttindadómstóls Evrópu.

Aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins hefur verið afhent yfirlýsing þess efnis að skuldbinding Íslands til þess að viðurkenna lögsögu Mannréttindadómstóls Evrópu hafi verið framlengd um fimm ár frá 2. september 1989 að telja.

Yfirlýsing þessi er gefin samkvæmt 46. gr. Evrópusáttmála frá 4. nóvember 1950 um verndun mannréttinda og mannfrelsis, sbr. auglýsingu í A-deild Stjórnartíðinda nr. 11/1954.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 11. september 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

20. september 1989

Nr. 12

AUGLÝSING

um samning um réttarstöðu skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlandaráðs.

Hinn 13. september 1989 var norska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi um réttarstöðu ráðherranefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlandaráðs sem undirritaður var í Osló 13. maí 1987. Alþingi hafði með lögum nr. 55/1989 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn.

Samningurinn öðlast gildi 13. október 1989. Á sama tíma falla úr gildi samningur frá 12. apríl 1973 um skrifstofur ráðherranefndar Norðurlanda og réttarstöðu þeirra ásamt viðbótarbókun frá 15. maí 1973 um skrifstofu stjórnarnefndar Norðurlandaráðs og réttarstöðu hennar, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 25/1973 og 1/1974 þar sem samningurinn og bókunin eru birt, og samningur frá 22. nóvember 1984 um breytingu á samningnum, ásamt viðbótarbókun, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 2/1986 þar sem samningurinn og bókunin eru birt.

Samningurinn ásamt viðbótarsamningi við hann er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. september 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

um réttarstöðu skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlandaráðs.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, sem eru sammála um að efla norrænt samstarf, sem hafa í því augnamiði komið á fót skrifstofu fyrir ráðherranefnd Norðurlanda í Kaupmannahöfn,

sem gera sér ljóst að stjórnarnefnd Norðurlandaráðs hefur í samræmi við 54. gr. samstarfssamnings Norðurlanda frá 1962 (Helsingforssamningsins) komið á fót skrifstofu í Stokkhólmi, sem æskja þess að ákveða réttarstöðu þessara skrifstofa ásamt skyldum málefnum, hafa orðið sammála um eftirfarandi:

Gildissvið samningsins.

1. gr.

Samningur þessi gildir fyrir skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og skrifstofu stjórnarnefndar Norðurlandaráðs.

Réttarstaða skrifstofanna.

2. gr.

Hvor skrifstofa um sig er sjálfstæður réttaraðili með sömu lögaðild og aðrir lögaðilar í landinu þar sem hún er staðsett. Þannig geta þær eignast og látið af hendi fasteignir og lausafjármuni og verið málsaðilar fyrir dómstólum.

Aðalritarinn eða sá eða þeir sem hann tilnefnir skal koma fram fyrir hönd skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda. Ritari stjórnarnefndarinnar eða sá eða þeir sem hann tilnefnir skal koma fram fyrir hönd skrifstofu stjórnarnefndar Norðurlandaráðs.

Friðhelgi og sérréttindi.

3. gr.

Fasteignir skrifstofanna og aðrar eignir eru undanþegnar hvers kyns aðför stjórnvalda og dómstóla, nema með beinu leyfi ráðherranefndar Norðurlanda eða stjórnarnefndar Norðurlandaráðs hverju sinni.

4. gr.

Húsnæði skrifstofanna, skjalageymslur og öll skjöl í þeirri eigu eða vörslu skulu vera friðhelg, hvar sem þau eru.

Varðandi birtingu slíkra skjala gilda þær reglur sem ráðherranefnd Norðurlanda eða stjórnarnefnd Norðurlandaráðs, eftir því sem við á, setur.

5. gr.

Bréfaskriftir skrifstofanna og aðrar opinberar tilkynningar má ekki ritskoða og hvað varðar meðferð þeirra skulu þær jafnsettar pósti sendiráða.

6. gr.

Skrifstofurnar, tekjur þeirra og eignir sem notaðar eru við starfsemina, skulu vera undanþegnar allri beinni skattheimtu.

Skrifstofurnar skulu einnig vera undanþegnar öllum tollgjöldum og öðrum gjöldum með sömu áhrif af hlutum sem eru fluttir inn eða út vegna starfseminnar.

Ákvæðin í 1. og 2. mgr. eiga ekki við um skatta eða gjöld sem aðeins varða greiðslu fyrir veittu þjónustu.

Að öðru leyti gilda fyrir hvora skrifstofu um sig sömu skatta- og gjaldareglur og fyrir sendiráð í landinu þar sem hún er staðsett.

7. gr.

Ekki er hægt að krefjast skatta af launum og öðrum hlunnindum sem skrifstofurnar greiða starfsliði sínu í föstum stöðum. Þetta gildir einnig um greiðslur sem hafa sömu áhrif og beinir skattar. Skrifstofunum ber skylda til að senda viðkomandi stjórnvöldum samningslandanna skrá yfir það starfslið sem heyrir undir þennan lið.

Ráðherranefnd Norðurlanda eða stjórnarnefnd Norðurlandaráðs, eftir því sem við á, setur reglur um skyldur þess starfsliðs sem um getur í 1. mgr. til þess að greiða gjald til skrifstofanna í staðinn fyrir skatt.

Ráðherranefnd Norðurlanda eða stjórnarnefnd Norðurlandaráðs, eftir því sem við á, ákveður gjaldið.

Viðurkenndan frádrátt, sem notaður er við ákvörðun stofns vegna útreiknings gjalds samkvæmt reglum þessa samnings, má ekki jafnframt nota sem frádrátt við skattlagningu innanlands.

Stjórnvöldum samningslandanna er heimilt að hafa hliðsjón af launum og öðrum hlunnindum starfsliðs þess sem um getur í 1. mgr. við útreikning á skatti sem samkvæmt löggjöf landsins, samanber tvísköttunarsamning Norðurlanda, er lagður á tekjur frá öðrum aðilum en skrifstofunum.

8. gr.

Starfslið skrifstofanna og þeir í fjölskyldum þess, sem teljast til heimilisfólks, skulu í starfslandinu vera undanþegin tollum og gjöldum af eignum, þar á meðal ökutækjum, sem ætlaðar eru til persónulegra nota og það hefur með sér vegna starfsins í skrifstofunum.

9. gr.

Eignir, sem fluttar eru inn toll- og gjaldfrítt skv. 6. eða 8. gr., má aðeins framselja í landinu, þar sem þær hafa notið toll- og gjaldfríðinda, með þeim skilyrðum sem viðurkennd eru af stjórnvöldum þess lands.

Réttarstaða starfsliðsins.

10. gr.

Ráðherranefnd Norðurlanda eða stjórnarnefnd Norðurlandaráðs, eftir því sem við á, ákveður starfsskipulag og launa- og starfsskilyrði fyrir starfslið skrifstofanna.

11. gr.

Hver samningsaðili skuldbindur sig til að veita fastráðnum ríkisstarfsmanni, sem á að gegna tímabundnu starfi í skrifstofunum, leyfi frá störfum þann tíma sem ráðning stendur og að reikna starfstímann þar eins og starf innt af hendi í heimalandinu.

Tímabundið starf merkir ráðningu sem ekki varir lengur en átta ár.

12. gr.

Hvert starfsland skuldbindur sig til að láta starfslið skrifstofanna njóta góðs af ríkislífeyrissjóði í starfslandinu samkvæmt sömu skilyrðum og gilda fyrir samsvarandi stöður í ríkisþjónustu í starfslandinu, svo fremi sem annað er ekki ákveðið með samningi við einstaka starfsmenn.

Samningur, sem er eða kann að verða gerður milli Norðurlanda um samræmingu réttinda sem aflað hefur verið í ríkislífeyrissjóði eða samsvarandi lífeyrissjóði, skal einnig gilda fyrir starfslið skrifstofanna sem hefur lífeyrissjóðsréttindi í þeim Norðurlandanna sem hafa gerst aðilar að samningnum.

Um réttindi starfsliðsins til tryggingagreiðslna fer samkvæmt samningi Norðurlanda frá 5. mars 1981 um félagslegt öryggi.

13. gr.

Um réttindi starfsliðsins gildir að öðru leyti það sem í ráðningarsamningi segir eða ráðherranefnd Norðurlanda eða stjórnarnefnd Norðurlandaráðs, eftir því sem við á, ákveður.

14. gr.

Deilur um túlkun eða notkun ráðningarsamnings skulu útkljáðar af sáttanefnd.

Sáttanefnd skal skipa ef annar deiluaðila krefst þess.

Sáttanefndin skal skipuð þremur mönnum og tilfærna deiluaðilar sinn manninn hvor sem í samningu tilfærna hinn þriðja sem verður formaður sáttanefndarinnar.

Ef deiluaðilar verða ekki ásáttir um tilnefningu þriðja manns skal fara þess á leit við formann þess dómstóls í starfslandinu, sem fer með vinnudeilur, að hann tilfærni þriðja mann.

Úrskurður sáttanefndar skal vera skriflegur og undirritaður af nefndarmönnum.

Sáttanefndin ákveður sjálf starfsreglur sínar.

Ráðherranefnd Norðurlanda eða stjórnarnefnd Norðurlandaráðs, eftir því sem við á, ákveður þóknun sáttanefndar eftir tillögu frá sáttanefndinni.

Sáttanefndin ákveður skiptingu kostnaðar hvors deiluaðila um sig af sáttameðferðinni.

Lokaákvæði.

15. gr.

Samningur þessi öðlast gildi 30 dögum eftir þann dag er allir samningsaðilar hafa tilkynnt norska utanríkisráðuneytinu að hann hafi verið samþykktur.

Norska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum samningsaðilum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag er samningurinn öðlast gildi.

Við gildistöku samnings þessa fellur úr gildi samningur frá 12. apríl 1973 um skrifstofur ráðherranefndar Norðurlanda og réttarstöðu þeirra, með breytingu frá 22. nóvember 1984, ásamt

viðbótarbókun frá 15. maí 1973 um skrifstofu stjórnarnefndar Norðurlandaráðs og réttarstöðu hennar og viðbótarbókun frá 22. nóvember 1984 við samning um breytingu á samningi um skrifstofur ráðherranefndar Norðurlanda og réttarstöðu þeirra, um gildi samningsins um breytinguna fyrir skrifstofu stjórnarnefndar Norðurlandaráðs og um stöðu hinna ráðnu í sambandi við afturhvarf til starfa í heimalandi sínu.

16. gr.

Samningsaðili getur sagt samningnum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til norska utanríkisráðuneytisins sem tilkynnir þá öðrum samningsaðilum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar.

Uppsögn tekur aðeins til þess aðila sem að uppsögninni stendur og tekur gildi sex mánuðum eftir að norska utanríkisráðuneytinu barst tilkynning um uppsögnina.

17. gr.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í norska utanríkisráðuneytinu sem sendir öðrum samningsaðilum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Ósló hinn 13. maí 1987 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og skulu allir textar jafngildir.

VIÐBÓTARSAMNINGUR
við samning um réttarstöðu skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og
stjórnarnefndar Norðurlandaráðs.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,
sem hafa í dag gert samning um réttarstöðu skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlandaráðs,
hafa orðið sammála um eftirfarandi:

1. gr.

Samningsaðilar munu við mat í sambandi við starfstíma í ríkisþjónustu telja ráðningartíma á skrifstofunum til sérstakrar starfshæfni, þannig að löndin geti nýtt sér til hins ýtrasta þá innsýn í og reynslu af norrænni samvinnu sem starfsmennirnir öðlast við að gegna störfum hjá skrifstofunum.

Samningsaðilar eru sammála um að mæla með því við aðra vinnuveitendur að þeir veiti starfsmönnum leyfi til að starfa við skrifstofurnar með sömu kjörum og ríkisstarfsmenn í samræmi við réttarstöðusamninginn.

Samningsaðilar munu veita þeim starfsmönnum, sem lokið hafa starfi hjá norrænni skrifstofu, aðstoð, innan ramma gildandi lagareglna og stjórnvaldsákvæða, við að fá starf hjá ríkinu eða öðrum aðilum í heimalandi sínu.

2. gr.

Samningur þessi öðlast gildi sama dag og samningur um réttarstöðu skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlandaráðs tekur gildi.

3. gr.

Frumrit viðbótarsamnings þessa skal varðveitt í norska utanríkisráðuneytinu sem sendir öðrum samningsaðilum staðfest afrit af því.

4. gr.

Þessum viðbótarsamningi má segja upp í samræmi við ákvæði 16. gr. samnings um réttarstöðu skrifstofu ráðherranefndar Norðurlanda og stjórnarnefndar Norðurlandaráðs. Verði samningnum sagt upp fellur viðbótarsamningur þessi sjálfkrafa úr gildi.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað viðbótarsamning þennan.

Gjört í Ósló hinn 13. maí 19987 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og skulu allir textar jafngildir.

10. október 1989

Nr. 13

AUGLÝSING

um breytingu á Norðurlandasamningi um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar.

Hinn 18. september 1989 var sænska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um aðild Íslands að Norðurlandasamningi frá 25. ágúst 1981 um viðurkenningu á starfsréttindum innan heilbrigðisþjónustunnar og dýralæknaþjónustunnar, ásamt breytingu á samningnum frá 27. ágúst 1987, að því er varðar hjúkrunarfræðinga, sjúkraþjálfara, gleraugnafræðinga, röntgentækna, ljósmæður, sjúkraliða, iðjuþjálfra, lyfjatækna og dýralækna. Samningurinn er birtur í auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1982, sbr. auglýsingu nr. 11/1983.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. október 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

10. október 1989

Nr. 14

AUGLÝSING

um samning um að tilkynna án tafar um kjarnorkuslys.

Hinn 27. september 1989 var framkvæmdastjóra Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samnings um að tilkynna án tafar um kjarnorkuslys sem lagður var fram til undirritunar í Vín 26. september 1986. Hann var undirritaður fyrir Íslands hönd sama dag með fyrirvara um fullgildinguna. Samningurinn öðlast gildi 28. október 1989 að því er Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. október 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR
um að tilkynna án tafar um kjarnorkuslys

Aðildarríki samnings þessa,
sem er ljóst að í mörgum ríkjum fer fram
starfsemi þar sem kjarnorka er nýtt,

sem veita því athygli að viðtækar ráðstafanir
hafa verið og eru gerðar til að gera nýtingu
kjarnorku sem hættuminnsta, sem beinast að því
að koma í veg fyrir kjarnorkuslys og draga sem
mest úr afleiðingum þeirra ef þau koma fyrir,

sem vilja styrkja frekari alþjóðasamvinnu til
hættulausrar beislunar og nýtingar kjarnorku,

sem eru þess fullviss að nauðsynlegt sé að ríki
veiti án tafar viðeigandi upplýsingar um kjarn-
orkuslys til að draga megi sem mest úr áhrifum
geislunar sem berst milli landa,

sem veita athygli gagnsemi tvíhliða og fjölhliða
samningstilhögunar um upplýsingaskipti á þessu
sviði,

hafa orðið ásaðtt um eftirfarandi:

1. gr.

Gildissvið

1. Samningur þessi skal gilda um hvert það slys
sem við kemur aðstöðu eða starfsemi aðildarríkis
eða manna eða lögpersóna innan lögsögu þess eða
yfrráða, sbr. 2. tl., sem veldur eða líklegt er að
valdi losun geislavirkra efna, og sem hefur eða
getur haft þær afleiðingar að efni berist milli landa
sem kynnu að hafa þýðingu á sviði geislavarna
fyrir annað ríki.

2. Aðstaða sú og starfsemi, sem í 1. tl. segir, er
þessi:

- (a) kjarnorkuofnar, án tillits til staðsetningar;
- (b) öll aðstaða til framleiðslu á kjarnorkuelds-
neyti;
- (c) öll aðstaða til meðferðar á kjarnorkuúr-
gangi;
- (d) flutningur og geymsla á kjarnorkueldsneyti
og kjarnorkuúrgangi;
- (e) framleiðsla, notkun, geymsla, förgun og
flutningur á geislavirkum samsætum ætluðum til
landbúnaðar, iðnaðar eða lækninga, eða skyldrar
vísinda- og rannsóknastarfsemi;

CONVENTION
on Early Notification of a Nuclear Accident

The States Parties to this Convention,

Aware that nuclear activities are being carried
out in a number of States,

Noting that comprehensive measures have been
and are being taken to ensure a high level of safety
in nuclear activities, aimed at preventing nuclear
accidents and minimizing the consequences of any
such accident, should it occur,

Desiring to strengthen further international co-
operation in the safe development and use of
nuclear energy,

Convinced of the need for States to provide
relevant information about nuclear accidents as
early as possible in order that transboundary
radiological consequences can be minimized,

Noting the usefulness of bilateral and multila-
teral arrangements on information exchange in
this area,

Have agreed as follows:

Article 1

Scope of application

1. This Convention shall apply in the event of
any accident involving facilities of a State Party or
of persons or legal entities under its jurisdiction or
control, referred to in paragraph 2 below, from
which a release of radioactive material occurs or is
likely to occur and which has resulted or may
result in an international transboundary release
that could be of radiological safety significance for
another State.

2. The facilities and activities referred to in
paragraph 1 are the following:

- (a) any nuclear reactor wherever located;
- (b) any nuclear fuel cycle facility;
- (c) any radioactive waste management facility;
- (d) the transport and storage of nuclear fuels or
radioactive wastes;
- (e) the manufacture, use, storage, disposal and
transport of radioisotopes for agricultural, indus-
trial, medical and related scientific and research
purposes; and

(f) notkun á geislavirkum samsætum til orkuframleiðslu í hlutum úti í himingimnum.

(f) the use of radioisotopes for power generation in space objects.

2. gr.

Tilkynning og upplýsingar

Ef slys verður, sem í 1. gr. segir (sem hér á eftir er nefnt „kjarnorkuslys“), skal aðildarríki það sem í hlut á:

(a) tilkynna þegar, beint eða fyrir milligöngu Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar (sem hér á eftir er nefnd „stofnunin“), þeim ríkjum sem verða eða kunna að verða fyrir efnislegum áhrifum eins og tilgreint er í 1. gr., svo og stofnuninni, um kjarnorkuslysið, eðli þess, hvenær það varð, og nákvæma staðsetningu þess þar sem við á; og

(b) þegar veita ríkjum þeim sem í a-lið segir, beint eða fyrir milligöngu stofnunarinnar, svo og stofnuninni, þær upplýsingar sem fyrir hendi eru og skipta máli til að draga sem mest úr afleiðingum geislavirkni þar, eins og í 5. gr. segir.

3. gr.

Önnur kjarnorkuslys

Til að draga sem mest úr afleiðingum geislavirkni geta aðildarríkin tilkynnt um önnur kjarnorkuslys en þau sem tilgreind eru í 1. gr.

4. gr.

Skyldur stofnunarinnar

Stofnunin skal:

(a) þegar skýra aðildarríkjum að samningnum og stofnuninni, öðrum ríkjum sem verða eða kunna að verða fyrir efnislegum áhrifum eins og tilgreint er í 1. gr., svo og viðkomandi alþjóðlegum milliríkjastofnunum (sem hér á eftir eru nefndar „alþjóðastofnanir“), frá tilkynningu sem móttækin er samkvæmt a-lið 2. gr.; og

(b) þegar veita hverju því aðildarríki að samningnum eða stofnuninni, eða viðkomandi alþjóðastofnun, upplýsingar þær sem móttæknar eru samkvæmt b-lið 2. gr., er þeirra er óskað.

5. gr.

Upplýsingar er veita skal

1. Upplýsingar þær sem veita skal samkvæmt b-lið 2. gr. skulu vera eftirfarandi, eins og þær eru þá tiltækar því aðildarríki sem tilkynnir:

(a) hvenær kjarnorkuslysið varð, nákvæma staðsetningu þess ef við á, og eðli þess;

(b) hver aðstaða sú eða starfsemi er sem um er að ræða;

Article 2

Notification and information

In the event of an accident specified in article 1 (hereinafter referred to as a “nuclear accident”), the State Party referred to in that article shall:

(a) forthwith notify, directly or through the International Atomic Energy Agency (hereinafter referred to as the “Agency”), those States which are or may be physically affected as specified in article 1 and the Agency of the nuclear accident, its nature, the time of its occurrence and its exact location where appropriate; and

(b) promptly provide the States referred to in sub-paragraph (a), directly or through the Agency, and the Agency with such available information relevant to minimizing the radiological consequences in those States, as specified in article 5.

Article 3

Other nuclear accidents

With a view to minimizing the radiological consequences, States Parties may notify in the event of nuclear accidents other than those specified in article 1.

Article 4

Functions of the Agency

The Agency shall:

(a) forthwith inform States Parties, Member States, other States which are or may be physically affected as specified in article 1 and relevant international intergovernmental organizations (hereinafter referred to as “international organizations”) of a notification received pursuant to sub-paragraph (a) of article 2; and

(b) promptly provide any State Party, Member State or relevant international organization, upon request, with the information received pursuant to sub-paragraph (b) of article 2.

Article 5

Information to be provided

1. The information to be provided pursuant to sub-paragraph (b) of article 2 shall comprise the following data as then available to the notifying State Party:

(a) the time, exact location where appropriate, and the nature of the nuclear accident;

(b) the facility or activity involved;

(c) hver sé orsök kjarnorkuslyssins, eftir því sem álitid er eða vitað, og hver fyrirsjáanleg framvinda þess verði hvað snertir losun geislavirkra efna og færslu þeirra milli landa;

(d) hver séu almenn einkenni þeirra geislavirku efna sem losnað hafa, þar á meðal líklegt eðlis- og efnafræðilegt form þeirra og magn, samsetning þeirra, og hæð sú sem áhrif þeirra ná í, eftir því sem unnt er og við á;

(e) hvernig veðri og vatnsflæði er þá háttáð og hvaða breytingum er spáð, eftir því sem nauðsynlegt er til að spá fyrir um færslu geislavirkra efna milli landa;

(f) hverjar séu niðurstöður umhverfismælinga sem skipta máli varðandi færslu geislavirkra efna milli landa;

(g) hverjar varnarráðstafanir hafi verið gerðar eða eru fyrirhugaðar utan slyssstaðar;

(h) hvernig þeirra geislavirku efna sem losnað hafa muni fyrirsjáanlega gæta síðar meir.

2. Við upplýsingar þessar skal með hæfilegum fresti bætt frekari upplýsingum sem máli skipta um framvindu neyðarástandsins, þar á meðal um lok þess eða fyrirsjáanleg lok.

3. Upplýsingar sem móttæknar eru samkvæmt b-lið 2. gr. má nota án takmarkana, hafi aðildarríki það sem tilkynnti ekki veitt þær í trúnaði.

6. gr.

Samráð

Aðildarríki sem veitir upplýsingar samkvæmt b-lið 2. gr. skal þegar, að því marki sem gerlegt er án erfiðleika, svara beiðni um frekari upplýsingar eða samráð sem aðildarríki er verður fyrir tjóni óskar eftir til að draga eins og kostur er úr afleiðingum geislavirkni þar.

7. gr.

Lögbær stjórnvöld og samskiptastöðvar

1. Hvert aðildarríki skal skýra stofnuninni og öðrum aðildarríkjum, beint eða fyrir milligöngu stofnunarinnar, frá lögbærum stjórnvöldum sínum og samskiptastöð sem falið er að senda og taka á móti tilkynningu og upplýsingum samkvæmt 2. gr. Slíkar samskiptastöðvar, svo og samskiptamiðstöð innan stofnunarinnar, skulu ávallt vera til taks.

2. Hvert aðildarríki skal þegar skýra stofnuninni frá öllum breytingum er verða kunna á upplýsingum þeim sem í 1. tl. greinir.

(c) the assumed or established cause and the foreseeable development of the nuclear accident relevant to the transboundary release of the radioactive materials;

(d) the general characteristics of the radioactive release, including, as far as is practicable and appropriate, the nature, probable physical and chemical form and the quantity, composition and effective height of the radioactive release;

(e) information on current and forecast meteorological and hydrological conditions, necessary for forecasting the transboundary release of the radioactive materials;

(f) the result of environmental monitoring relevant to the transboundary release of the radioactive materials;

(g) the off-site protective measures taken or planned;

(h) the predicted behaviour over time of the radioactive release.

2. Such information shall be supplemented at appropriate intervals by further relevant information on the development of the emergency situation, including its foreseeable or actual termination.

3. Information received pursuant to sub-paragraph (b) of article 2 may be used without restriction, except when such information is provided in confidence by the notifying State Party.

Article 6

Consultations

A State Party providing information pursuant to sub-paragraph (b) of article 2 shall, as far as is reasonably practicable, respond promptly to a request for further information or consultations sought by an affected State Party with a view to minimizing the radiological consequences in that State.

Article 7

Competent authorities and point of contact

1. Each State Party shall make known to the Agency and to other States Parties, directly or through the Agency, its competent authorities and point of contact responsible for issuing and receiving the notification and information referred to in article 2. Such points of contact and a focal point within the Agency shall be available continuously.

2. Each State Party shall promptly inform the Agency of any changes that may occur in the information referred to in paragraph 1.

3. Stofnunin skal halda uppfærða skrá um slík lögbær stjórnvöld og samskiptastöðvar í hverju landi, svo og um samskiptastöðvar viðkomandi alþjóðastofnana, og afhenda hana aðildarríkjum samningsins og stofnunarinnar, svo og viðkomandi alþjóðastofnunum.

8. gr.

Aðstoð við aðildarríki

Í samræmi við stofnskrá sína og samkvæmt beiðni aðildarríkis sem ekki nýtir kjarnorku sjálft en á landamæri að ríki sem nýtir kjarnorku en ekki er aðildarríki skal stofnunin hafa á hendi athuganir á því hvort æskilegt sé að koma á videigandi kerfi til að fylgjast með geislavirkni og á uppsetningu slíks kerfis, til að greiða fyrir því að markmiðum samnings þessa verði náð.

9. gr.

Tvíhliða og fjölhliða samningstilhögun

Til að stuðla að sameiginlegum hagsmunum sínum geta aðildarríkin hvarvetna þar sem talið er við eiga íhugað að koma á tvíhliða eða fjölhliða samningstilhögun sem lýtur að efni samnings þessa.

10. gr.

Afstaða til annarra alþjóðasamninga

Samningur þessi skal ekki hafa áhrif á gagnkvæm réttindi og skyldur aðildarríkjanna samkvæmt alþjóðasamningum sem nú eru í gildi og varða málefni sem samningur þessi tekur til, eða samkvæmt alþjóðasamningum sem síðar verða gerðir í samræmi við markmið og tilgang samnings þessa.

11. gr.

Lausn deilumála

1. Nú kemur upp deila milli aðildarríkja eða milli aðildarríkis og stofnunarinnar varðandi túlkun eða framkvæmd samnings þessa, og skulu deiluaðilar þá ráðgast við í því skyni að leysa hana með samningaviðræðum eða með einhverri annarri friðsamlegri aðferð sem þeir setta sig við.

2. Ef deila aðildarríkja af þessu tagi verður ekki leyst innan árs frá því er viðræðna var óskað samkvæmt 1. tl. skal hún að ósk einhvers aðila að henni lögð í gerð eða falin Alþjóðadómstólnum til ákvörðunar. Nú er deila lögð í gerð og aðilar geta ekki er sex mánuðir eru liðnir frá því er þess var óskað komið sér saman um tilhögun hennar, og getur deiluaðili þá farið þess á leit við forseta Alþjóðadómstólsins eða aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna að hann tilnefni einn eða

3. The Agency shall maintain an up-to-date list of such national authorities and points of contact as well as points of contact of relevant international organizations and shall provide it to States Parties and Member States and to relevant international organizations.

Article 8

Assistance to States Parties

The Agency shall, in accordance with its Statute and upon a request of a State Party which does not have nuclear activities itself and borders on a State having an active nuclear programme but not Party, conduct investigations into the feasibility and establishment of an appropriate radiation monitoring system in order to facilitate the achievement of the objective of this Convention.

Article 9

Bilateral and multilateral arrangements

In furtherance of their mutual interests, States Parties may consider, where deemed appropriate, the conclusion of bilateral or multilateral arrangements relating to the subject matter of this Convention.

Article 10

Relationship to other international agreements

The Convention shall not affect the reciprocal rights and obligations of States Parties under existing international agreements which relate to the matters covered by this Convention, or under future international agreements concluded in accordance with the object and purpose of this Convention.

Article 11

Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between States Parties, or between a State Party and the Agency, concerning the interpretation or application of this Convention, the parties to the dispute shall consult with a view to the settlement of the dispute by negotiation or by any other peaceful means of settling disputes acceptable to them.

2. If a dispute of this character between States Parties cannot be settled within one year from the request for consultation pursuant to paragraph 1, it shall, at the request of any party to such dispute, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice for decision. Where a dispute is submitted to arbitration, if, within six months from the date of the request, the parties to the dispute are unable to agree on the organization of the arbitration, a party may request the

fleiri gerðardómsmenn. Ef óskum deiluaðila ber ekki saman skal sú beiðni ráða sem send er aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna.

3. Er ríki undirritar, fullgildir, staðfestir eða samþykkir samning þennan, eða gerist aðili að honum, getur það lýst því yfir að það telji sér óskýlt að hlíta öðrum eða báðum þeim meðferðarháttum til lausnar deilumála sem kveðið er á um í 2. tl. Öðrum aðildarríkjum er ekki skýlt að hlíta meðferðarhætti til lausnar deilumála sem kveðið er á um í 2. tl. gagnvart aðildarríki sem slík yfirlýsing gildir um.

4. Aðildarríki sem gefið hefur út yfirlýsingu samkvæmt 3. tl. getur hvenær sem er afturkallað hana með tilkynningu til vörsluaðila.

12. gr. Gildistaka

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu allra ríkja, og Namibíu, sem Namibíuráð Sameinuðu þjóðanna er fulltrúi fyrir, í aðalstöðvum Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar í Vínarborg frá 26. september 1986 að telja, og í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York frá 6. október 1986 að telja, þar til hann öðlast gildi eða í tólf mánuði, eftir því hvort tímabilið er lengra.

2. Ríki eða Namibía, sem Namibíuráð Sameinuðu þjóðanna er fulltrúi fyrir, getur lýst yfir samþykki sínu við að vera bundið samningi þessum annaðhvort með undirritun eða með afhendingu fullgildingar-, staðfestingar- eða samþykktarskjals eftir undirritun sem háð er fullgildingu, staðfestingu eða samþykkt, eða með afhendingu aðildarskjals. Fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- og aðildarskjöl skal fela vörsluaðila til varðveislu.

3. Samningur þessi skal öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að þrjú ríki hafa lýst yfir samþykki sínu við að vera bundin honum.

4. Gagnvart hverju því ríki sem eftir gildistöku samnings þessa lýsir yfir samþykki sínu við að vera bundið honum skal hann öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að samþykki er lýst.

5. (a) Samningur þessi skal liggja frammi til aðildar, á þann hátt sem í grein þessari segir, af hálfu alþjóðastofnana og svæðisstofnana fullvalda ríkja, sem bærar eru til að leita samninga og gera og framkvæma samninga um mál sem samningur þessi tekur til.

President of the International Court of Justice or the Secretary-General of the United Nations to appoint one or more arbitrators. In cases of conflicting requests by the parties to the dispute, the request to the Secretary-General of the United Nations shall have priority.

3. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, a State may declare that it does not consider itself bound by either or both of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by a dispute settlement procedure provided for in paragraph 2 with respect to a State Party for which such a declaration is in force.

4. A State Party which has made a declaration in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw it by notification to the depositary.

Article 12 Entry into force

1. This Convention shall be open for signature by all States and Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, at the Headquarters of the International Atomic Energy Agency in Vienna and at the Headquarters of the United Nations in New York, from 26 September 1986 and 6 October 1986 respectively, until its entry into force or for twelve months, whichever period is longer.

2. A State and Namibia, represented by the United Nations Council for Namibia, may express its consent to be bound by this Convention either by signature, or by deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval following signature made subject to ratification, acceptance or approval, or by deposit of an instrument of accession. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the depositary.

3. This Convention shall enter into force thirty days after consent to be bound has been expressed by three States.

4. For each State expressing consent to be bound by this Convention after its entry into force, this Convention shall enter into force for that State thirty days after the date of expression of consent.

5. (a) This Convention shall be open for accession, as provided for in this article, by international organizations and regional integration organizations constituted by sovereign States, which have competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

(b) Í málum sem falla undir starfssvið þeirra skulu slíkar stofnanir beita réttindum og sinna skyldum aðildarríkja samkvæmt samningi þessum í eigin nafni.

(c) Er slík stofnun leggur fram aðildarskjal sitt skal hún senda vörsluaðila yfirlýsingu þar sem tilgreind eru valdmörk hennar í málum sem samningur þessi tekur til.

(d) Slík stofnun skal ekki hafa atkvæðisrétt umfram þann sem veittur er aðildarríkjum hennar.

13. gr.

Framkvæmd til bráðabirgða

Er ríki undirritar samning þennan, eða hvenær sem er síðar áður en samningur þessi öðlast gildi gagnvart því, getur það lýst því yfir að það muni framfylgja samningi þessum til bráðabirgða.

14. gr.

Breytingar

1. Ríki getur lagt til breytingar á samningi þessum. Breytingartillögu skal senda vörsluaðila, sem þegar skal framsenda hana öllum öðrum aðildarríkjum.

2. Ef meiri hluti aðildarríkja óskar þess við vörsluaðila að hann kalli saman ráðstefnu til að fjalla um fram komnar breytingartillögur skal hann bjóða þeim öllum til slíkrar ráðstefnu, er hefjist eigi fyrr en þrjátíu dögum eftir að boð til hennar eru send. Breytingu sem samþykkt er á ráðstefnunni með meiri hluta tveggja þriðju hluta allra aðildarríkja skal rita í bókun, sem liggja skal frammi til undirritunar af hálfu allra aðildarríkja í Vínarborg og New York.

3. Bókun skal öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að þrjú ríki hafa lýst yfir samþykki sínu við að vera bundin henni. Gagnvart hverju því ríki sem lýsir yfir samþykki sínu við að vera bundið henni eftir að hún hefur öðlast gildi skal hún öðlast gildi þrjátíu dögum eftir að samþykki er lýst.

15. gr.

Uppsögn

1. Aðildarríki getur sagt upp samningi þessum með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila.

2. Uppsögn skal öðlast gildi er eitt ár er liðið frá þeim degi er vörsluaðili tók við tilkynningunni.

(b) In matters within their competence such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the obligations which this Convention attributes to States Parties.

(c) When depositing its instrument of accession, such an organization shall communicate to the depositary a declaration indicating the extent of its competence in respect of matters covered by this Convention.

(d) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

Article 13

Provisional application

A State may, upon signature or at any later date before this Convention enters into force for it, declare that it will apply this Convention provisionally.

Article 14

Amendments

1. A State Party may propose amendments to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary who shall circulate it immediately to all other States Parties.

2. If a majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin not sooner than thirty days after the invitations are issued. Any amendment adopted at the conference by a two-thirds majority of all States Parties shall be laid down in a protocol which is open to signature in Vienna and New York by all States Parties.

3. The protocol shall enter into force thirty days after consent to be bound has been expressed by three States. For each State expressing consent to be bound by the protocol after its entry into force, the protocol shall enter into force for that State thirty days after the date of expression of consent.

Article 15

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which the notification is received by the depositary.

16. gr.
Vörsluaðili

1. Framkvæmdastjóri stofnunarinnar skal vera vörsluaðili samnings þessa.
2. Framkvæmdastjóri stofnunarinnar skal þegar skýra aðildarríkjum og öllum öðrum ríkjum frá:

- (a) hverri undirritun samnings þessa eða breyttingarbókunar;
- (b) hverri afhendingu fullgildingar-, staðfestingar-, samþykktar- eða aðildarskjals sem varðar samning þennan eða bókun;
- (c) hverri yfirlýsingu eða afturköllun yfirlýsingar samkvæmt 11. gr.;
- (d) hverri yfirlýsingu um framkvæmd samnings þessa til bráðabirgða samkvæmt 13. gr.;
- (e) gildistöku samnings þessa og hvernar breytingar á honum; og
- (f) hverri uppsögn samkvæmt 15. gr.

17. gr.
Gildir textar og staðfest afrit

Frumrit samnings þessa, en arabískur, kínverskur, enskur, franskur, rússneskur og spánskur texti hans eru jafngildir, skal fela framkvæmdastjóra Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar til varðveislu, en hann skal senda staðfest afrit aðildarríkjum og öllum öðrum ríkjum.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan, sem liggur frammi til undirritunar eins og mælt er fyrir um í 1. tl. 12. gr.

SAMÞYKKT á þingi Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar á sérstökum fundi þess í Vínarborg 26. september 1986.

Article 16
Depositary

1. The Director General of the Agency shall be the depositary of this Convention.
2. The Director General of the Agency shall promptly notify States Parties and all other States of:

- (a) each signature of this Convention or any protocol of amendment;
- (b) each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession concerning this Convention or any protocol of amendment;
- (c) any declaration or withdrawal thereof in accordance with article 11;
- (d) any declaration of provisional application of this Convention in accordance with article 13;
- (e) the entry into force of this Convention and of any amendment thereto; and
- (f) any denunciation made under article 15.

Article 17
Authentic texts and certified copies

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency who shall send certified copies to States Parties and all other States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized, have signed this Convention, open for signature as provided for in paragraph 1 of article 12.

ADOPTED by the General Conference of the International Atomic Energy Agency meeting in special session at Vienna on the twenty-sixth day of September one thousand nine hundred and eighty-six.

AUGLÝSING

um Evrópusamning um vernd fornleifaarfsins.

Hinn 19. september 1989 var aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins afhent fullgildingarskjal Íslands vegna Evrópusamnings um vernd fornleifaarfsins sem lagður var fram til undirritunar í Lundúnum 6. maí 1969. Hann var undirritaður fyrir Íslands hönd sama dag með fyrirvara um fullgildingu. Samningurinn öðlast gildi 20. desember 1989 að því er Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Útanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. október 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

EVROPUSAMNINGUR

um vernd fornleifaarfsins

Aðildarríki Evrópuráðsins, sem undirritað hafa samning þennan,

sem telja að það sé takmark Evrópuráðsins að koma á meiri einingu meðal aðila, og sérstaklega í því skyni að vernda og gera að veruleika þær hugsjónir og grundvallarreglur sem eru sameiginlegur arfur þeirra,

sem taka tillit til menningarsáttmála Evrópu sem var undirritaður í París 19. desember 1954, og m.a. 5. gr. hans,

sem telja að fornleifaarfurinn sé nauðsynlegur til þekkingar á sögu hinna ýmsu menningarheilda,

sem viðurkenna að siðferðileg ábyrgð á vernd fornleifaarfs Evrópu, elstu gagna um sögu álfunnar, sem nú eru í mikilli hættu, nái til allra Evrópuríkjanna, þótt hún liggi einkum hjá ríkinu sem beinlínis á hlut að máli,

sem telja að fyrsta sporið í átt til verndar þessum arfi ætti að vera að beita ströngustu vísindaaðferðum við rannsóknir og fundi á sviði fornleifafræði, svo að haldast megi við líði öll söguleg merking þeirra hjá komandi kynslóðum, og til að hindra óbætanlegt tap vísindalegrar vitneskju sem ólög-mætur uppgröfur getur haft í för með sér,

sem telja að hin vísindalega vernd sem á þennan hátt væri tryggð fornum leifum

a. væri almennum söfnum sérstaklega í hag, og

EUROPEAN CONVENTION

on the Protection of the Archaeological Heritage

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members for the purpose, in particular, of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Having regard to the European Cultural Convention, signed at Paris on 19 December 1954, and inter alia Article 5 of that Convention;

Affirming that the archaeological heritage is essential to a knowledge of the history of civilisations;

Recognising that while the moral responsibility for protecting the European archaeological heritage, the earliest source of European history, which is seriously threatened with destruction, rests in the first instance with the State directly concerned, it is also the concern of European States jointly;

Considering that the first step towards protecting this heritage should be to apply the most stringent scientific methods to archaeological research or discoveries, in order to preserve their full historical significance and render impossible the irremediable loss of scientific information that may result from illicit excavation;

Considering that the scientific protection thus guaranteed to archaeological objects:

(a) would be in the interests, in particular, of public collections, and

b. myndi stuðla að nauðsynlegum umbótum í verslun með fundnar minjar,

sem telja að nauðsynlegt er að banna leynilega uppgrefti og koma á vísindalegu eftirliti með fornleifum, jafnframt því að reynt verði að ljá uppgrefti minja þýðingu með aukinni fræðslu,

hafa orðið ásaðtt um eftirfarandi:

1. gr.

Í samningi þessum merkir orðið „fornminjar“ allar leifar og hluti, eða hvers kyns verksummerki önnur frá mannvist er varpa ljósi á tímabil eða sérstaka menningu sem uppgreftir eða fundir eru helsta heimild um eða ein sú helsta.

2. gr.

Í því augnamiði að tryggja vernd þess er geymist í jörðinni og einstakra staða þar sem fornleifar kunna að liggja fólgnar, tekur hver samningsaðili að sér að gera ráðstafanir, eftir því sem unnt er, til að:

a. draga mörk um og vernda staði með fornminjum og svæði er telja má mikilsverð frá sjónarmiði fornleifafræði,

b. friða viss svæði í því skyni að hlífa efnislegum sönnunargögnum er jörðin geymir sem fornleifafræðingar komandi kynslóða eiga eftir að rannsaka með greftri.

3. gr.

Til þess að ljá fornleifauppgrefti á stöðum þeim og svæðum sem nefnd eru til í samræmi við 2. gr. samnings þessa fulla vísindalega þýðingu skal hver samningsaðili, eftir því sem unnt er:

a. banna og hafa heimil á ólögmætum uppgrefti,

b. grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að einungis hæfum mönnum sé falið að standa að uppgrefti, og þá með sérstakri heimild,

c. tryggja eftirlit og örugga meðferð á því sem fram kemur.

4. gr.

1. Hver samningsaðili skuldbindur sig, í þágu rannsókna og útbreiðslu á upplýsingum um fundnar fornleifar, til að gera allar tilhlýðilegar ráðstafanir svo að tryggð megi verða sem greiðust og rækilegust dreifing á upplýsingum í útgáfum vísindalegs eðlis er fjalla um uppgroft og fundi.

2. Ennfremur skal sérhver samningsaðili ihuga leiðir er fara megi til að:

(b) would promote a much-needed reform of the market in archaeological finds;

Considering that it is necessary to forbid clandestine excavations and to set up a scientific control of archaeological objects as well as to seek through education to give to archaeological excavations their full scientific significance,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention, all remains and objects, or any other traces of human existence, which bear witness to epochs and civilisations for which excavations or discoveries are the main source or one of the main sources of scientific information, shall be considered as archaeological objects.

Article 2

With the object of ensuring the protection of deposits and sites where archaeological objects lie hidden, each Contracting Party undertakes to take such measures as may be possible in order:

(a) to delimit and protect sites and areas of archaeological interest;

(b) to create reserve zones for the preservation of material evidence to be excavated by later generations of archaeologists.

Article 3

To give full scientific significance to archaeological excavations in the sites, areas and zones designated in accordance with Article 2 of this Convention, each Contracting Party undertakes, as far as possible, to:

(a) prohibit and restrain illicit excavations;

(b) take the necessary measures to ensure that excavations are, by special authorisation, entrusted only to qualified persons;

(c) ensure the control and conservation of the results obtained.

Article 4

1. Each Contracting Party undertakes, for the purpose of the study and distribution of information on archaeological finds, to take all practicable measures necessary to ensure the most rapid and complete dissemination of information in scientific publications on excavations and discoveries.

2. Moreover, each Contracting Party shall also consider ways and means of:

a. koma af stað heimildaöflun um fornleifar í opinberri eign og, þar sem unnt er, um fornleifar í eigu einstaklinga,

b. leggja drög að vísindalegri skrá yfir fornleifar í opinberri eign og, þar sem unnt er, fornleifar í eigu einstaklinga.

5. gr.

Með hliðsjón af vísindalegu, menningarlegu og fræðslulegu markmiði samnings þessa skuldbindur hver samningsaðili sig til að:

a. stuðla að útbreiðslu fornra minja í vísindalegum, menningarlegum eða fræðslulegu skyni,

b. hvetja til að skipst verði á vitneskju um:

i. fornminjar,

ii. leyfilegar og óheimilar rannsóknir minja með uppgreftri

milli vísindastofnana, safna og þar til bærna stofnana ríkisins,

c. gera allt sem í hans valdi stendur til að tryggja að lögbær stjórnvöld í upprunaríkjunum, aðilum að samningnum, fái vitneskju um sérhver tilboð á hlutum sem grunur leikur á um að borist hafi frá ólögðum uppgrefti eða á ólöglegan hátt frá viðurkenndum uppgrefti, ásamt nauðsynlegum upplýsingum þar um,

d. reyna með tilstilli fræðslu að mynda og leiða til þroska hjá almenningi vitund um, hversu mikilvægar fornminjar eru fyrir þekkingu á sögu menningarinnar og hversu arfi þessum stafar hættu af uppgröftum sem ekki er eftirlit með.

6. gr.

1. Hver aðili skuldbindur sig til að takast á hendur með sem hentugustu móti samvinnu í því augnamiði að tryggja að útbreiðsla fornra minja spilli engan veginn fyrir vernd hins menningarlega og vísindalega gildis þeirra.

2. Hver aðili skuldbindur sig sérstaklega:

a. til að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að söfn og aðrar hliðstæðar stofnanir, sem afla gripa undir eftirliti ríkisins, fái ekki í hendur fornar minjar sem gruna má af sérstökum orsökum að borist hafi frá leyfilegum uppgrefti eða á ólöglegan hátt frá viðurkenndum uppgrefti,

b. þegar um ræðir söfn og aðrar hliðstæðar stofnanir sem eru á landssvæði samningsríkis en geta aflað gripa án eftirlits ríkisins til að:

i. senda texta samnings þessa til þeirra, og

(a) establishing a national inventory of publicly owned and, where possible, privately-owned archaeological objects;

(b) preparing a scientific catalogue of publicly-owned and, where possible, privately-owned archaeological objects.

Article 5

With a view to the scientific, cultural and educational aims of this Convention, each Contracting Party undertakes to:

(a) facilitate the circulation of archaeological objects for scientific, cultural and educational purposes;

(b) encourage exchanges of information on:

(i) archaeological objects,

(ii) authorised and illicit excavations

between scientific institutions, museums and the competent national departments;

(c) do all in its power to assure that the competent authorities in the States of origin, Contracting Parties to this Convention, are informed of any offer suspected of coming either from illicit excavations or unlawfully from official excavations, together with the necessary details thereon;

(d) endeavour by educational means to create and develop in public opinion a realisation of the value of archaeological finds for the knowledge of the history of civilisation, and the threat caused to this heritage by uncontrolled excavations.

Article 6

1. Each Contracting Party undertakes to co-operate in the most appropriate manner in order to ensure that the international circulation of archaeological objects shall in no way prejudice the protection of the cultural and scientific interest attaching to such objects.

2. Each Contracting Party undertakes specifically:

(a) as regards museums and other similar institutions whose acquisition policy is under State control, to take the necessary measures to avoid their acquiring archaeological objects suspected, for a specific reason, of having originated from clandestine excavations or of coming unlawfully from official excavations;

(b) as regards museums and other similar institutions, situated in the territory of a Contracting Party but enjoying freedom from State control in their acquisition policy:

(i) to transmit the text of this Convention, and

- ii. láta einskis ófreistað til að fá stuðning téðra safna og stofnana við boðum þeim er fram eru sett í b-lið,

c. hindra, svo sem unnt er, með því að beita menntun, fræðslu, árvekni og samvinnu, flutning á fornminjum sem gruna má af sérstökum orsökum að borist hafi frá ólögætum uppgreftri eða á ólöglegan hátt frá viðurkenndum uppgreftri.

7. gr.

Til að tryggja framkvæmd meginreglunnar um samvinnu við vernd fornminjaarfsins, sem er undirstaðan í samningi þessum, skuldbindur hver samningsaðili sig, innan þess ramma sem undir er jústast samkvæmt samningnum, til að gefa gaum hverri spurningu á vettvangi greiningar, er einhver annar aðili kann að koma fram með, og til að ganga til virkrar samvinnu að svo miklu leyti sem landslög leyfa.

8. gr.

Ráðstafanir þær sem gert er ráð fyrir í samningi þessum skulu ekki hindra löglega verslun með fornminjar né eignarhald þeirra, og ekki heldur hafa áhrif á lagareglur um flutning þeirra.

9. gr.

Sérhverjum samningsaðila ber að láta aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins vita á tilhlýðilegum tíma um þær ráðstafanir sem hann kanna að hafa gert vegna framkvæmdar samnings þessa.

10. gr.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins. Hann er háður fullgildingu eða viðurkenningu. Fullgildingar- og viðurkenningarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdstjóra Evrópuráðsins.

2. Samningur þessi gengur í gildi þremur mánuðum eftir afhendingu þriðja fullgildingar- eða viðurkenningarskjalsins.

3. Gagnvart ríki sem undirritar samninginn og fullgildir eða viðurkennir hann síðar öðlast hann gildi þremur mánuðum eftir afhendingu fullgildingar- eða viðurkenningarskjalsins.

11. gr.

1. Eftir gildistöku samnings þessa:
a. getur sérhvertt ríki sem ekki er aðili að Evrópuráðinu en er aðili að menningarsáttmála

- (ii) to spare no effort to obtain the support of the said museums and institutions for the principles set out in the preceding paragraph;

(c) to restrict, as far as possible, by education, information, vigilance and co-operation, the movement of archaeological objects suspected, for a specific reason, of having been obtained from illicit excavations or unlawfully from official excavations.

Article 7

In order to ensure the application of the principle of co-operation in the protection of the archaeological heritage which is the basis of this Convention, each Contracting Party undertakes, within the context of the obligations accepted under the terms of this Convention, to give consideration to any questions of identification and authentication raised by any other Contracting Party, and to co-operate actively to the extent permitted by its national legislation.

Article 8

The measures provided for in this Convention cannot restrict lawful trade in or ownership of archaeological objects, nor affect the legal rules governing the transfer of such objects.

Article 9

Each Contracting Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe in due course of measures it may have taken in respect of the application of the provisions of this Convention.

Article 10

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 11

1. After entry into force of this Convention:
(a) any non-member State of the Council of Europe which is a Contracting Party to the Euro-

Evrópu, sem undirritaður var í París 19. desember 1954, gerst aðili að samningnum.

b. getur ráðherranefnd Evrópuráðsins boðið ríkjum sem ekki eru aðilar að Evrópuráðinu að gerast aðilar að samningnum.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur það gildi þremur mánuðum eftir afhendingu.

12. gr.

1. Sérhverju ríki, sem undirritar samninginn, er heimilt við undirritun eða við afhendingu fullgildingar- eða viðurkenningarskjals – og sérhverju ríki, sem gerist aðili, við afhendingu aðildarskjals – að tilgreina það eða þau landssvæði sem samningur þessi nær til.

2. Sérhvert ríki, sem undirritar samninginn, getur, við afhendingu fullgildingar- eða viðurkenningarskjals eða síðar – eða sérhvert ríki, sem gerist aðili, við afhendingu aðildarskjals eða síðar – lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að samningur þessi nái einnig til hvaða annars landssvæðis eða landssvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingunni enda fari það með utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuldbinda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt undanfarandi töluð má afturkalla fyrir hvert það landssvæði sem þar er greint á þann hátt sem mælt er fyrir um í 13. gr. samnings þessa.

13. gr.

1. Samningur þessi gildir ótímabundið.

2. Sérhver samningsaðili getur hvenær sem er sagt samningi þessum upp með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

3. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir þann dag er aðalframkvæmdastjóra berst tilkynningin.

14. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins og sérhverju ríki sem gerst hefur aðili að samningnum um:

a. sérhverja undirritun,

b. afhendingu sérhvers fullgildingar-, viðurkenningar- eða aðildarskjals,

c. sérhvern gildistökudag samnings þessa samkvæmt 10. gr.,

pean Cultural Convention signed at Paris on 19 December 1954 may accede to this Convention;

(b) the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any other non-member State to accede thereto.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 12

1. Each signatory State, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification or acceptance, or each acceding State, when depositing its instrument of accession, may specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Each signatory State, when depositing its instrument of ratification or acceptance or at any later date, or each acceding State, when depositing its instrument of accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, may extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 13 of this Convention.

Article 13

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 14

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

(a) any signature;

(b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;

(c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 10 thereof;

d. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 2. og 3. tl. 12. gr.,

e. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 13. gr. svo og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Lundúnum 6. maí 1969 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textarnir jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til allra ríkja sem undirritað hafa samninginn eða gerst aðilar að honum.

(d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 12;

(e) any notification received in pursuance of the provisions of Article 13 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at London, this 6th day of May 1969, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

AUGLÝSING

um viðbótarsamning við Evrópusamning um upplýsingar um erlenda löggjöf.

Hinn 19. september 1989 var aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins afhent fullgildingarskjal Íslands vegna viðbótarsamnings við Evrópusamning frá 7. júní 1968 um upplýsingar um erlenda löggjöf sem lagður var fram til undirritunar í Strassborg 15. mars 1978, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 16/1969. Hann var undirritaður fyrir Íslands hönd 27. apríl 1978 með fyrirvara um fullgildingu. Viðbótarsamningurinn öðlast gildi 20. desember 1989 að því er Ísland varðar.

Evrópusamningurinn er birtur sem fylgiskjal 1 með auglýsingu þessari og viðbótarsamningurinn sem fylgiskjal 2.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. október 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal 1.

EVROÞUSAMNINGUR um upplýsingar um erlenda löggjöf

Formáli

Aðildarríki Evrópuráðsins, sem undirritað hafa samning þennan,

sem hafa í huga að markmið Evrópuráðsins er að koma á aukinni einingu meðal aðila þess,

EUROPEAN CONVENTION on Information on Foreign Law

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its Members;

sem eru sannfærð um að stofnun kerfis um alþjóðlega gagnkvæma aðstoð til þess að auðvelda störf dómsýslustjórnvalda til þess að afla upplýsinga um erlenda löggjöf muni stuðla að því að markmiði þessu verði náð,

hafa orðið ásaðtt um eftirfarandi:

1. gr.

Gildissvið samningsins

1. Samningsaðilar takast á hendur að láta hver öðrum í té í samræmi við ákvæði samnings þessa upplýsingar um löggjöf sína og málsmeðferð á sviði einkamála og verslunarmála svo og um dómsýslustofnanir sínar.

2. Þó mega tveir eða fleiri samningsaðilar ákveða að láta sín á milli gildissvið samnings þessa taka til annarra sviða en þeirra sem nefnd eru í tölulíðnum næst hér að framan. Senda skal texta slíkra samninga til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. gr.

Milligöngustofnanir ríkja

1. Til þess að framfylgja ákvæðum samnings þessa skal sérhver samningsaðili setja á stofn eða tilnefna sérstaka stofnun (hér á eftir nefnd „móttökustofnun“):

a. til þess að veita viðtöku beiðnum um upplýsingar þær sem um getur í 1. tl. 1. gr. samnings þessa frá öðrum samningsaðila;

b. til þess að annast afgreiðslu á beiðnum þessum í samræmi við 6. gr.

Móttökustofnunin getur verið annaðhvort ráðuneyti eða önnur ríkisstofnun.

2. Sérhver samningsaðili má setja á stofn eða tilnefna eina eða fleiri stofnanir (hér á eftir nefnd „sendistofnun“) til þess að veita viðtöku beiðnum um upplýsingar frá dómsýslustjórnvöldum sínum og senda þær til lögbærrar erlendar móttökustofnunar. Tilnefna má móttökustofnun sem sendistofnun.

3. Sérhver samningsaðili skal senda aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins nafn og heimilisfang móttökustofnunar sinnar og, eftir því sem við á, sendistofnunar eða sendistofnana sinna.

3. gr.

Stjórnvöld sem rétt hafa til að beiðast upplýsinga

1. Beiðni um upplýsingar skal ávallt sett fram af dómsýslustjórnvaldi jafnvel þótt það stjórnvald hafi ekki samið hana. Beiðni má eingöngu setja

Convinced that the creation of a system of international mutual assistance in order to facilitate the task of judicial authorities in obtaining information on foreign law, will contribute to the attainment of this aim,

Have agreed as follows:

Article 1

Scope of the Convention

1. The Contracting Parties undertake to supply one another, in accordance with the provisions of the present Convention, with information on their law and procedure in civil and commercial fields as well as on their judicial organisation.

2. However, two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the scope of the present Convention to fields other than those mentioned in the preceding paragraph. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 2

National liaison bodies

1. In order to carry out the provisions of the present Convention each Contracting Party shall set up or appoint a single body (hereinafter referred to as the “receiving agency”):

(a) to receive requests for the information referred to in Article 1, paragraph 1, of the present Convention from another Contracting Party;

(b) to take action on these requests in accordance with Article 6.

The receiving agency may be either a Ministerial department or other State body.

2. Each Contracting Party may set up or appoint one or more bodies (hereinafter referred to as “transmitting agency”) to receive requests for information from its judicial authorities and to transmit them to the competent foreign receiving agency. The receiving agency may be appointed as a transmitting agency.

3. Each Contracting Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of its receiving agency and, where appropriate, of its transmitting agency or agencies.

Article 3

Authorities entitled to make a request for information

1. A request for information shall always emanate from a judicial authority, even when it has not been drawn up by that authority. The

fram þegar raunverulega hefur verið hafist handa um málshöfðun.

2. Sérhver samningsaðili má, hafi hann ekki sett á stofn eða tilnefnt sendistofnun, gefa til kynna með yfirlýsingu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins hvert af stjórnvöldum þess það telur dómsýslustjórnvald í merkingu tölulíðarins næst hér að framan.

3. Tveir eða fleiri samningsaðilar mega ákveða að láta sín á milli samning þennan taka til beiðna frá stjórnvöldum öðrum en dómsýslustjórnvöldum. Senda skal texta slíkra samninga til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

4. gr.

Efni í beiðni um upplýsingar

1. Í beiðni um upplýsingar skal geta dómsýslustjórnvalds þess sem setur hana fram svo og eðlis málsins. Í henni skal tilgreina eins nákvæmlega og unnt er atriði þau sem upplýsinga er óskað um varðandi löggjöf ríkisins sem beiðninni er beint til, og, þar sem fleiri en eitt réttarkerfi er í ríkinu sem beiðninni er beint til, það réttarkerfi sem upplýsinga er beiðst um.

2. Í beiðninni skal enn fremur geta þeirra staðreynda sem nauðsynlegar eru bæði til þess að hún verði rétt skilin svo og til þess að unnt sé að semja nákvæmt og ítarlegt svar. Afrit af skjölum má láta fylgja þegar það er nauðsynlegt til þess að skýra efnissvið beiðinnar.

3. Í beiðni má einnig greina atriði á öðrum sviðum en þeim er um getur í 1. tl. 1. gr. þar sem þær tengjast grundvallaratriðum þeim sem tilgreind eru í beiðninni.

4. Semji dómsýslustjórnvald ekki beiðnina skal henni fylgja ákvörðun þess stjórnvalds sem heimil- ar hana.

5. gr.

Sending beiðni um upplýsingar

Beiðni um upplýsingar skal sendistofnun eða, sé slík stofnun ekki fyrir hendi, dómsýslustjórnvald það sem setur hana fram senda beint til móttökustofnunar ríkis þess sem beiðninni er beint til.

6. gr.

Stjórnvöld sem vald hafa til að svara

1. Móttökustofnunin sem hefur veitt viðtöku beiðni um upplýsingar getur annaðhvort samið svarið sjálf eða sent beiðnina til annarrar ríkis- stofnunar eða opinberrar stofnunar til þess að semja svarið.

request may be made only where proceedings have actually been instituted.

2. Any Contracting Party may, if it has not set up or appointed a transmitting agency, indicate, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which of its authorities it will deem a judicial authority within the meaning of the preceding paragraph.

3. Two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the present Convention to requests from authorities other than judicial authorities. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 4

Contents of a request for information

1. A request for information shall state the judicial authority from which it emanates as well as the nature of the case. It shall specify as exactly as possible the questions on which information concerning the law of the requested State is desired, and where there is more than one legal system in the requested State, the system of the law on which information is requested.

2. The request shall also state the facts necessary both for its proper understanding and for the formulation of an exact and precise reply. Copies of documents may be attached where necessary to clarify the scope of the request.

3. The request may include questions in fields other than those referred to in Article 1, paragraph (1) where they relate to the principal questions specified in the request.

4. Where a request is not drawn up by a judicial authority it shall be accompanied by the decision of that authority authorising it.

Article 5

Transmission of a request for information

A request for information shall be transmitted directly to the receiving agency of the requested State by a transmitting agency or, in the absence of such an agency, by the judicial authority from which it emanates.

Article 6

Authorities empowered to reply

1. The receiving agency which has received a request for information may either draw up the reply itself or transmit the request to another State or official body to draw up the reply.

2. Móttökustofnunin má í þeim tilvikum þegar það á við eða vegna stjórnunartilhögunar senda beiðnina til einkastofnunar eða hæfs lögfræðings til þess að semja svarið.

3. Nú er líklegt að kostnaður hljótist af beitingu tölulíðarins næst hér að framan og skal þá móttökustofnunin, áður en hún hlutast til um sendinguna sem um getur í nefndum tölulíð, gefa stjórnvaldi því sem setti beiðnina fram til kynna hvaða einkastofnun eða lögfræðingi beiðnin muni send, tilkynna nefndu stjórnvaldi eins nákvæmlega og unnt er um líklegan kostnað og biðja um samþykki þess.

7. gr.

Efni svarsins

Tilgangur með svarinu skal vera að gefa dómsýslustjórnvaldi því sem beiðnina setti fram upplýsingar á hlutlægan og óvilhallan hátt um löggjöf ríkis þess sem beiðninni er beint til. Í svarinu skal greina, eftir því sem við á, lagatexta þá og dómsúrlausnir þær sem máli skipta. Því skulu fylgja, að því marki sem nauðsynlegt þykir til þess að stjórnvald það sem beiðnina setti fram fái viðhlitandi upplýsingar, öll viðbótarskjöl svo sem úrdrættir úr fræðiritum og undirbúningsvinnuskjöl. Því mega einnig fylgja athugasemdir til skýringar.

8. gr.

Áhrif svarsins

Upplýsingar þær sem gefnar eru í svari skulu ekki binda dómsýslustjórnvald það sem beiðnina setti fram.

9. gr.

Sending svarsins

Móttökustofnunin skal senda sendistofnuninni svarið hafi sú stofnun sent beiðnina eða dómsýslustjórnvaldinu hafi það sent beiðnina beint.

10. gr.

Skylda til að svara

1. Móttökustofnunin sem beiðni um upplýsingar hefur verið sent til skal annast afgreiðslu á beiðninni í samræmi við 6. gr., sbr. þó 11. gr.

2. Semji móttökustofnunin ekki svarið er henni skylt að ábyrgjast að svar verði sent, sbr. þó skilyrðin er tilgreind eru í 12. gr.

2. The receiving agency may, in appropriate cases or for reasons of administrative organisation, transmit the request to a private body or to a qualified lawyer to draw up the reply.

3. Where the application of the preceding paragraph is likely to involve costs, the receiving agency shall, before making the transmission referred to in the said paragraph, indicate to the authority from which the request emanated the private body or lawyer to whom the request will be transmitted, inform the said authority as accurately as possible of the probable cost, and request its consent.

Article 7

Content of the reply

The object of the reply shall be to give information in an objective and impartial manner on the law of the requested State to the judicial authority from which the request emanated. The reply shall contain, as appropriate, relevant legal texts and relevant judicial decisions. It shall be accompanied, to the extent deemed necessary for the proper information of the requesting authority, by any additional documents, such as extracts from doctrinal works and "travaux préparatoires". It may also be accompanied by explanatory commentaries.

Article 8

Effects of the reply

The information given in the reply shall not bind the judicial authority from which the request emanated.

Article 9

Communication of the reply

The reply shall be addressed by the receiving agency to the transmitting agency, if the request has been transmitted by this agency, or to the judicial authority, if the request was sent directly by the latter.

Article 10

Duty to reply

1. The receiving agency to whom a request for information has been sent shall, subject to the provisions of Article 11, take action on the request in accordance with Article 6.

2. Where the reply is not drawn up by the receiving agency, the latter shall be bound to ensure that a reply is sent subject to the conditions specified in Article 12.

11. gr.

Undantekningar frá skyldu til að svara

Ríki það sem beiðninni er beint til má neita að annast afgreiðslu á beiðni um upplýsingar hafi mál það sem beiðnin er sprottin af áhrif á hagsmuni þess eða telji það að svarið gæti skaðað fullveldi þess eða öryggi.

12. gr.

Tímatakmörk fyrir svar

Svar við beiðni um upplýsingar skal veita svo fljótt sem auðið er. Sé þó þörf á löngum tíma til undirbúnings svarsins skal móttökustofnunin tilkynna það því erlenda stjórnvaldi sem beiðnina setti fram og, ef unnt er, gefa jafnframt til kynna þann dag sem líklegt er að svarið muni sent.

13. gr.

Viðbótarupplýsingar

1. Móttökustofnunin svo og sú stofnun eða sá maður sem hún hefur falið að svara í samræmi við 6. gr. má biðja stjórnvald það sem beiðnina setti fram að láta í té þær viðbótarupplýsingar sem henni þykja nauðsynlegar til þess að semja svarið.

2. Móttökustofnunin skal senda beiðnina um viðbótarupplýsingar á sama hátt og gert er ráð fyrir í 9. gr. um sendingu svarsins.

14. gr.

Tungumál

1. Beiðnin um upplýsingar og fylgiskjöl skulu vera á tungumáli eða á einu af opinberum tungumálum ríkis þess sem beiðninni er beint til eða þýðing á það tungumál fylgi. Svarið skal vera á tungumáli þess ríkis sem beiðninni er beint til.

2. Tveir eða fleiri samningsaðilar geta þó ákveðið að víkja sín á milli frá ákvæðum tölulíðarins næst hér að framan.

15. gr.

Kostnaður

1. Svar skal ekki hafa í för með sér greiðslu neinna gjalda né kostnaðar nema þeirra sem um getur í 3. tl. 6. gr. sem ríkið er beiðnina setur fram skal greiða.

2. Tveir eða fleiri samningsaðilar mega þó ákveða að víkja sín á milli frá ákvæðum tölulíðarins næst hér að framan.

Article 11

Exceptions to the obligation to reply

The requested State may refuse to take action on the request for information if its interests are affected by the case giving rise to the request or if it considers that the reply might prejudice its sovereignty or security.

Article 12

Time-limit for the reply

The reply to a request for information shall be furnished as rapidly as possible. However, if the preparation of the reply requires a long time, the receiving agency shall so inform the requesting foreign authority and shall, if possible, indicate at the same time the probable date on which the reply will be communicated.

Article 13

Additional information

1. The receiving agency, as well as the body or the person whom it has instructed to reply, in accordance with Article 6, may request the authority from which the request emanates to provide any additional information it deems necessary to draw up the reply.

2. The request for additional information shall be transmitted by the receiving agency in the same way as is provided by Article 9 for the communication of the reply.

Article 14

Languages

1. The request for information and annexes shall be in the language or in one of the official languages of the requested State or be accompanied by a translation into that language. The reply shall be in the language of the requested State.

2. However, two or more Contracting Parties may decide to derogate, as between themselves, from the provisions of the preceding paragraph.

Article 15

Costs

1. The reply shall not entail payment of any charges or expenses except those referred to in Article 6, paragraph 3, which shall be borne by the State from which the request emanates.

2. However, two or more Contracting Parties may decide to derogate, as between themselves, from the provisions of the preceding paragraph.

16. gr.

Sambandsríki

Í sambandsríkjum má vegna stjórnskipulagsá-
stæðna fela öðrum ríkisstofnunum störf móttöku-
stofnunarinnar önnur en þau sem innt eru af hendi
samkvæmt a-lið 1. tl. 2. gr.

17. gr.

Gildistaka samningsins

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undir-
ritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins. Hann er
háður fullgildingu eða viðurkenningu. Fullgildingar-
og viðurkenningarskjöl skulu afhent aðalfram-
kvæmdstjóra Evrópuráðsins.

2. Samningur þessi gengur í gildi þremur mán-
uðum eftir afhendingu þriðja fullgildingar- eða
viðurkenningarskjalsins.

3. Gagnvart ríki sem undirritar samninginn og
fullgildir eða viðurkennir hann síðar öðlast hann
gildi þremur mánuðum eftir afhendingu fullgild-
ingar- eða viðurkenningarskjalsins.

18. gr.

Aðild ríkja sem ekki eru aðilar að Evrópuráðinu

1. Eftir gildistöku samnings þessa getur ráð-
herranefnd Evrópuráðsins boðið ríkjum sem ekki
eru aðilar að Evrópuráðinu að gerast aðilar að
samningnum.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent
aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur
það gildi þremur mánuðum eftir afhendingu.

19. gr.

Landssvæði sem samningurinn tekur til

1. Sérhverjum samningsaðila er heimilt við
undirritun eða við afhendingu fullgildingar-, við-
urkenningar- eða aðildarskjals að tilgreina það
eða þau landssvæði sem samningur þessi nær til.

2. Sérhver samningsaðili getur, við afhendingu
fullgildingar-, viðurkenningar- eða aðildarskjals
eða síðar, lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra
Evrópuráðsins að samningur þessi nái einnig til
hvaða annars landssvæðis eða landssvæða sem
tilgreind eru í yfirlýsingunni enda fari hann með
utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuld-
binda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt
undanfarandi tölulíð má afturkalla fyrir hvert það
landssvæði sem þar er greint á þann hátt sem mælt
er fyrir um í 20. gr. samnings þessa.

Article 16

Federal States

In Federal States, the functions of the receiving
agency other than those exercised under Article 2,
paragraph 1 (a) may, for constitutional reasons,
be conferred on other State bodies.

Article 17

Entry into force of the Convention

1. This Convention shall be open to signature by
the member States of the Council of Europe. It
shall be subject to ratification or acceptance.
Instruments of ratification or acceptance shall be
deposited with the Secretary General of the Coun-
cil of Europe.

2. This Convention shall enter into force three
months after the date of the deposit of the third
instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or
accepting subsequently, the Convention shall
come into force three months after the date of the
deposit of its instrument of ratification or
acceptance.

Article 18

**Accession of a State not a Member of the
Council of Europe**

1. After the entry into force of this Convention,
the Committee of Ministers of the Council of
Europe may invite any non-member State to
accede thereto.

2. Such accession shall be effected by depositing
with the Secretary General of the Council of
Europe an instrument of accession which shall
take effect three months after the date of its
deposit.

Article 19

Territorial scope of the Convention

1. Any Contracting Party may, at the time of
signature or when depositing its instrument of
ratification, acceptance or accession, specify the
territory or territories to which this Convention
shall apply.

2. Any Contracting Party may, when depositing
its instrument of ratification, acceptance or acces-
sion or at any later date, by declaration addressed
to the Secretary General of the Council of
Europe, extend this Convention to any other
territory or territories specified in the declaration
and for whose international relations it is respon-
sible or on whose behalf it is authorised to give
undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the
preceding paragraph may, in respect of any terri-
tory mentioned in such declaration, be withdrawn
according to the procedure laid down in Article 20
of this Convention.

20. gr.

Gildistími samningsins og uppsögn

1. Samningur þessi gildir ótímabundið.
2. Sérhver samningsaðili getur hvenær sem er sagt samningi þessum upp með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.
3. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir þann dag er aðalframkvæmdastjóra berst tilkynningin.

21. gr.

Hlutverk aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins og sérhverju ríki sem gerst hefur aðili að samningnum um:

- a. sérhverja undirritun,
- b. afhendingu sérhvers fullgildingar-, viðurkenningar- eða aðildarskjals,
- c. sérhvern gildistökudag samnings þessa samkvæmt 17.gr.,
- d. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 2. tl. 1. gr., 3. tl. 2. gr., 2. tl. 3. gr. og 2. og 3. tl. 19. gr.,
- e. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 20. gr. svo og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Lundúnum 7. júní 1968 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjala-safni Evrópuráðsins og eru báðir textarnir jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til allra ríkja sem undirritað hafa samninginn eða gerst aðilar að honum.

Fylgiskjal 2.

VIÐBÓTARSAMNINGUR
við Evrópusamning um upplýsingar
um erlenda löggjöf

Aðildarríki Evrópuráðsins, sem undirritað hafa samning þennan,

sem hafa hliðsjón af ákvæðum Evrópusamningsins um upplýsingar um erlenda löggjöf sem lagður var fram til undirritunar í London 7. júní 1968 (hér á eftir nefndur „samningurinn“),

Article 20

Duration of the Convention and denunciation

1. This Convention shall remain in force indefinitely.
2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 21

Functions of the Secretary General of the Council of Europe

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 17 thereof;
- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 1, paragraph 3 of Article 2, paragraph 2 of Article 3 and paragraphs 2 and 3 of Article 19;
- (e) any notification received in pursuance of the provisions of Article 20 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at London, this 7th June 1968, in French and English, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

ADDITIONAL PROTOCOL
to the European Convention on Information on
Foreign Law

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Having regard to the provisions of the European Convention on Information on Foreign Law, opened for signature in London 7 June 1968 (hereinafter referred to as “the Convention”);

sem hafa í huga að æskilegt er að láta kerfið um alþjóðlega gagnkvæma aðstoð sem komið er á með þeim samningi taka til sviðs hegningarlaga og laga um meðferð opinberra mála innan fjölhliða ramma sem opin sé öllum samningsaðilum samningsins,

sem hafa í huga að í því skyni að útrýma efnahagslegum hindrunum fyrir dómsmeðferð og að auðvelda mönnum í efnahagslega veikri stöðu að framfylgja rétti sínum í aðildarríkjunum sé einnig æskilegt að láta kerfið sem komið var á með samningnum taka til lögfræðilegrar aðstoðar og ráðleggingar í einkamálum og verslunarmálum,

sem taka tillit til þess að í 2. tl. 1. gr. samningsins er gert ráð fyrir að tveir eða fleiri samningsaðilar megi ákveða að láta sín á milli gildissvið samningsins taka til annarra sviða en um getur í samningnum,

sem taka tillit til þess að í 3. tl. 3. gr. samningsins er gert ráð fyrir að tveir eða fleiri samningsaðilar megi ákveða að láta sín á milli samninginn taka til beiðna frá stjórnvöldum öðrum en dómsýslustjórnvöldum,

hafa orðið ásaðtt um eftirfarandi:

I. KAFLI

1. gr.

Samningsaðilar takast á hendur að veita hver öðrum í samræmi við ákvæði samningsins upplýsingar um efni laga sinna og réttarfarslög sín og dómstofnanir sínar á sviði sakamála, þar með talin saksóknarstjórnvöld, svo og um lög varðandi fullnustu refsiráðstafana. Skuldbinding þessi tekur til sérhverra meðferða varðandi misgerðir þegar saksókn fyrir þær á þeim tíma þegar upplýsinga er beiðst fellur undir lögsögu dómsýslustjórnvalds þess aðila sem beiðnina setur fram.

2. gr.

Beiðni um upplýsingar varðandi atriði sem um getur í 1. gr. má:

a. ekki einungis dómstóll setja fram, heldur sérhvert dómsýslustjórnvald sem hefur lögsögu til að ákæra fyrir misgerðir eða til að fullnægja dómum sem felldir hafa verið með endanlegum og bindandi áhrifum; og

b. ekki einungis setja fram þegar raunverulega hefur verið hafist handa um málsmeðferð, heldur einnig þegar málsmeðferð er fyrirhuguð.

Considering that it is desirable to extend the system of international mutual assistance established by that Convention in the field of criminal law and procedure, in a multilateral framework open to all the Contracting Parties to the Convention;

Considering that, with a view to eliminating economic obstacles to legal proceedings and permitting persons in an economically weak position more easily to exercise their rights in member States, it is also desirable to extend the system established by the Convention to the field of legal aid and advice in civil and commercial matters;

Noting that Article 1, paragraph 2, of the Convention provides that two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the scope of the Convention to fields other than those referred to in the Convention;

Noting that Article 3, paragraph 3, of the Convention provides that two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the Convention to requests from authorities other than judicial authorities,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Article 1

The Contracting Parties undertake to supply one another, in accordance with the provisions of the Convention, with information in their substantive and procedural law and judicial organisation in the criminal field, including prosecuting authorities, as well as on the law concerning the enforcement of penal measures. This undertaking applies to all proceedings in respect of offences the prosecution of which, at the time of the request for information, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

Article 2

A request for information on questions in the field referred to in Article 1 may;

a. emanate not only from a court, but from any judicial authority having jurisdiction to prosecute offences or execute sentences that have been imposed with final and binding effect; and

b. be made not only where proceedings have actually been instituted, but also when the institution of proceedings is envisaged.

II. KAFLI

3. gr.

Innan ramma skuldbindingar þeirrar er í 1. tl. 1. gr. samningsins getur eru samningsaðilar sammála um að beiðni um upplýsingar megi:

a. ekki einungis dómsýslustjórnvald setja fram heldur sérhvert stjórnvald eða maður sem aðhefst innan opinbers kerfis fyrir lögfræðilega aðstoð eða lögfræðilegar ráðleggingar vegna manna í efnahagslega veikri stöðu; og

b. ekki einungis setja fram þegar raunverulega hefur verið hafist handa um málsmeðferð heldur einnig þegar málsmeðferð er fyrirhuguð.

4. gr.

1. Sérhver samningsaðili sem ekki hefur sett á stofn eða tilnefnt eina eða fleiri stofnanir til þess að starfa sem sendistofnun eins og ráð er fyrir gert í 2. tl. 2. gr. samningsins skal setja á stofn eða tilnefna slíka stofnun eða stofnanir í þeim tilgangi að senda beiðni um upplýsingar í samræmi við 3. gr. viðbótarsamnings þessa til lögbærrar erlendar móttökustofnunar.

2. Sérhver samningsaðili skal senda aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins nafn og heimilisfang sendistofnunar þeirrar eða sendistofnana þeirra sem settar eru á stofn eða tilnefndar eru í samræmi við töluðöðinn næst hér að framan.

III. KAFLI

5. gr.

1. Sérhvert ríki má við undirritun eða við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals lýsa yfir að það muni einungis vera bundið af annaðhvort I. eða II. kafla viðbótarsamnings þessa.

2. Sérhvert ríki sem gefið hefur slíka yfirlýsingu má hvenær sem er síðar lýsa yfir með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að það muni vera bundið af ákvæðum bæði I. og II. kafla. Slík tilkynning skal taka gildi frá þeim degi sem hún er móttækin.

3. Sérhver samningsaðili sem bundinn er af ákvæðum bæði I. og II. kafla má hvenær sem er lýsa yfir með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að hann muni einungis vera bundinn af annaðhvort I. eða II. kafla. Slík tilkynning skal taka gildi sex mánuðum eftir þann dag sem hún er móttækin.

4. Ákvæði I. og II. kafla, eftir því sem við á, skulu einungis gilda milli samningsaðila sem eru bundnir af viðkomandi kafla.

CHAPTER II

Article 3

Within the framework of the undertaking contained in Article 1, paragraph 1 of the Convention, the Contracting Parties agree that requests for information may:

a. emanate not only from a judicial authority but also from any authority or person acting within official systems of legal aid or legal advice on behalf of persons in an economically weak position; and

b. be made not only where proceedings have actually been instituted but also when the institution of proceedings is envisaged.

Article 4

1. Each Contracting Party which has not set up or appointed one or more bodies to act as a transmitting agency as provided for in Article 2, paragraph 2 of the Convention, shall set up or appoint such an agency or agencies for the purpose of transmitting any request for information in accordance with Article 3 of this Protocol to the competent foreign receiving agency.

2. Each Contracting Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of the transmitting agency or agencies set up or appointed in accordance with the preceding paragraph.

CHAPTER III

Article 5

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will only be bound by one or the other of Chapters I and II of this Protocol.

2. Any State having made such a declaration may, at any subsequent time, declare by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe that it will be bound by the provisions of both Chapters I and II. Such notification shall take effect from the date of its reception.

3. Any Contracting Party which is bound by the provisions of both Chapters I and II may at any time declare by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe that it will only be bound by one or the other of Chapters I and II. Such notification shall take effect six months after the date of the receipt of such notification.

4. The provisions of Chapter I or II, as the case may be, shall be applicable only between Contracting Parties which are bound by the Chapter in question.

6. gr.

1. Viðbótarsamningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins sem hafa undirritað hann og geta þau gerst aðilar að honum með:

a. undirritun án fyrirvara um fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki,

b. undirritun með fyrirvara um fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki ásamt síðari fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki.

2. Fullgildingar-, viðurkenningar- og samþykktarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

3. Aðildarríki Evrópuráðsins getur ekki undirritað viðbótarsamning þennan án fyrirvara um fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki, eða fullgilt, viðurkennt eða samþykkt hann, nema það hafi áður eða samtímis fullgilt eða viðurkennt samninginn.

7. gr.

1. Viðbótarsamningur þessi gengur í gildi þremur mánuðum eftir að þrjú aðildarríki Evrópuráðsins hafa gerst aðilar að honum í samræmi við 6. gr.

2. Gagnvart aðildarríki að Evrópuráðinu sem síðar undirritar viðbótarsamninginn án fyrirvara um fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki eða fullgildir, viðurkennir eða samþykkir hann öðlast hann gildi þremur mánuðum eftir slíka undirritun eða afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjalsins.

8. gr.

1. Eftir gildistöku viðbótarsamnings þessa getur ráðherranefnd Evrópuráðsins boðið ríkjum, sem hafa gerst aðilar að samningnum eða verið boðið að gerast aðilar að samningnum, að gerast einnig aðilar að viðbótarsamningi þesum.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur það gildi þremur mánuðum eftir afhendingu.

9. gr.

1. Sérhverju ríki er heimilt við undirritun eða við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að tilgreina það eða þau landssvæði sem viðbótarsamningur þessi nær til.

2. Sérhvert ríki getur, við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildar-

Article 6

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe, signatory to the Convention, who may become Parties to it either by:

a. signature without reservation in respect of ratification, acceptance or approval;

b. signature with reservation in respect of ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3. A member State of the Council of Europe may not sign this Protocol without reservation in respect of ratification, acceptance or approval, nor ratify, accept or approve it, unless it has, simultaneously or previously, ratified or accepted the Convention.

Article 7

1. This Protocol shall enter into force three months after the date on which three member States of the Council of Europe shall have become Parties to the Protocol in accordance with the provisions of Article 6.

2. In the case of any member State which shall subsequently sign the Protocol without reservation in respect of ratification, acceptance or approval or which shall ratify, accept or approve it, the Protocol shall enter into force three months after the date of such signature or after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 8

1. After the entry into force of this Protocol, any State which has acceded, or has been invited to accede, to the Convention, may be invited by the Committee of Ministers to accede also to this Protocol.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 9

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or

skjals eða síðar, lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að viðbótarsamningur þessi nái einnig til hvaða annars landssvæðis eða landsvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingunni enda fari það með utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuldbinda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt undanfarandi tölulíð má afturkalla fyrir hvert það landssvæði sem þar er greint með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins. Slík afturköllun tekur gildi sex mánuðum eftir þann dag er aðalframkvæmdastjóra berst tilkynningin.

10. gr.

1. Sérhver samningsaðili getur hvenær sem er sagt viðbótarsamningi þessum upp með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir þann dag er aðalframkvæmdastjóra berst tilkynningin.

3. Uppsögn samningsins felur sjálfkrafa í sér uppsögn viðbótarsamnings þessa.

11. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins og sérhverju ríki sem gerst hefur aðili að samningnum um:

- a. sérhverja undirritun án fyrirvara um fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki,
- b. sérhverja undirritun með fyrirvara um fullgildingu, viðurkenningu eða samþykki,
- c. afhendingu sérhvers fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals,
- d. sérhvern gildistökudag viðbótarsamnings þessa samkvæmt 7. gr.,
- e. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 4. gr.,
- f. sérhverja yfirlýsingu eða tilkynningu sem berst samkvæmt 5. gr.,
- g. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 9. gr. svo og afturköllun slíkrar tilkynningar,

h. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 10. gr. svo og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað viðbótarsamning þennan.

accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of the notification.

Article 10

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of such notification.

3. Denunciation of the Convention shall automatically entail denunciation of this Protocol.

Article 11

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

- a. any signature without reservation in respect of ratification, acceptance or approval;
- b. any signature with reservation in respect of ratification, acceptance or approval;
- c. any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- d. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 7 thereof;
- e. any notification received in pursuance of the provisions of Article 4;
- f. any declaration or notification received in pursuance of the provisions of Article 5;
- g. any declaration received in pursuance of the provisions of Article 9 and any withdrawal of any such declaration;

h. any notification received in pursuance of the provisions of Article 10 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Gjört í Strassborg, 15. mars 1978 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textarnir jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til allra ríkja sem undirritað hafa viðbótarsamninginn eða gerst aðilar að honum.

Done at Strasbourg, this 15th day of March 1978, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

AUGLÝSING

um Evrópusamning um vernd dýra í landbúnaði.

Hinn 19. september 1989 var aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins afhent fullgildingarskjal Íslands vegna Evrópusamnings um vernd dýra í landbúnaði sem lagður var fram til undirritunar í Strassborg 10. mars 1976. Hann var undirritaður fyrir Íslands hönd 27. janúar 1977 með fyrirvara um fullgildingu. Samningurinn öðlast gildi 20. mars 1990 að því er Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. október 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

EVROPUSAMNINGUR um vernd dýra í landbúnaði

Aðildarríki Evrópuráðsins, sem undirritað hafa samning þennan,

sem telja æskilegt að koma á sameiginlegum reglum um vernd dýra í landbúnaði, einkum í stórvirkum nútímabúskap,

hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

I. KAFLI Almennar reglur

1. gr.

Samningur þessi gildir um hald, umsjón og hýsingu dýra, einkum kvikfé í stórvirkum nútímabúskap. Í samningi þessu merkja „dýr“ dýr sem alin eru eða höfð til framleiðslu á matvælum, ull, skinnnum eða loðfeldum, eða til annarra búnaðarþarfa, og „stórvirkur nútímabúskapur“ merkir

EUROPEAN CONVENTION for the Protection of Animals Kept for Farming Purposes

The member States of the Council of Europe signatory hereto,

Considering that it is desirable to adopt common provisions for the protection of animals kept for farming purposes, particularly in modern intensive stock-farming systems,

Have agreed as follows:

CHAPTER I General Principles

Article 1

This Convention shall apply to the keeping, care and housing of animals, and in particular to animals in modern intensive stock-farming systems. For the purposes of this Convention “animals” shall mean animals bred or kept for the production of food, wool, skin or fur or for other

búskap sem aðallega nýtir tæknibúnað sem í meginatriðum starfar á sjálfvirkan hátt.

2. gr.

Hver samningsaðili skal koma í framkvæmd reglum þeim um dýravernd sem settar eru í 3.–7. gr. samnings þessa.

3. gr.

Dýr skulu hýst og þeim séð fyrir fódri, vatni og umönnun með þeim hætti sem - með hliðsjón af tegund þeirra og því hversu þroska, aðlögun og tamningu þeirra er komið - hæfir líkamlegum og atferlislegum þörfum þeirra, eftir því sem vitað er samkvæmt reynslu og vísindalegri þekkingu.

4. gr.

1. Hreyfifrelsi það sem hæfilegt er dýri, með hliðsjón af tegund þess og eftir því sem vitað er samkvæmt reynslu og vísindalegri þekkingu, skal ekki skerða á þann hátt að valdi því ónaðsynlegri þjáningu eða meiðslum.

2. Þar sem dýr er að staðaldrí eða reglulega tjóðrað eða því haldið inni skal því séð fyrir rými sem hæfir líkamlegum og atferlislegum þörfum þess, eftir því sem vitað er samkvæmt reynslu og vísindalegri þekkingu.

5. gr.

Lýsing, hiti, raki, loftflæði, loftræsting og önnur umhverfisatriði, svo sem magn lofttegunda eða hávaði þar sem dýr er hýst, skal - með hliðsjón af tegund þess og hversu þroska, aðlögun og tamningu þess er komið - hæfa líkamlegum og atferlislegum þörfum þess, eftir því sem vitað er samkvæmt reynslu og vísindalegri þekkingu.

6. gr.

Ekki skal sjá dýri fyrir fódri eða vökva með þeim hætti að valdi því ónaðsynlegri þjáningu eða meiðslum, og ekki má fódrið eða vökvinn innihalda efni sem því geta valdið.

7. gr.

1. Gæta skal vandlega að ástandi og heilsu dýra með svo skömmu millibili að nægi til að koma í veg fyrir ónaðsynlega þjáningu, og að minnsta kosti einu sinni á dag þar sem dýr eru höfð til stórvirks nútímabúskapar.

farming purposes, and “modern intensive stock-farming systems” shall mean systems which predominantly employ technical installations operated principally by means of automatic processes.

Article 2

Each Contracting Party shall give effect to the principles of animal welfare laid down in Articles 3 to 7 of this Convention.

Article 3

Animals shall be housed and provided with food, water and care in a manner which – having regard to their species and to their degree of development, adaptation and domestication – is appropriate to their physiological and ethological needs in accordance with established experience and scientific knowledge.

Article 4

1. The freedom of movement appropriate to an animal, having regard to its species and in accordance with established experience and scientific knowledge, shall not be restricted in such a manner as to cause it unnecessary suffering or injury.

2. Where an animal is continuously or regularly tethered or confined, it shall be given the space appropriate to its physiological and ethological needs in accordance with established experience and scientific knowledge.

Article 5

The lighting, temperature, humidity, air circulation, ventilation, and other environmental conditions such as gas concentration or noise intensity in the place in which an animal is housed, shall – having regard to its species and to its degree of development, adaptation and domestication – conform to its physiological and ethological needs in accordance with established experience and scientific knowledge.

Article 6

No animal shall be provided with food or liquid in a manner, nor shall such food or liquid contain any substance, which may cause unnecessary suffering or injury.

Article 7

1. The condition and state of health of animals shall be thoroughly inspected at intervals sufficient to avoid unnecessary suffering and in the case of animals kept in modern intensive stock-farming systems at least once a day.

2. Tæknibúnað þann sem notaður er við stórvirkan nútímabúskap skal athuga vandlega að minnsta kosti einu sinni á dag, og gert skal eins fljótt og auðið er við hverja þá bilun sem í ljós kemur. Þegar ekki er hægt að gera við bilun tafarlaust skal strax gera allar þær ráðstafanir til bráðabirgða sem nauðynlegar eru dýrunum til verndar.

II. KAFLI.

Framkvæmd í einstökum atriðum

8. gr.

1. Fastanefnd skal sett á fót innan árs frá því er samningur þessi öðlast gildi.

2. Hver samningsaðili á rétt á að skipa fulltrúa í fastanefnd. Hvert aðildarríki Evrópuráðsins sem ekki er aðili að samningi þessum á rétt á að hafa áheyrnarfulltrúa í nefndinni.

3. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal kveðja nefndina til fundar hvenær sem honum þykir þess þörf, og hvernig sem annars á stendur þegar meiri hluti fulltrúa samningsaðila, eða fulltrúi Efnahagsbandalags Evrópu, sé það sjálft samningsaðili, óskar þess að hún sé kvódd saman.

4. Fundur í fastanefnd er lögmætur ef meiri hluti fulltrúa samningsaðila sækir hann.

5. Ákvarðanir fastanefndar skulu teknar með meiri hluta greiddra atkvæða; þó skal eftirtalið gert með samhljóða greiddum atkvæðum:

a. samþykkt tilmæla sem í 1. tl. 9. gr. segir,

b. ákvörðun um að veita öðrum áheyrnarfulltrúum en þeim sem í 2. tl. þessarar greinar segir aðgang,

c. samþykkt skýrslu sem í 13. gr. segir; í henni mætti þar sem við á setja fram mismunandi skoðanir.

6. Fastanefndin skal setja sér starfsreglur í samræmi við ákvæði samnings þessa.

9. gr.

1. Fastanefnd skal falið að semja og samþykkja tilmæli til samningsaðila er kveðið ítarlega á um framkvæmd reglna þeirra sem í I. kafla greinir, og skulu þau byggð á vísindalegri þekkingu um hinar ýmsu dýrategundir.

2. The technical equipment used in modern intensive stock-farming systems shall be thoroughly inspected at least once a day, and any defect discovered shall be remedied with the least possible delay. When a defect cannot be remedied forthwith, all temporary measures necessary to safeguard the welfare of the animals shall be taken immediately.

CHAPTER II

Detailed Implementation

Article 8

1. A Standing Committee shall be set up within a year of the entry into force of this Convention.

2. Each Contracting Party shall have the right to appoint a representative to the Standing Committee. Any member State of the Council of Europe which is not a Contracting Party to the Convention shall have the right to be represented on the Committee by an observer.

3. The Secretary General of the Council of Europe shall convene the Standing Committee whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the representatives of the Contracting Parties or the representative of the European Economic Community, being itself a Contracting Party, request its convocation.

4. A majority of representatives of the Contracting Parties shall constitute a quorum for holding a meeting of the Standing Committee.

5. The Standing Committee shall take its decision by a majority of the votes cast; however, unanimity of the votes cast shall be required for:

a. the adoption of the recommendations provided for in paragraph 1 of Article 9;

b. the decision to admit observers other than those referred to in paragraph 2 of this Article;

c. the adoption of the report referred to in Article 13; this report could set out, where appropriate, divergent opinions.

6. Subject to the provisions of this Convention, the Standing Committee shall draw up its own Rules of Procedure.

Article 9

1. The Standing Committee shall be responsible for the elaboration and adoption of Recommendations to the Contracting Parties containing detailed provisions for the implementation of the principles set out in Chapter I of this Convention, to be based on scientific knowledge concerning the various species of animals.

2. Í þágu starfa þeirra sem henni eru falin í 1. tl. þessarar greinar skal fastanefnd fylgjast með þróun í vísindarannsóknum og nýjum aðferðum í kvikfjárrækt.

3. Ákveði fastanefnd ekki lengri frest til þess skulu tilmæli öðlast gildi sem slík sex mánuðum eftir að hún hefur samþykkt þau. Frá þeim degi er tilmæli öðlast gildi skal hver samningsaðili annaðhvort framkvæma þau eða tjá fastanefnd með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins hvers vegna hann telur sig ekki geta framkvæmt tilmælin, eða geti ekki lengur framkvæmt þau.

4. Nú hafa tveir eða fleiri samningsaðilar, eða Efnahagsbandalag Evrópu, sé það sjálft samningsaðili, tilkynnt samkvæmt 3. tl. þessarar greinar um þá ákvörðun sína að framkvæma ekki tilmæli eða að framkvæma þau ekki lengur, og skulu þau tilmæli þá falla úr gildi.

10. gr.

Fastanefnd skal af fremsta megni greiða fyrir vinsamlegri lausn á hverjum þeim vanda sem upp kann að koma meðal samningsaðila varðandi framkvæmd samnings þessa.

11. gr.

Fastanefnd getur að ósk samningsaðila veitt ráðgjafarálit á hverju því málefni sem dýravernd varðar.

12. gr.

Hver samningsaðili getur sett á fót eina eða fleiri stofnanir sem fastanefnd geti leitað upplýsinga og ráða hjá sér til hjálpar við störf sín. Samningsaðilar skulu tilkynna aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins nöfn og heimili slíkra stofnana.

13. gr.

Fastanefnd skal í lok þriðja árs frá því er samningur þessi öðlast gildi, og á þriggja ára fresti eftir það, leggja fyrir ráðherranefnd Evrópuráðsins skýrslu um störf sín og framkvæmd samningsins, þar á meðal tillögur til breytinga á samningnum, telji hún þess þörf.

2. For the purpose of carrying out its responsibilities under paragraph 1 of this Article, the Standing Committee shall follow developments in scientific research and new methods in animal husbandry.

3. Unless a longer period is decided upon by the Standing Committee, a Recommendation shall become effective as such six months after its adoption by the Committee. As from the date when a Recommendation becomes effective each Contracting Party shall either implement it or inform the Standing Committee by notification to the Secretary General of the Council of Europe of the reasons why it has decided that it cannot implement the Recommendation or can no longer implement it.

4. If two or more Contracting Parties or the European Economic Community, being itself a Contracting Party, have given notice in accordance with paragraph 3 of this Article of their decision not to implement or no longer to implement a Recommendation, that Recommendation shall cease to have effect.

Article 10

The Standing Committee shall use its best endeavours to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise between Contracting Parties concerning the implementation of this Convention.

Article 11

The Standing Committee may express an advisory opinion on any question concerning the protection of animals at the request of a Contracting Party.

Article 12

Each Contracting Party may appoint one or more bodies from which the Standing Committee may request information and advice to assist it in its work. Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of such bodies.

Article 13

The Standing Committee shall submit to the Committee of Ministers of the Council of Europe, at the expiry of the third year after the entry into force of this Convention and of each further period of three years, a report on its work and on the functioning of the Convention, including if it deems it necessary proposals for amending the Convention.

III. KAFLI Lokaákvæði

14. gr.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar fyrir aðildarríki Evrópuráðsins og Efnahagsbandalag Evrópu. Hann er háður fullgildingingu, viðurkenningu eða samþykki. Fullgildingar-, viðurkenningar- og samþykktarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Samningur þessi gengur í gildi sex mánuðum eftir afhendingu fjórða fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjalsins.

3. Gagnvart aðila sem undirritar samninginn og fullgildir, viðurkennir eða samþykkir hann eftir þann dag sem um ræðir í 2. tl. þessarar greinar öðlast hann gildi sex mánuðum eftir afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar- eða samþykktarskjalsins.

15. gr.

1. Eftir gildistöku samnings þessa getur ráðherranefnd Evrópuráðsins, með þeim skilyrðum og skilmálum sem hún ákveður, boðið ríkjum sem ekki eru aðilar að Evrópuráðinu að gerast aðilar að samningnum.

2. Aðild gerist með því að aðildarskjal er afhent aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins og tekur það gildi sex mánuðum eftir afhendingu.

16. gr.

1. Sérhverjum samningsaðila er heimilt við undirritun eða við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals að tilgreina það eða þau landssvæði sem samningur þessi nær til.

2. Sérhver samningsaðili getur, við afhendingu fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals eða síðar, lýst því yfir við aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins að samningur þessi nái einnig til hvaða annars landssvæðis eða landssvæða sem tilgreind eru í yfirlýsingunni enda fari hann með utanríkismál þess eða hefur heimild til að skuldbinda það.

3. Sérhverja yfirlýsingu sem gefin er samkvæmt undanfarandi tölulíð má afturkalla fyrir hvert það landssvæði sem þar er greint á þann hátt sem mælt er fyrir um í 17. gr. samnings þessa.

CHAPTER III Final Provisions Article 14

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe and by the European Economic Community. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force six months after the date of the deposit of the fourth instrument of ratification, acceptance or approval by a member State of the Council of Europe.

3. In respect of a signatory Party ratifying, accepting or approving after the date referred to in paragraph 2 of this Article, the Convention shall enter into force six months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 15

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, upon such terms and conditions as it deems appropriate, invite any non-member State to accede thereto.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect six months after the date of its deposit.

Article 16

1. Any Contracting Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 17 of this Convention.

17. gr.

1. Sérhver samningsaðili getur hvenær sem er sagt samningi þessum upp með tilkynningu til aðalframkvæmdastjóra Evrópuráðsins.

2. Slík uppsögn tekur gildi sex mánuðum eftir þann dag er aðalframkvæmdastjóra berst tilkynningin.

18. gr.

Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal tilkynna aðildarríkjum Evrópuráðsins og sérhverjum samningsaðila sem ekki er aðili að Evrópuráðinu um:

- a. sérhverja undirritun,
- b. afhendingu sérhvers fullgildingar-, viðurkenningar-, samþykktar- eða aðildarskjals,
- c. sérhvern gildistökudag samnings þessa samkvæmt 14. og 15. gr.,
- d. sérhver tilmæli sem getið er í 1. tl. 9. gr. og gildistökudag þeirra,
- e. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 3. tl. 9. gr.,
- f. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 12. gr.,
- g. sérhverja yfirlýsingu sem berst samkvæmt 2. og 3. tl. 15. gr.,
- h. sérhverja tilkynningu sem berst samkvæmt 17. gr. svo og gildistökudag uppsagnar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Strassborg 10. mars 1976 á ensku og frönsku í einu eintaki sem varðveitt skal í skjalasafni Evrópuráðsins og eru báðir textarnir jafngildir. Aðalframkvæmdastjóri Evrópuráðsins skal senda staðfest endurrit til allra ríkja sem undirritað hafa samninginn eða gerst aðilar að honum.

Article 17

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 18

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any Contracting Party not a Member of the Council of:

- a. any signature;
- b. any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 14 and 15 thereof;
- d. any Recommendation of the kind referred to in paragraph 1 of Article 9 and the date on which it takes effect;
- e. any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 9;
- f. any communication received in pursuance of the provisions of Article 12;
- g. any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 15;
- h. any notification received in pursuance of the provisions of Article 17 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 10th day of March 1976, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding Parties.

AUGLÝSING

um breytingar á viðskiptasamningi við Bretland.

Hinn 23. október 1989 var 1. gr., 2. gr., 3. gr. og 2. mgr. 4. gr. viðskiptasamkomulags frá 19. maí 1933 milli Íslands og Bretlands sagt upp, ásamt bókun við samkomulagið, að því er varðaði Sameinaða konungsríkið, Mön og Ermarsundseyjarnar, sbr. auglýsingu í A-deild Stjórnartíðinda nr. 106/1933 þar sem samkomulagið er birt.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. október 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

30. nóvember 1989

Nr. 19

AUGLÝSING

um Norðurlandasamning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir.

Hinn 24. nóvember 1989 var finnska utanríkisráðuneytinu tilkynnt um staðfestingu Íslands á samningi milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir sem undirritaður var í Helsinki 12. september 1989. Samningurinn öðlast gildi 31. desember 1989. Norðurlandasamningur frá 18. febrúar 1987 til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 8 og 26/ 1988, fellur úr gildi í samræmi við 31. gr. samningsins.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 30. nóvember 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir

Ríkisstjórn Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem æskja þess að gera samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir,

sem gera sér ljóst að því er Færeyjar varðar að framkvæmd þeirra mála sem samningur þessi tekur til heyrir undir sjálfstjórnarvaldsvið Færeyja, jafnvel í samskiptum við útlönd,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í einu eða fleiri aðildarríkjanna.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru álagðir vegna aðildarríkis, opinbers aðila eða sveitarstjórnar í því án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir eða á þætti tekna og eigna, þar með taldir skattar af ágóða vegna sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

a) Í Danmörku:

- 1) tekjuskattur til ríkisins;
- 2) tekjuútsvar til sveitarfélaga;
- 3) tekjuútsvar til amta;
- 4) sérstakur tekjuskattur;
- 5) kirkjuskattur;
- 6) ágóðahlutaskattur;
- 7) vaxtaskattur;
- 8) skattur af þóknunum;
- 9) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (kulbrinteskatteloven); og
- 10) eignarskattur til ríkisins (hér eftir nefndir „danskur skattur“).

b) Í Færeyjum:

- 1) skattur í landssjóð;
- 2) útsvar til sveitarfélaga;
- 3) kirkjuskattur;
- 4) ágóðahlutaskattur; og
- 5) skattur af þóknunum (hér eftir nefndir „færeyskur skattur“).

c) Í Finnlandi:

- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
- 2) útsvar til sveitarfélaga;
- 3) kirkjuskattur; og
- 4) afdráttarskattur (hér eftir nefndir „finnskur skattur“).

d) Á Íslandi:

- 1) tekjuskattur til ríkisins;
- 2) útsvar til sveitarfélaga; og
- 3) eignarskattur til ríkisins (hér eftir nefndir „íslenskur skattur“).

e) Í Noregi:

- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
- 2) tekju- og eignarútsvar til sveitarfélaga;
- 3) tekjuskattur til fylkjanna;
- 4) tekjuskattur til skattajöfnunarsjóðs;
- 5) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (petroleumsskatteloven); og
- 6) gjald til ríkisins af þóknun til erlendra listamanna (hér eftir nefndir „norskur skattur“).

f) Í Svíþjóð:

- 1) tekjuskattur til ríkisins, þar með talinn sjómannaskattur og afdráttarskattur af arðmiðum;
- 2) gjald lagt á þá sem koma fram í atvinnuskyni til að skemmta almenningi (bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar);
- 3) skattur á óúthlutaðan ágóða félaga (ersättningsskatten);
- 4) skattur á úthlutaða eignarhlutdeild í félögum (utskiftningsskatten);
- 5) skattur til að fjármagna launþegasjóði (vinstdelingsskatten);
- 6) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og
- 7) eignarskattur til ríkisins (hér eftir nefndir „sænskur skattur“).

4. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir verða á eftir undirritun samnings þessa til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Að því er Færeyjar varðar tekur samningurinn einnig til almenns skatts á eignir sem Færeyjar gætu komið til með að taka upp eftir undirritun samnings þessa. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um meiri háttar breytingar sem gerðar verða á skattalögum hvers aðildarríkis um sig.

5. Samningurinn tekur ekki, að því er neitt aðildarríkjanna varðar, til sérstakra skatta af ágóða af happdrætti og veðmálum eða skatta af arfi eða gjöfum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:
 - a) hugtakið „aðildarríki“ merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð; við beitingu samnings þessa tekur hugtakið einnig til hins sjálfstjórnandi þjóðfélags Færeyja innan danska ríkisins; í þeim tilvikum að ákvæði samningsins snerta einungis samskipti milli Danmerkur og Færeyja notast hugtökin „hluti af ríkinu“ og „hinn hluti ríkisins“ eftir því sem samhengið krefst; hugtakið tekur einnig til sérhvers svæðis utan landhelgi hvers ríkis þar sem ríkið samkvæmt löggjöf sinni og í samræmi við þjóðarétt á rétt til rannsóknar og hagnýtingar á náttúruauðlindum á hafsbotni eða í honum; „Danmörk“ tekur ekki til Færeyja og Grænlands; „Finnland“ tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga; „Noregur“ tekur ekki til Svalbarða (þ.m.t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða („biland“) utan Evrópu;
 - b) „aðili“ merkir mann, félag og hvers konar önnur samtök;
 - c) „félag“ merkir lögaðila eða hvern þann annan sem talinn er lögaðili að því er skatta varðar;
 - d) „fyrirtæki í aðildarríki“ og „fyrirtæki í öðru aðildarríki“ merkir annars vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í einu aðildarríki og hins vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki;
 - e) „ríkisborgari“ merkir mann sem á ríkisfang í aðildarríki; maður sem er danskur ríkisborgari og sem hefur heimilisfesti í Færeyjum samkvæmt heimastjórnarlögum telst við beitingu samningsins einungis eiga ríkisborgararétt í Færeyjum. Hugtakið merkir einnig lögaðila eða önnur samtök sem stofnað er til samkvæmt lögum sem gilda í aðildarríkinu;
 - f) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir við beitingu samningsins í aðildarríki flutninga með skipi eða loftfari sem notað er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í öðru aðildarríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað í förum milli staða í fyrrnefnda ríkinu;
 - g) „bær stjórnvöld“ merkir:
 - 1) í Danmörku: skattamálaráðherra;
 - 2) í Færeyjum: landsstjórnina;
 - 3) í Finnlandi: fjármálaráðuneytið;
 - 4) á Íslandi: fjármálaráðherra;
 - 5) í Noregi: fjármála- og tollaráðuneytið;
 - 6) í Svíþjóð: fjármálaráðherra;
 eða það stjórnvald í hverju þessara ríkja sem falið er að annast málefni varðandi samninginn.
2. Við beitingu aðildarríkis á samningnum skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í aðildarríki“ aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaraðseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtakið tekur þó ekki til aðila sem er skattskyldur í þessu ríki einungis af tekjum sem eiga uppruna sinn þar eða af eignum sem þar eru.
2. Þegar maður telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. skal úrskurða um heimilisfesti hans eftir neðangreindum reglum:
 - a) maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi hann fast heimili í fleiri ríkjum telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
- c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
- d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu bær stjórnvöld hlutaðeigandi aðildarríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækisins fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ merkir einkum:

- a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- b) útibú;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæði;
- f) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðæfi eru nýtt.

3. Byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstöð eða framlag starfslíðs í sambandi við slíka framkvæmd, telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en tólf mánuði í aðildarríki.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

5. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstöðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir stafliði a) – e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhæfingar í undirbúnings- eða aðstöðarstörfum.

6. Ef aðili sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 7. tl. hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í aðildarríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og notar hana reglulega er fyrirtæki þetta – þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. – talið hafa fasta atvinnustöð í því ríki vegna hvers konar starfsemi sem hann gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi sem þessi aðili annast fellur undir og takmarkast af ákvæðum 5. tl. og mundi ekki gera þessa föstu atvinnustofnun að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum teðs tölulíðar þótt hún væri innt af hendi á fastri atvinnustofnun.

7. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í aðildarríki þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.

8. Þótt félag sem er heimilisfast í aðildarríki stjórn eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í öðru aðildarríki eða félagi sem stundar atvinnurekstur í öðru aðildarríki (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það eitt sér ekki til þess að annað hvort félagið sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Hugtakið „fasteign“ hefur, nema annað leiði af ákvæðum staflidar b), sömu merkingu og hugtakið hefur samkvæmt lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er.

b) Hugtakið „fasteign“ felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, byggingar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum eða öðrum náttúruauðæfum.

3. Ákvæði 1. tl. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ef hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sem hefur að höfuðmarkmiði að eiga fasteign, veitir eiganda hlutabréfanna eða hlutanna rétt til að nýta fasteign í eigu félagsins má skattleggja tekjur af beinum notum, leigu eða annarri hagnýtingu afnotaréttar í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

5. Ákvæði 1. og 3. tl. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af atvinnurekstri er einungis skattskyldur í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis þann hluta hans sem stafar frá hinni föstu atvinnustöð.

2. Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar skal hvert aðildarríki, nema annað leiði af ákvæðum 3. tl., ákvarða föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í skiptum við fyrirtæki það sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem leiða af því að hún er föst atvinnustöð, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og venjulegan stjórnunar-kostnað, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í aðildarríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess, skal ekkert í ákvæðum 2. tl. útiloka það aðildarríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað með þeim hætti. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera slík að niðurstaðan verði í samræmi við meginreglur þessarar greinar.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða framangreindra tölulíða skal hagnaður sem talinn er fastri atvinnustöð ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður af atvinnurekstri felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðarfyrirtækis er um borð í skipi skal telja aðsetur hennar vera í því aðildarríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.

3. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af notkun, viðhaldi eða útleigu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á efni eða vörum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

4. Ákvæði 1. og 3. tl. eiga einnig við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool“), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki

1. Þegar:

- a) fyrirtæki í aðildarríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í öðru aðildarríki eða á hluta af fjármagni þess, eða
- b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í aðildarríki, svo og fyrirtækis í öðru aðildarríki, eða eiga hluta af fjármagni þeirra

skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

Ef hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru hvort öðru óháð má telja allan hagnað, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, sem hagnað þess fyrirtækis og skattleggja hann í samræmi við það.

2. Rísi upp mál í aðildarríki sem ákvæði 1. tl. taka til skal bærur stjórnvaldi í öðru aðildarríki sem málið varðar gert aðvart svo að það megi ihuga hvort breyta skuli uppgjöri á hagnaði fyrirtækis sem heimilisfast er í því ríki. Ef svo ber undir geta bær stjórnvöld gert samkomulag um skiptingu hagnaðarins.

10. gr.

Ágóðahlutir

1. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi ágóðahluta er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er í hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. tl., ágóðahlutir sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má einnig skattleggja í því aðildarríki þar sem félagið sem ágóðahlutina greiðir er heimilisfast samkvæmt löggjöf þess ríkis, en sá skattur sem þannig er álagður má að hámarki vera 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna. Slíkir ágóðahlutir skulu þó vera undanþegnir skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu ef viðtakandinn er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir. Þrátt fyrir ákvæði annars málslíðar þessa tölulíðar mega Færeyjar þó einnig skattleggja ágóðahluti sem greiddir eru af félagi heimilisföstu í Færeyjum samkvæmt færeyskri löggjöf, en ef viðtakandinn er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir má sá skattur sem þannig er álagður vera að hámarki 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna.

4. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. má hækka íslenskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði, að svo miklu leyti sem slíkir ágóðahlutir hafa verið dregnir frá tekjum félagsins, sem ágóðahlutina greiddi, við álagningu íslensks skatts.

5. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. má hækka norskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði. Þetta ákvæði gildir meðan norskum félögum er heimill frádráttur vegna úthlutaðs ágóða við álagningu skatta til ríkisins.

6. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera með sér samkomulag um hvernig beita skuli takmörkunum samkvæmt 3.–5. tl.

Ákvæði 3. - 5. tl. eru óviðkomandi skattlagningu félags af ágóða sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

7. Hugtakið „ágóðahlutir“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, hlutdeildarskírteinum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, sem veita rétt til hlutdeilda í ágóða, svo og aðrar tekjur frá félögum sem við skattlagningu er farið með á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem úthlutunina greiddi er heimilisfast.

8. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í aðildarríki til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki en Danmörku, Færeyjum, Finnlandi eða Svíþjóð vera undanþegnir skattlagningu í síðarnefnda ríkinu að svo miklu leyti sem þeir hefðu verið það samkvæmt löggjöf þess ríkis hefðu bæði félögin verið heimilisföst þar.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Danmörku til félags heimilisfasts í Danmörku vera undanþegnir skattlagningu í Danmörku samkvæmt danskri löggjöf.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Finnlandi til félags heimilisfasts í Finnlandi vera undanþegnir skattlagningu í Finnlandi ef viðtakandinn ræður beint yfir að minnsta kosti 10 af hundraði atkvæðamagns í félaginu sem greiðir ágóðahlutina.

Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Svíþjóð til félags heimilisfasts í Svíþjóð vera undanþegnir skattlagningu í Svíþjóð í þeim mæli sem ágóðahlutirnir hefðu verið undanþegnir skattlagningu samkvæmt sænskum lögum ef bæði félögin hefðu verið sænsk félög. Slíkt skattfrelsi veitist þó aðeins ef:

- a) hagnaðurinn sem af eru greiddir ágóðahlutirnir hefur í hinu aðildarríkinu eða í einhverju öðru ríki sætt álagningu almenns tekjuskatts féлага; eða
- b) ágóðahlutirnir sem greiddir eru af félaginu sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu eru eingöngu eða svo til eingöngu fölgirnir í ágóðahlutum sem þetta félag, á því ári sem um er að ræða eða á fyrri árum, hefur móttengið af hlutabréfum eða félagsréttindum sem félagið á í félagi heimilisföstu í þriðja ríki og sem hefðu átt að vera undanþegnir sænskum skatti ef hlutabréfin eða félagsréttindin, sem af voru greiddir ágóðahlutirnir, hefðu verið í beinni eigu félagsins sem er heimilisfast í Svíþjóð.

Í þeim mæli sem ágóðahlutir, sem félag heimilisfast í Danmörku eða í Færeyjum hefur greitt á tekjuári til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki, svarar til ágóðahluta, sem fyrrnefnda félagið hefur hlotið beint eða fyrir milligöngu lögaðila á sama tekjuári eða fyrri, af hlutabréfum eða öðrum félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki, gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. því aðeins:

- a) að ágóðahlutirnir sem mynduðust af hlutabréfum eða félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki séu skattlagðir í Danmörku eða í Færeyjum, eftir því sem við á, eða;
- b) ef svo er ekki, að ágóðahlutirnir hefðu átt að vera undanþegnir skatti í öðru aðildarríki ef hlutabréfin eða félagsréttindin í félagi heimilisföstu í þriðja ríki væru í beinni eigu félagsins í fyrrnefnda aðildarríkinu.

Um ágóðahluti frá félagi heimilisföstu á Íslandi til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. aðeins að því leyti sem ágóðahlutirnir eru ekki frádráttarþærir frá tekjum íslenska félagsins við ákvörðun íslensks skatts.

9. Þrátt fyrir ákvæðin í 3.–5. tl. geta bær stjórnvöld í aðildarríkjunum gert samkomulag um að ágóðahlutir, sem falla til stofnunar, nafngreindrar í samkomulaginu, með líknarstarfsemi eða önnur almannaheill að markmiði sem undanþegin er skatti af ágóðahlutum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem stofnunin er heimilisföst, skuli í öðru aðildarríki vera undanþegnir skatti af ágóðahlutum frá félagi í því ríki.

10. Ef félag heimilisfast í aðildarríki fær tekjur frá öðru aðildarríki getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágóðahluti sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. Hugtakið „samtök aðila“ í þessari grein merkir:

- a) varðandi Danmörku: „interessentskab“, „kommanditselskab“ og „partrederi“;
- b) varðandi Færeyjar: „interessentskab“, „kommanditselskab“ og „partrederi“;
- c) varðandi Finnland: „öppet bolag“, „kommanditbolag“, „partrederibolag“ og önnur samtök sem getið er í 1. mgr. 5. gr. laga um skatt af tekjum og eignum (1240/88) þegar þau eru ekki skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;
- d) varðandi Ísland: sameignarfélag og samlög sem ekki eru skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;
- e) varðandi Noreg: hvers konar samtök önnur en „aksjeselskap“;
- f) varðandi Svíþjóð: „handelsbolag“, „kommanditbolag“ og „enkelt bolag“, þegar þau eru ekki skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar.

11. gr.

Vextir

1. Vexti sem myndast í aðildarríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi vaxta er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og krafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. tl., vextir sem myndast í aðildarríki og greiddir eru slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar kröfu án tillits til þess hvort hún er tryggð með veði í fasteign eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisskuldabréfum og tekna af öðrum skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og ágóði tengdur slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknun

1. Þóknun sem myndast í aðildarríki og greidd er aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi þóknunar er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og réttindin eða eignin sem þóknunin stafar frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, má, þrátt fyrir ákvæði 1. tl., þóknun sem myndast í aðildarríki og greidd er slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Hugtakið „þóknun“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslu sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu (þar með taldar kvikmyndir og mynd- og hljóðsegulbönd fyrir hljóðvarps- og sjónvarpssendingar), einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkón, áætlanir, leynilega formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, fjárhæð þóknunarinnar er hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem hún er greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum

1. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu fasteignar sem nánar er skilgreind í 2. tl. 6. gr. sem er í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða annarra hlutareigna, sbr. 4. tl. 6. gr., má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Hagnað sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki eða lausafjár sem tilheyrir fastri stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stofnun.

4. Hagnað sem hlýst af sölu skips eða loftfars sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum af fyrirtæki í aðildarríki, eða lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

5. Hagnað sem hlýst af sölu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru af fyrirtæki í aðildarríki til flutnings á efni eða vörum skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

6. Hagnað sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1.–5. tl. skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

7. Þrátt fyrir ákvæði 6. tl. má aðildarríki skattleggja hagnað sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða annarra hlutareigna í félagi með heimilisfesti í fyrrnefnda ríkinu, ásamt hagnaði sem hlýst af sölu annarra skuldabréfa sem við skattlagningu í því ríki er með farið á sama hátt og hagnað sem hlýst af sölu slíkra hlutabréfa eða annarra hlutareigna.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi skal einungis skattleggja í því ríki. Samt sem áður má skattleggja slíkar tekjur í öðru aðildarríki ef:

- a) hann hefur í því ríki fasta stofnun þar sem hann getur stundað starfsemi sína reglulega, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá hinn föstu stofnun; eða
- b) hann dvelur í því ríki í eitt eða fleiri skipti sem fara yfir 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá þeirri starfsemi sem var innt af hendi á umræddum dvalartíma eða dvalartímum.

2. Hugtakið „sjálfstæð starfsemi“ merkir einkum sjálfstæða starfsemi á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- og kennslumála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18., 19., 20. og 21. gr. skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í öðru aðildarríki. Ef starfið er innt af hendi í öðru aðildarríki má skattleggja þar endurgjaldið fyrir starfið.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast fyrir starf sem hann innir af hendi í öðru aðildarríki einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

- a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti sem ekki fara yfir 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili, og
- b) endurgjaldið er innt af hendi af eða fyrir hönd vinnuveitenda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og
- c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun sem vinnuveitandinn rekur í hinu ríkinu, og
- d) ekki er um að ræða útleigu á vinnuafli.

3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal skattleggja endurgjald fyrir störf unnin um borð í:

- a) dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku eða sænsku skipi einungis í því aðildarríki þar sem skipið er skráð; við beitingu þessa ákvæðis er erlent skip sem fyrirtæki í aðildarríki tekur á leigu án áhafnar („bareboat basis“) lagt að jöfnu við danskt, færeyskt, finnskt, íslenskt, norskt eða sænskt skip;
- b) loftfari í flutningum á alþjóðaleiðum einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur;
- c) fiskveiði-, selveiði- eða hvalveiðiskipi einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur, einnig þótt endurgjaldið miðist við ákveðinn aflahlut eða ágóðahlut af fisk-, sel- eða hvalveiðum.

16. gr.

Stjórnarlaun

Stjórnarlaun og annað svipað endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast vegna setu í stjórn eða stjórnarigildi í félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja aðila heimilisfastan í aðildarríki af tekjum sem hann aflar í öðru aðildarríki af persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikhús- eða kvikmyndaleikari, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því aðildarríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ákvæðum 1. og 2. tl. skal ekki beita varðandi tekjur sem listamenn eða íþróttamenn heimilisfastir í aðildarríki afla af starfsemi í öðru aðildarríki þegar heimsóknin í því ríki er aðallega kostuð af opinberu fé í fyrirnefnda ríkinu. Í slíkum tilvikum skattleggjast tekjurnar einungis í fyrirnefnda ríkinu.

18. gr.

Eftirlaun o.fl.

1. Eftirlaun og lífeyri sem greiddur er frá aðildarríki og greiðslur frá aðildarríki samkvæmt almannatryggingalöggjöf þess til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í fyrirnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir önnur ákvæði í samningi þessum skal framfærslueyrir, sem maður heimilisfastur í aðildarríki greiðir til maka eða fyrrverandi maka eða með barni með heimilisfesti í öðru aðildarríki, undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu í því tilviki að lífeyririnn hefði verið undanþeginn skattlagningu í fyrirnefnda ríkinu, hefði móttakandi hans átt þar heimilisfesti.

3. Hugtakið „lífeyrir“ merkir tiltekna fjárhæð sem greidd er manni með vissu millibili á tilteknum tíma í lífanda lífi, eða um tiltekið tímabil, eða tímabil sem hægt er að ákvarða, og greidd er samkvæmt skuldbindingu um að inna þessar greiðslur af hendi gegn fullnægjandi eða fullu endurgjaldi í peningum eða peningagildi.

19. gr.

Opinbert starf

1. Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum) sem greitt er af aðildarríki, opinberum aðila, sveitarstjórn eða opinberri stofnun í því til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa ríkis, opinbers aðila, sveitarstjórnar eða opinberrar stofnunar þess skal einungis skattleggja í því ríki.

2. Í því tilviki að endurgjald það sem um er rætt í 1. tl. kemur í hlut móttakanda fyrir starf sem innt er af hendi í öðru aðildarríki en því ríki sem greiðir endurgjaldið, skattleggst endurgjaldið þó einungis í því ríki þar sem starfið var innt af hendi ef móttakandinn er maður með heimilisfesti í því ríki og

a) er ríkisborgari þess ríkis; eða

b) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu til þess að inna starfið af hendi.

20. gr.

Námsmenn og nemar

Aðili sem dvelur í aðildarríki einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í aðildarríkinu; eða

b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í aðildarríkinu og er, eða síðast var fyrir dvölina, heimilisfastur í öðru aðildarríki er ekki skattskyldur í fyrirnefnda ríkinu af fjárhæð sem upprunnin er utan þess ríkis sem hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

21. gr.

Starfsemi í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislanda

1. Þrátt fyrir önnur ákvæði í samningi þessum, þó að undanteknum ákvæðum 8. gr., gilda ákvæði þessarar greinar þegar aðili með heimilisfesti í aðildarríki stundar starfsemi í öðru aðildarríki í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislanda staðsettra í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Aðili með heimilisfesti í aðildarríki, sem stundar undan ströndum annars aðildarríkis starfsemi sem um er rætt í 1. tl., telst stunda starfsemi frá fastri atvinnustöð eða fastri stofnun í síðarnefnda ríkinu.

b) Ef slíkur aðili stundar starfsemi sína innan rannsóknar- eða vinnslusvæðis sem nær samfelld frá stað undan ströndum síðarnefnda ríkisins og inn á landsvæði þess ríkis og starfsemin er ekki einvörðungu stunduð innan landsvæðisins, hefur staflíður a) samsvarandi gildi.

c) Starfsemi, sem varðar byggingu eða samsetningu á leiðslum til flutnings á óhreinsuðu kolvetni eða byggingarvinnu í beinu sambandi við slíka starfsemi, telst stunduð frá fastri atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu, einnig þegar um er að ræða starfsemi sem framkvæmd er á landi þegar starfsemin er hluti af framkvæmd sem nær samfelld frá stað undan ströndum þessa ríkis og inn á landsvæði þess.

3. Ákvæði 2. tl. eiga ekki við ef starfsemin fer fram á einu eða fleiri tímabilum sem ekki fara yfir 30 daga samtals á tólf mánaða tímabili.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessarar fyrirtækja.

5. Hagnaður, sem fyrirtæki í aðildarríki hlýtur af flutningum starfsmanna og varnings með skipum eða loftförum til eða innan svæðis sem um er rætt í staflíðum a) og b) í 2. tl. í öðru aðildarríki þar sem atvinnustarfsemi er rekin í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislanda eða af rekstri dráttarbáta, birgðaskipa eða annarra aðstoðarskipa í sambandi við slíka starfsemi, skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

6. Ákvæði 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. eiga við um hagnað af sölu þeirra skipa, báta eða loftfara sem um er rætt í 5. tl., svo og um eignir sem fólgnar eru í slíkum skipum, bátum eða loftförum.

7. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa gildir eftirfarandi þegar um er að ræða skattlagningu launa og annars svipaðs endurgjalds sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur fyrir vinnu sem innt er af hendi í öðru aðildarríki fyrir atvinnurekanda sem rekur slíka starfsemi sem um er rætt í 1. og 2. tl.:

a) Leiði ákvæði staflíða b) - d) ekki til annars má skattleggja slíkt endurgjald í síðarnefnda ríkinu, en þó því aðeins að vinnan sé innt af hendi á einu eða fleiri tímabilum sem fara yfir 30 daga samtals á tólf mánaða tímabili.

b) Slíkt endurgjald skal einungis skattleggja í fyrirnefnda aðildarríkinu ef:

1) vinnan tengist hagnýtingu kolvetnislanda sem eru á skiptilínu milli aðildarríkis og annars ríkis;

2) samningur er til milli þessara ríkja um sameiginlega hagnýtingu lindanna og

3) hagnýting fer fram samtímis báðum megin skiptilínu.

Ákvæði þessa staflíðar koma ekki til framkvæmda fyrr en bær stjórnvöld í aðildarríkjunum hafa gert samkomulag þar um.

c) Ef vinnan er innt af hendi um borð í skipi eða báti, sbr. 5. tl., skal skattleggja slíkt endurgjald samkvæmt ákvæðum staflíðar a) í 3. tl. 15. gr.

d) Ef vinnan er innt af hendi um borð í loftfari, sbr. 5. tl., skal einungis skattleggja slíkt endurgjald í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

8. Aðili með heimilisfesti í aðildarríki, sem stundar starfsemi undan ströndum annars aðildarríkis, er undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu af hagnaði sem þessi aðili telst hafa hlotið af tilflutningi hreyfanlegra mannvirkja til borunar eða hótelpalla yfir á svæði utan síðarnefnda ríkisins. Hagnaður samkvæmt þessum tölulíð telst vera sú fjárhæð sem gangverð eignarinnar á þeim tíma sem tilflutningurinn átti sér stað er hærri en eftirstöðvarverð á sama tíma, að viðbættum teknum fyrningum.

9. Hagnaður sem aðili með heimilisfesti í aðildarríki hlýtur af sölu á:
- a) réttindum til undirbúningskönnunar, rannsókna eða hagnýtingar kolvetnislinda í öðru aðildarríki, hér með talin réttindi til hlutdeildar í eða forgangsréttur til slíkra linda; eða
 - b) hlutabréfum eða öðrum hlutareignum, sé verðmæti þeirra að öllu eða að verulegu leyti, beint eða óbeint, tengt slíkum réttindum,
- má skattleggjast í síðarnefnda ríkinu.

22. gr.

Aðrar tekjur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar og ekki er fjallað um hér að framan skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. tl. eiga ekki við ef sá er teknanna aflar er heimilisfastur í aðildarríki og hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekin er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun. Í slíkum tilvikum gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. eftir því sem við á. Ef fasteign, sbr. 2. tl. 6. gr., tilheyrir fastri atvinnustöð eða fastri stofnun skal hins vegar skattleggja tekjur af slíkri eign samkvæmt ákvæðum 1., 3. og 5. tl. 6. gr.

23. gr.

Eignir

1. Eign sem fólgin er í fasteign samkvæmt skilgreiningu 2. tl. 6. gr. sem er í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki og sem er í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Eign sem fólgin er í hlutabréfaeign eða annarri hlutareign í félagi, sem um er rætt í 4. tl. 6. gr., í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Eign sem fólgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, svo og lausafé sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

4. Eign sem fólgin er í gámum (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á efni eða vörum skal einungis skattlögð í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

5. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í aðildarríki skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þær eru staðsettar.

6. Þrátt fyrir ákvæði 5. tl. má skattleggja eign í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki eða lausafjáreign sem tengd er fastri stofnun til að stunda sjálfstæða starfsemi sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki í síðarnefnda ríkinu.

7. Ákvæðum 1.–6. tl. skal einungis beita í aðildarríki í sambandi við annað aðildarríki þegar það ríki leggur almennan skatt á eignir.

24. gr.

Dánarbúi

Tekjur eða eignir sem skattlagðar eru hjá dánarbúi heimilisföstu í aðildarríki má ekki skattleggja hjá aðila sem á rétt til hlutdeildar í búinu og er heimilisfastur í öðru aðildarríki.

25. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. Danmörk:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Danmörk, nema ákvæði 2. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflaða b) eða c) leiði til annars,
 - 1) veita sem frádrátt frá dönskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
 - 2) veita sem frádrátt frá dönskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti danska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

- b) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Danmörk telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.
- c) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., má Danmörk telja tekjurnar með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

2. Færeyjar:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skulu Færeyjar, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.
Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.
- b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.
- c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

3. Finnland:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Finnland, nema ákvæði 3. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars,
 - 1) veita sem frádrátt frá finnskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
 - 2) veita sem frádrátt frá finnskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti finnska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.
- b) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, skulu slíkar tekjur undanþegnar skattlagningu í Finnlandi.
- c) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, eða hefur tekjur sem samkvæmt framangreindum staflíð b) eru undanþegnar finnskum skatti, má Finnland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá finnskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

4. Ísland:

- a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars.
- b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr., 6. tl.

13. gr., 16. gr. eða 1.–6. og 8.–9. tl. 21. gr. skal Ísland draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti íslenska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

- c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur á Íslandi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Íslandi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

5. Noregur:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Noregur undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars.
- b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr., 6. tl. 13. gr., 16. gr. eða 1.–6. og 8.–9. tl. 21. gr. skal Noregur draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti norska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.
- c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Noregi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

6. Svíþjóð:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 4. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b), c) eða d) leiði til annars,
- 1) með hliðsjón af ákvæðum í sænskri löggjöf (jafnvel með síðari orðalagsbreytingum, að því tilskildu að hinni almennu meginreglu sem um er að ræða hafi ekki verið breytt) veita sem frádrátt frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
- 2) veita sem frádrátt frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu. Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.
- b) Við beitingu framangreinds staflíðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.
- c) Ef aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar í öðru aðildarríki hagnaðar af atvinnurekstri sem um er rætt í 7. gr., tekna af sjálfstæðri starfsemi sem um er rætt í 14. gr., tekna af launuðu starfi sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr. eða hagnaðar sem um er rætt í 3. tl. 13. gr. og skattleggja má tekjurnar eða hagnaðinn samkvæmt ákvæðum þessara greina í síðarnefnda aðildarríkinu, skulu, þrátt fyrir ákvæðin í framangreindum staflíð a), slíkar tekjur eða hagnaður undanþegin sænskum skatti. Að því er tekur til 7. gr., 13. gr. og 14. gr. gildir þetta ákvæði þó einungis ef meirihlutinn af tekjunum eða hagnaðinum á uppruna sinn í síðarnefnda aðildarríkinu af atvinnu-, viðskipta- eða iðnaðarstarfsemi sem þar er rekin, enda feli starfsemin ekki í sér stjórnun verðbréfa og annarra slíkra lausafjäreigna.
- d) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða hagnað eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki eða hefur tekjur eða hagnað sem samkvæmt framangreindum staflíð c) skulu undanþegnar sænskum skatti, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum, hagnaði eða eignum, tekið tillit til þeirra tekna, hagnaðar eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda aðildarríkinu eða slíkra tekna og hagnaðar sem er undanþeginn sænskum skatti.

7. Sameiginleg ákvæði:

1. Hugtakið „greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu“ í þessari grein telst einnig fela í sér slíkan skatt á tekjur sem greiddur er í Danmörku, í Færeyjum, í Finnlandi, á Íslandi, í Noregi og í Svíþjóð, eftir því sem við á, og sem skal yfirfærast til nefndra annarra ríkja til þess að færa þar til góða hlutaðeigandi aðila sem skatt af sömu tekjum.

2. Ef aðili heimilisfastur í aðildarríki (heimilisfesturíkinu) aflar tekna í öðru aðildarríki (starfsríkinu) af persónulegu starfi sem samkvæmt 1. tl. 15. gr. eða 7. tl. 21. gr. má skattleggja í starfsríkinu, skal heimilisfesturíkið, þrátt fyrir ákvæðin í liðum 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eða 6 c) í þessari grein, komast hjá tvísköttun með frádrætti á þeim skatti sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu með því að beita ákvæðum liða 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eða 6 a) ef aðilinn sem um er að ræða aflaði teknanna frá fyrirtæki eða fastri atvinnustöð í starfsríkinu og hann er eða síðast fyrir starf sitt í starfsríkinu var í starfi hjá:

- a) fyrirtæki í heimilisfesturíkinu sem er fyrirtæki tengt fyrirtækinu í starfsríkinu, eða
- b) fyrirtæki í heimilisfesturíkinu sem fasta atvinnustöðin tilheyrir.

Þrátt fyrir ákvæði fyrri málsgreinar skal beita ákvæðum liða 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eða 6 c) ef aðilinn sem um er að ræða getur sýnt fram á að:

- a) hann í og vegna starfsins dvaldi í starfsríkinu samfelld tímabil sem fer yfir þrjá mánuði á því skattári sem um er að ræða, eða
- b) kostnaðurinn vegna starfsins í starfsríkinu er með réttu gjaldfærður fyrirtækinu í því ríki eða fastri atvinnustöð sem þar er staðsett.

26. gr.

Almennar skattlagningarreglur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur eða eign sem hann á má ekki skattleggja í öðru aðildarríki nema skattlagning sé skýlaust heimil samkvæmt samningi þessum.

2. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn á tekjur eða eignir samkvæmt samningnum er heimilaður öðru aðildarríki en því þar sem aðilinn sem hefur tekjurnar eða á eignina er heimilisfastur og þetta annað ríki, samkvæmt eigin löggjöf, leggur ekki skatt á tekjurnar eða eignina í heild sinni eða tekur einungis tillit til teknanna eða eignarinnar við ákvörðun stighækkunar eða annan útreikning skatts, skattleggjast tekjurnar eða eignin einungis í því aðildarríki þar sem aðilinn sem um er að ræða er heimilisfastur.

3. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn samkvæmt 1. tl. 14. gr. og staflaðum b) og c) í 3. tl. 15. gr. á tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur er einungis heimilaður samkvæmt samningnum í því ríki má skattleggja tekjurnar í öðru aðildarríki ef ekki er unnt að skattleggja þær í fyrrnefnda ríkinu samkvæmt löggjöf þess ríkis.

27. gr.

Jafnrétti

1. Ríkisborgari aðildarríkis skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru aðildarríki en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sett við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki er heimilisfastur í einu aðildarríki eða fleirum.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar eða fastrar stofnunar, sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í aðildarríki rekur í öðru aðildarríki, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning fyrirtækis eða aðila heimilisfasts í síðarnefnda ríkinu sem hefur sams konar starfsemi með höndum.

Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi aðildarríki til að veita aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnun eða lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærsluskyldu sem það veitir aðila sem er heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu. Í ákvæðinu felst heldur ekki réttur til þess í aðildarríki að fá frádrátt við skattlagningu eða að vera undanþeginn skattlagningu af ágóðahlut eða annarri útborgun til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki.

Ákvæði 1. mgr. hamla heldur ekki aðildarríki að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf tekjur sem föst atvinnustöð hefur ef fasta atvinnustöðin tilheyrir hlutafélagi eða hliðstæðu félagi í öðru aðildarríki. Skattlagningin skal þó samsvara gildandi skattlagningu á heimilisföst hlutafélög eða hliðstæð félög í fyrrnefnda aðildarríkinu af tekjum þeirra, reiknuðum án frádráttar úthlutaðs hagnaðar.

3. Eigi ákvæði 1. tl. 9. gr., 4. tl. 11. gr. eða 4. tl. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknun og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í aðildarríki til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu. Á sama hátt er skuld fyrirtækis í aðildarríki við aðila heimilisfastan í öðru aðildarríki

frádráttarbær við ákvörðun skattskyldrar eignar fyrirtækisins eftir sömu reglum og skuld við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

4. Þótt fjármagn fyrirtækis í aðildarríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnað af einum eða fleiri aðilum heimilisföstum í einu eða fleiri öðrum aðildarríkjum, skal það ekki seta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í fyrrnefnda aðildarríkinu en annað svipað fyrirtæki sætir eða gæti sætt í því ríki.

5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

28. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri aðildarríkjanna geri ráðstafanir sem leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarvernd sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, svo framarlega sem málið fellur innan ákvæða 1. tl. 27. gr., í því aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í öðru aðildarríki sem málið varðar, í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við samninginn. Hafi mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálft málsaðili skal það bera stjórnvald framsenda málið til bærar stjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar.

3. Í því tilviki að upp rísi erfiðleikar eða vandamál milli aðildarríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða samningsins skulu bær stjórnvöld í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta einnig ráðgast sín í milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningurinn nær ekki til eða til að leysa með sérstöku samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutaðeigandi ríkja við útreikning skatta eða af öðrum ástæðum.

Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 1. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum sem fyrst niðurstöður málsumleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í aðildarríki að samningaumleitani skuli fara fram milli bærar stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum skulu slíkar umleitani fara fram án tafar að beiðni bærar stjórnvalds í því aðildarríki.

29. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

30. gr.

Landfræðileg rýmkun

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum staflíðar a) í 1. tl. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru sams konar eða í meginatriðum svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkani skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli aðildarríkja með erindaskiptum eftir diplómátskum leiðum.

2. Verði samningurinn felldur úr gildi samkvæmt 32. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmkunar samkvæmt þessari grein nema aðildarríki hafi komið sér saman um annað.

31. gr.

Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll aðildarríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn tekur gildi.

2. Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar;
- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar;
- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar.

3. Samningnum frá 18. febrúar 1987 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna eða eigna þar sem núverandi samningi skal beitt samkvæmt 2. tl. Fyrirnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulíð skal beitt.

4. Samningnum frá 12. ágúst 1986 milli dönsku ríkisstjórnarinnar og landsstjórnar Færeyja til að komast hjá tvísköttun o.fl. skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna þar sem núverandi samningi skal beitt samkvæmt 2. tl. Fyrirnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulíð skal beitt.

32. gr.

Uppsögn

Aðildarríki getur í síðasta lagi 30. júní á sérhverju almanaksári, sem hefst eftir að liðin eru fimm ár frá gildistökudegi samnings þessa sagt honum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til finnska utanríkisráðuneytisins, sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar. Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar;
- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar;
- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattstofn til álagningar á öðru almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

BÓKUN

Við undirritun samnings þess sem í dag hefur verið gerður milli ríkisstjórnar Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórna Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir hafa undirritaðir orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði sem eru óskiptur hluti af samningnum:

I. VIÐ 3. tl. 5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 5. gr. skal, í samskiptum milli Færeyja annars vegar og Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hins vegar, byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfslíðs í sambandi við slíka framkvæmd, því aðeins teljast föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en sex mánuði í aðildarríki.

II. VIÐ 7. og 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í Noregi eða Svíþjóð aflar með starfsemi sem stunduð er í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast, ef starfsemin felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. tl.

2. Þrátt fyrir ákvæði 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi eða Svíþjóð aflar með persónulegu starfi sínu í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem þessi aðili er heimilisfastur ef vinnan felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. tl.

3. Ákvæði 1. og 2. tl. varðandi fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Noregi eða Svíþjóð skulu einnig gilda um fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Finnlandi eða Noregi.

4. Bær stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu ákveða með gagnkvæmu samkomulagi til hvaða svæða meðfram viðkomandi landamærum ákvæði 1. - 3. tl. taka.

III. VIÐ 7., 10.–15., 19. og 23. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr., 2. tl. 10. gr., 2. tl. 11. gr. og 2. tl. 12. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem fyrirtæki í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á og rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

2. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 13. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð hlýtur vegna sölu þar greindrar eignar sem notuð er við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 14. gr., 1. tl. 15. gr. og 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur er í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur.

4. Þrátt fyrir ákvæði 6. tl. 23. gr. skal einungis skattleggja þar greindar eignir sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð á og notaðar eru við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

IV. VIÐ 7., 8., 13., 15. og 23. gr.

1. Ákvæðum 7. gr., 1. tl. 8. gr., 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. skal beita í Danmörku, Noregi og Svíþjóð í sambandi við tekjur, sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter bera úr bótum af viðskiptalegum rekstri loftfara á alþjóða- eða innanríkisflugleiðum og annarri tengdri starfsemi, af söluhagnaði sem greindar fyrirtækjasamsteypur bera úr bótum við sölu lausafjár sem notað er í slíkum rekstri loftfara og slíkri annarri tengdri starfsemi og af eignum fyrirtækjasamsteypunnar sem notaðar eru í slíkum rekstri loftfara og slíkri annarri tengdri starfsemi, í hlutfalli við þann hlut í fyrirtækjasamsteypunni sem er í eigu hlutareigenda sem búsettir eru í Danmörku, Noregi eða Svíþjóð.

2. Ákvæði staflíðar b) í 3. tl. 15. gr. eiga einnig við um tekjur af vinnu sem unnin er um borð í loftförum sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter nota í innanlandsflugi.

3. Ákvæðum 1. og 2. tl. skal einnig beita, samkvæmt samkomulagi milli bærna stjórnvalda Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar, í sambandi við aðra fyrirtækjasamsteypu eða önnur svipuð samtök til rekstrar loftfara eða annarrar tengdrar starfsemi, þegar eignarhlutdeild, beint eða óbeint, er einungis í eigu hlutareigenda í SAS og samtökin eru í meginatriðum uppbyggð samkvæmt þeirri meginreglu sem gildir um SAS.

V. VIÐ 8., 13. og 23. gr.

Hlutdeild í hagnaði af starfsemi sem um er rætt í 1. og 3. tl. 8. gr., hlutdeild í hagnaði vegna söluigna sem um er rætt í 4. og 5. tl. 13. gr. svo og hlutdeild í eign sem um ræðir í 3. og 4. tl. 23. gr., sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar eða á vegna sameignar í fyrirtæki, skal einungis skattleggja í því ríki ef:

- a) sameigendurnir eru heimilisfastir hver í sínu aðildarríki og
- b) fyrirtækið er rekið af félagi eða öðrum samtökum með gagnkvæmri ábyrgð sameigenda, þar sem að minnsta kosti einn þeirra ber auk þess ótakmarkaða ábyrgð, svo og
- c) ekki er augljóst að raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hafi aðsetur einungis í einu aðildarríki.

Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um beitingu skattlagningarreglna samkvæmt 1. mgr. jafnvel þótt þar greindar forsendur séu ekki fyrir hendi.

VI. VIÐ 13. gr.

Ákvæði 6. og 7. tl. 13. gr. raska ekki rétti Danmerkur til þess að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf hagnað af hlutafé sem aðili sem flytur frá Danmörku telst hafa hlotið í sambandi við brottflutninginn.

VII. VIÐ 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum Finnlands og Svíþjóðar eða Finnlands og Noregs, eftir því sem við á, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í öðru þessara ríkja, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja í Svíþjóð tekjur sem aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Danmörku, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Svíþjóð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja í Danmörku tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Svíþjóð, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Danmörku.

4. Ákvæði 2. og 3. tl. gilda einungis ef starfið er innt af hendi yfir samfelld tímabil sem varir a.m.k. sex mánuði.

5. Með orðunum „varanlegt persónulegt starf“ er átt við ráðningarskilmála sem gerðir eru í þeim tilgangi að um sé að ræða aðalstarf hins skattskylda aðila.

6. Með orðunum „dvelji að staðaldri“ er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfesturíkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið „dagur“ kemur fyrir, að með „degi“ telst einnig hluti úr degi.

7. Í staflíð d) 2. tl. 15. gr. telst launþegi með heimilisfesti í aðildarríki leigður út þegar honum af einhverjum (útleigjanda) er ráðstafað til að framkvæma vinnu í starfsemi einhvers annars (notanda/vinnuveitanda/stjórnanda/verksala) í öðru aðildarríki, svo framarlega sem notandinn (vinnuveitandinn/stjórnandinn/verksalinn) er með heimilisfesti eða hefur fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu og að útleigjandinn er ekki ábyrgur fyrir og ber ekki áhættu af árangri vinnunnar.

Við úrskurðun á því hvort launþegi telst leigður út skal gert heildarmat þar sem sérstaklega skal tekið tillit til þess að hve miklu leyti:

- a) verkstjórnin í heild hvílir á notandanum (vinnuveitandanum/stjórnandanum/verktakanum);
- b) vinnan er framkvæmd á vinnustað sem notandinn (vinnuveitandinn/stjórnandinn/verktakinn) hefur til umráða og ber ábyrgð á;
- c) greiðslan til útleigjandans reiknast út samkvæmt þeim tíma sem nýttur er eða með tilliti til annars samhengis milli greiðslunnar og þeirra launa sem launþeginn fær;
- d) meginhluti vinnutækja (áhalda) og efnis er til ráðstöfunar af hálfu notandans (vinnuveitandans/stjórnandans/verktakans); og
- e) útleigjandinn ákvarðar ekki einhliða fjölda launþega og hæfni þeirra.

VIII. VIÐ 15. og 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu aðildarríkinu, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja í Svíþjóð tekjur sem aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Danmörku, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Svíþjóð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja í Danmörku tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Svíþjóð, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Danmörku.

4. Ákvæði 2. og 3. tl. gilda einungis ef starfið er innt af hendi yfir samfelld tímabil sem varir a.m.k. sex mánuði.

5. Með orðunum „varanlegt persónulegt starf“ er átt við ráðningarskilmála sem gerðir eru í þeim tilgangi að um sé að ræða aðalstarf hins skattskylda aðila.

6. Með orðunum „dvelji að staðaldri“ er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfesturíkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið „dagur“ kemur fyrir, að með „degi“ telst einnig hluti úr degi.

IX. VIÐ 18. gr.

Prátt fyrir ákvæði 18. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

Eftirlaun, lífeyrir, almannatryggingabætur, framfærslueyrir og aðrar svipaðar greiðslur sem eiga rætur að rekja frá hluta af ríkinu og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinum hluta ríkisins skattleggjast einungis í þessum hinum hluta ríkisins.

X. VIÐ 19. gr.

1. Prátt fyrir ákvæði 19. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

a) Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum), sem greitt er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa hluta af ríkinu, opinbers aðila þess eða stofnana, skattleggst einungis í þeim hluta af ríkinu þar sem starfið er innt af hendi.

b) Prátt fyrir ákvæði staflaðar a) skattleggst endurgjald, sem aðili heimilisfastur í hluta af ríkinu hefur af persónulegu starfi inntu af hendi samkvæmt ráðningarskilmálum í hinum hluta ríkisins, einungis í fyrstnefnda hluta af ríkinu, ef:

1) viðtakandinn dvelur í þessum öðrum hluta af ríkinu yfir samfelld tímabil sem varir ekki lengur en 60 daga, og

2) endurgjaldið er innt af hendi af hinum „venjulega starfsstað“.

c) Ákvæðum 15. gr. og 16. gr., svo og bókunarliðar IX, skal beita varðandi endurgjald sem aflað er fyrir starf innt af hendi hjá atvinnustarfsemi sem rekin er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess.

2. Prátt fyrir ákvæði 1. tl. þessa bókunarliðar skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

a) Greiðslur sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert eða embættisstarf og sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem danska ríkið, opinberir aðilar eða sveitarstjórnir þess greiða til aðila sem starfar í Færeyjum skattleggjast einungis í Danmörku.

b) Greiðslur sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert eða embættisstarf og sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem landsstjórn Færeyja, opinberir aðilar eða sveitarstjórnir þeirra greiða til aðila sem starfar í Danmörku skattleggjast einungis í Færeyjum.

Ákvæðunum í staflaðum a) og b) í 2. tl. þessa bókunarliðar skal beita fyrstu fimm árin sem hlutaðeigandi aðili aflar umrædds endurgjalds eða greiðslna.

XI. VIÐ 20. gr.

1. Aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Færeyjum og aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Íslandi einungis í þeim tilgangi:

a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki eða

b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í öðru aðildarríki

og er, eða síðast var fyrir dvölin, heimilisfastur í Færeyjum eða á Íslandi skattleggst einungis af þeim hluta tekna vegna starfs í fyrstnefnda aðildarríkinu sem er umfram 20.000 sænskar krónur á almanaksári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli. Greind fjárhæð felur í sér gildandi persónufrádrátt fyrir viðkomandi almanaksár ef dvalið er í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð.

2. Skattfrelsi samkvæmt 1. tl. veitist þó einungis fyrir það tímabil sem hæfilegt eða venjulegt telst fyrir námið eða þjálfunina, þó ekki lengur en sex almanaksár í röð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. þessa bókunarliðar skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili sem er, eða sem var síðast fyrir dvölinu í hluta af ríkinu, heimilisfastur í hinum hluta ríkisins og sem dvelur um stundarsakir í fyrrnefndum hluta af ríkinu einungis í náms- eða þjálfunarskyni skattleggst ekki í þessum hluta af ríkinu af fjárhæðum sem hann móttekur frá hinum hluta ríkisins eða útlöndum til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

Hann skattleggst heldur ekki af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem var síðast fyrir dvölinu í Danmörku heimilisfastur í Færeyjum, skattleggst ekki í Færeyjum af endurgjaldi fyrir starf sem innt er af hendi í Danmörku.

Sá sem eftir námslok hefur sérnám eða nám á öðru sviði telst ekki vera námsmaður.

Dvöl telst vera um stundarsakir ef hún fer ekki yfir tilskilinn námstíma að viðbættum tveimur árum.

Dvöl telst ekki vera „einungis í náms- eða þjálfunarskyni“ ef dvölin, áður en nám er hafið, fer yfir 6 mánuði.

Til greinds 6 mánaða tímabils skal ekki telja þann tíma, þó að hámarki eitt ár, sem notaður er í sambandi við undirbúningsnámskeið sem menntastofnunin gerir kröfu til að sótt sé áður en nám er hafið.

Í því tilviki að bæði hjónin sækja um námsvist í menntastofnun og aðeins annar makinn er tekinn inn, upphæfst 6 mánaða reglan gagnvart hinum makanum, þó að hámarki fyrir tímabil sem í heild sinni nemur tveimur árum.

Ákvæðin skulu gilda gagnvart tekjum sem aflað er frá og með 1. janúar 1989. „Færeyingafrádrátt“ skal þó veita gagnvart endurgjaldi fyrir starfsframlag frá og með 1. janúar 1988, hvort sem endurgjaldið myndaðist í Danmörku eða í útlöndum.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. þessa bókunarliðar skal námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem er, eða sem var síðast fyrir dvölinu í Danmörku, heimilisfastur á Íslandi og sem dvelur um stundarsakir í Danmörku einungis í náms- eða þjálfunarskyni ekki vera skattlagður af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.

5. Aðila, sem stundar nám við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki en Finnlandi og sem dvelst um stundarsakir í Finnlandi og starfar í Finnlandi að hámarki í 100 daga á sama almanaksári til að afla sér hagnýtrar reynslu í tengslum við námið, skal einungis skattleggja í Finnlandi af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 2.400 finnsk mörk að meðaltali á mánuði. Undanþegin skattskyldu samkvæmt þessum tölulíð eru þó að hámarki 8.000 finnsk mörk á almanaksári.

6. Nemandi við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki en Svíþjóð, sem við dvöl um stundarsakir í Svíþjóð stundar starf sem tengist náminu eða menntuninni, skattleggst í Svíþjóð einungis af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 10.000 sænskar krónur á almanaksári.

7. Aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki en Danmörku og sem við dvöl um stundarsakir í Danmörku starfar þar að hámarki í 100 daga á sama almanaksári skattleggst einungis í Danmörku af þeim hluta teknanna sem er umfram þá fjárhæð sem samkvæmt gildandi reglum er talin nauðsynleg til framfærslu hans, með því skilyrði að starfið sé innt af hendi innan sviðs norrænnar áætlunar um reynslu- eða frídagavinnuskipti og að útvegun vinnunnar hafi farið fram á vegum Nordjobb.

Fjárhæðin sem telst vera nauðsynleg til framfærslu hlutaðeigandi aðila ákvarðast á ársgrundvelli og lækkar í hlutfalli við lengd framfærslutímans og heilt almanaksár.

Ákvæðum þessa tölulíðar skal beita frá og með 1. janúar 1989.

8. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um framkvæmd ákvæða 1.–7. tl. Bær stjórnvöld geta einnig gert samkomulag um þær breytingar á þar greindum fjárhæðum sem sanngjarnar þykja með hliðsjón af breytingum á peningagildi, breyttri löggjöf í einhverju aðildarríkjanna eða öðrum svipuðum ástæðum.

XII. VIÐ 25. gr.

1. Að ósk Færeyja má breyta ákvæðum 2. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

„a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skulu Færeyjar, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti eða

eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts eða eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, mega Færeyjar telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af þeirri eign sem er í eigu hans þar.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.“

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttengið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt, að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

2. Að ósk Íslands má breyta ákvæðum 4. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

„a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíðar b) leiði til annars:

- 1) veita sem frádrátt frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
- 2) veita sem frádrátt frá íslenskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti íslenska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Ísland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá íslenskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.“

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttengið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

3. Að ósk Noregs má breyta ákvæðum 5. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

„a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Noregur, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíðar b) leiði til annars:

- 1) veita sem frádrátt frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
- 2) veita sem frádrátt frá norskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti norska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Noregur telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.“

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þritugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttengið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

4. Að ósk Svíþjóðar má breyta ákvæðum 6. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

„a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 4. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars:

1) með hliðsjón af ákvæðum í sænskri löggjöf (jafnvel með síðari orðalagsbreytingum, að því tilskildu að hinni almennu meginreglu sem um er að ræða hafi ekki verið breytt) veita sem frádrátt frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá sænskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Við beitingu framangreinds staflíðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum eða eignum, tekið tillit til þeirra tekna eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda aðildarríkinu.“

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þritugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttengið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

XIII. VIÐ 26. gr.

1. Ef aðili sem um er rætt í staflíð a) í 3. tl. 15. gr. skattleggst á Íslandi eða í Noregi samkvæmt ákvæðum 2. tl. 26. gr., skal hann í því ríkinu sem um er að ræða eiga rétt til sama frádráttar og hann hefði notið ef hann hefði verið lögskráður í því ríki á skip í flutningum á alþjóðaleiðum.

2. Ákvæðunum í 3. tl. 26. gr. skal beitt á samsvarandi hátt í þeim tilvikum sem um er að ræða í 3. og 4. tl. bókunarliðar II.

XIV. VIÐ 31. gr.

1. Varðandi skattfrelsi í Finnlandi og Svíþjóð fyrir fleytingarfyrirtæki, sem stofnað hefur verið til að annast fleytingu á fleytingarleiðum landamæraáanna í Torne og Muonio, gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

2. Varðandi grundvöll að skiptingu milli Noregs og Svíþjóðar á skattlagningu tekna hlutafélagsins Luossavaara-Kiirunavaara gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

Frumrit bókunar þessarar skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildar-ríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

Nr. 20

4. desember 1989

AUGLÝSING

um gildistöku samnings um réttarstöðu samnorrænna stofnana og starfsfólks þeirra.

Norðurlandasamningur frá 9. desember 1988 um réttarstöðu samnorrænna stofnana og starfsfólks þeirra öðlast gildi 21. desember 1989, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 7/1989 þar sem samningurinn er birtur. Á sama tíma fellur úr gildi Norðurlandasamningur frá 31. janúar 1974 um réttarstöðu starfsfólks við samnorrænar stofnanir, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 13/1975, þar sem samningurinn er birtur, og 7/1976.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 4. desember 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

Nr. 21

10. desember 1989

AUGLÝSING

um gildistöku viðbótarsamnings nr. 8 við Mannréttindasáttmála Evrópu.

Hinn 1. janúar 1990 öðlast viðbótarsamningur nr. 8 frá 19. mars 1985 við Mannréttindasáttmála Evrópu frá 4. nóvember 1950 gildi, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 6/1987 þar sem viðbótarsamningurinn er birtur.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. desember 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

AUGLÝSING

um gildistöku breytingar á Oslóarsamningi um mengun sjávar.

Hinn 1. september 1989 öðlaðist gildi bókun frá 2. mars 1983 um breytingu á alþjóðasamningi frá 15. febrúar 1972 um varnir gegn mengun sjávar vegna losunar úrgangsefna frá skipum og flugvélum, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 10/1987 þar sem bókunin er birt.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. desember 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

10. desember 1989

Nr. 23

AUGLÝSING

um gildistöku breytingar á Parísarsamningi um mengun sjávar.

Hinn 1. september 1989 öðlaðist gildi bókun frá 26. mars 1986 um breytingu á samningi frá 4. júní 1974 um varnir gegn mengun sjávar frá landstöðvum, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 16/1987 þar sem bókunin er birt.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. desember 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

10. desember 1989

Nr. 24

AUGLÝSING

um gildistöku breytingar á stofnskrá Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar.

Hinn 20. janúar 1984 tóku gildi breytingar á stofnskrá Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar frá 22. júlí 1946 sem gerðar voru 17. maí 1976, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 8/1983 þar sem þær eru birtar.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. desember 1989.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Hannes Hafstein.

